

1557
3248
6.3

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK, THAILAND

ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับความเชื่อมั่นในตนเอง
และคุณธรรมแห่งพลเมืองดี

ปริญญานิพนธ์

ของ

ชูศรี หลักเพชร

31

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาด้านหลักสูตร

ปริญญาดุษฎีบัณฑิต

สิงหาคม ๒๕๑๙

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิต ได้พิจารณาปริญญาโทเรียบร้อยแล้ว เห็นสมควรรับเป็น
ส่วนหนึ่งของ การศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ด้วยความร่วมมือของสถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็กได้

อ. น. นิตยาพร ประธาน
ศิริก ธรรม กรรมการ

คุณ จ. จิตนาถ
ผู้อำนวยการ
สถาบันระหว่างชาติ สำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก

ประกาศคุณูปการ

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์อัมมา ไชยกิจเจตน์พร และอาจารย์ ดร. ปรีชา
ธรรมา ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือ ถวายแก้ไข ได้คำแนะนำาไปโดยตลอด

ผู้เขียนขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. จรรยา สุวรรณทัต ผู้อำนวยการสถาบัน
ระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าวิจัย ที่ได้กรุณาให้แบบทดสอบคุณธรรมแห่งความเป็นพลเมืองดี

ในการรวบรวมข้อมูล ผู้เขียนได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากอาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่ และ
คณะครูในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จึงขอขอบพระคุณ ณ ที่นี้

นอกจากนี้ ผู้เขียนขอขอบคุณ คุณกาญจนา รุ่งราตรี, คุณเรไร สืบสุข, คุณฉวีลา ถักแหวโกศล
คุณลำยอง สำเร็จ, คุณอมอร หกสุวรรณ, คุณวิไลวรรณ อานนดี, คุณรัตน์ ยืนนาน, คุณป๊อบ
กิมวังกะโก, และคุณรักษา รอบกอบ ที่ได้ช่วยเหลือกันต่าง ๆ ซึ่งมีผลให้ปริญญาภิพนธ์สำเร็จดูสง

ท้ายสุดนี้ขอขอบคุณ คุณชูชีพ อ่อนโกลสง ที่อนุญาตให้ใช้แบบสอบถามและคุณณัฏ วสุวรรณ
ผู้พิมพ์ปริญญาภิพนธ์ฉบับนี้ด้วยความตั้งใจ

ชุตี หักเพชร

สิงหาคม ๒๕๖๓

สารบัญ

บทที่	หน้า
๑	๑
บทนำ	๑
ภูมิหลัง	๑
✓ ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	๔
✓ ความสำคัญของ การศึกษาค้นคว้า	๔
✓ ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	๕
✓ นิยามปฏิบัติ	๖
๒	๘
เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	๘
การอบรมเลี้ยงดู	๘
ทฤษฎีและการวิจัยในต่างประเทศ	๑๐
การวิจัยในประเทศไทย	๑๔
ความเชื่อมั่นในตนเอง +	๑๗
คุณธรรมแห่งพล เมืองดี	๑๘
✓ สมมติฐานในการค้นคว้า	๒๒
๓	๒๓
วิธีดำเนินการ	๒๓
กลุ่มตัวอย่าง	๒๓
✓ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	๒๔
๑. แบบทดสอบวัดทัศนคติการอบรมเลี้ยงดู	๒๔
๒. แบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง	๒๕
๓. เครื่องมือสำหรับวัดคุณธรรมแห่งพล เมืองดี	๓๐
✓ การวิเคราะห์ข้อมูล	๓๓

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
๔ / การวิเคราะห์ข้อมูล	๓๔
การเลือกการวิเคราะห์ข้อมูล	๓๔
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๓๔
เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมด้านต่าง ๆ	๓๔
ความสัมพันธ์ระหว่างคำตอบของ เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน	๔๐
แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำตอบของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษา ๔	
ปีการศึกษา ๒๕๐๕ ภาคศึกษา ๕ กับ ๒๕๑๕	๔๑
เปรียบเทียบคุณธรรมแห่งพ่อ เมืองคิงของนักเรียนที่มีความเชื่อมั่น	
ในตนเองสูงและต่ำ	๔๒
เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแบบต่าง ๆ +	
กับความเชื่อมั่นในตนเอง	๔๒
๕ สรุป อภิปรายผล และเสนอแนะ	๕๔
ความมุ่งหมายในการวิจัย	๕๔
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	๕๔
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	๕๔
การวิเคราะห์ข้อมูล	๕๕
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๕๕
อภิปรายผล	๕๖
ข้อเสนอแนะ	๖๐๐

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
๑ แสดงจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างแยกตามโรงเรียน อำเภอ และ เพศ	๒๓
๒ แสดงค่าความเชื่อมั่นและค่าเบี่ยงตรงของแบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง	๒๔
๓ แสดงคุณธรรมที่แฝงอยู่ในทางเลือกแบบต่าง ๆ ของแต่ละสถานการณ์	๓๑
๔ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ กับคุณธรรมที่มีต่อตนเอง	๓๕
๕ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อผู้อื่น กับคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์	๓๖
๖ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมด้านการเรียน กับคุณธรรมที่มีต่อตนเอง	๓๗
๗ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อตนเอง กับคุณธรรมด้านมนุษยธรรม	๓๘
๘ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อครอบครัว กับคุณธรรมที่มีต่อชุมชน	๓๙
๙ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อครอบครัว กับคุณธรรมที่มีต่อตนเอง	๔๐
๑๐ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อศาสนา กับคุณธรรมด้านการเรียน	๔๑
๑๑ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อศาสนา กับคุณธรรมที่มีต่อครอบครัว	๔๒
๑๒ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อศาสนา กับคุณธรรมที่มีต่อตนเอง	๔๓
๑๓ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อครอบครัว กับคุณธรรมด้านการเรียน	๔๔
๑๔ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อประเทศไทย กับคุณธรรมที่มีต่อครอบครัว	๔๕
๑๕ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อประเทศไทย กับคุณธรรมที่มีต่อชุมชน	๔๖
๑๖ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อประเทศไทย กับคุณธรรมที่มีต่อผู้อื่น	๔๗
๑๗ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อผู้อื่น กับคุณธรรมที่มีต่อตนเอง	๔๘
๑๘ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อครอบครัว กับคุณธรรมด้านมนุษยธรรม	๔๙
๑๙ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อผู้อื่น กับคุณธรรมที่มีต่อครอบครัว	๕๐
๒๐ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อศาสนา กับคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์	๕๑
๒๑ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ กับคุณธรรมด้านมนุษยธรรม	๕๒
๒๒ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมด้านมนุษยธรรม กับคุณธรรมที่มีต่อชุมชน	๕๓

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
๒๓	เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อครอบครัว กับคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์	๕๔
๒๔	เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมด้านการเรียน กับคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์	๕๕
๒๕	เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมด้านมนุษยธรรม กับคุณธรรมด้านการเรียน	๕๖
๒๖	เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมด้านอำนาจ กับคุณธรรมที่มีต่อผู้อื่น	๕๗
๒๗	เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมด้านมนุษยธรรม กับคุณธรรมด้านอำนาจ	๕๘
๒๘	เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อชุมชน กับคุณธรรมด้านอำนาจ	๕๙
๒๙	เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมด้านการเรียน กับคุณธรรมที่มีต่อผู้อื่น	๖๐
๓๐	เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมด้านอำนาจ กับคุณธรรมที่มีต่อครอบครัว	๖๑
๓๑	เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อชุมชน กับคุณธรรมที่มีต่อตนเอง	๖๒
๓๒	เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อประเทศชาติ กับคุณธรรมด้านมนุษยธรรม	๖๓
๓๓	เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อผู้อื่น กับคุณธรรมด้านมนุษยธรรม	๖๔
๓๔	เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อชุมชน กับคุณธรรมที่มีต่อศาสนา	๖๕
๓๕	เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมด้านอำนาจ กับคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์	๖๖
๓๖	เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมด้านการเรียน กับคุณธรรมที่มีต่อชุมชน	๖๗
๓๗	เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อผู้อื่น กับคุณธรรมที่มีต่อชุมชน	๖๘
๓๘	เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมด้านมนุษยธรรม กับคุณธรรมที่มีต่อศาสนา	๖๙
๓๙	เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อประเทศชาติ กับคุณธรรมด้านอำนาจ	๗๐
๔๐	เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อตนเอง กับคุณธรรมด้านอำนาจ	๗๑
๔๑	เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อศาสนา กับคุณธรรมที่มีต่อผู้อื่น	๗๒
๔๒	เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อตนเอง กับคุณธรรมที่มีต่อประเทศชาติ	๗๓
๔๓	เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมด้านการเรียน กับคุณธรรมที่มีต่อประเทศชาติ	๗๔
๔๔	เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อประเทศชาติ กับคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์	๗๕
๔๕	เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมด้านการเรียน กับคุณธรรมด้านอำนาจ	๗๖

บัญชีตาราง (ต่อ)

การวาง	บท
๔๖	เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อศาสนา กับคุณธรรมที่มีต่อประเทศชาติ ๗๗
๔๗	เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อชุมชน กับคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ ๘๔
๔๘	เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อศาสนา กับคุณธรรมด้านอำนาจ ๗๘
๔๙	แสดงค่าความสำคัญของคุณธรรมจากการพิจารณาของ เด็กชายที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน ๘๓
๕๐	แสดงค่าความสำคัญของคุณธรรมจากการพิจารณาของ เด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน ๘๔
๕๑	แสดงค่าความสำคัญของคุณธรรมจากการพิจารณาของ เด็กชายที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ๘๕
๕๒	แสดงค่าความสำคัญของคุณธรรมจากการพิจารณาของ เด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ๘๖
๕๓	แสดงค่าความสำคัญของคุณธรรมจากการพิจารณาของ เด็กทั้งหมด ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน ๘๗
๕๔	แสดงค่าความสำคัญของคุณธรรมจากการพิจารณาของ เด็กทั้งหมด ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ๘๘
๕๕	แสดงค่าความสำคัญของคุณธรรมจากการพิจารณาของ เด็กทั้งหมด ๘๘
๕๖	แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างคำตอบของ เด็ก ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน กับแบบประชาธิปไตย ๘๑
๕๗	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำตอบของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ปีการศึกษา ๒๕๐๕ ภาคศึกษา ๕ กับปีการศึกษา ๒๕๐๔ ๘๑
๕๘	เปรียบเทียบคุณธรรมแห่งพลเมือง กับของนักเรียนที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงและต่ำ ๘๒
๕๙	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแบบต่าง ๆ กับความเชื่อมั่นในตนเอง ๘๒

บทที่ ๑

บทนำ

ภูมิหลัง

สภาพของสังคมไทยในปัจจุบันเต็มไปด้วยความสับสนวุ่นวาย บุ่งเหยิง และขาดความสงบสุขเท่าที่ควร อันเนื่องมาจากหลายสาเหตุ หลายปัจจัย ซึ่งมีผลกระทบกระเทือนต่อความเป็นอยู่และการดำรงชีวิตของประชาชนพลเมือง ก่อให้เกิดความเครียดทางค่านิยม และจิตใจ ดังที่แพทย์หญิงสุพิศรา บุญญาภิทย (สยามรัฐ, ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๑๗ : ๑, ๑๖) กล่าวว่า "แนวโน้มของผู้ป่วยเป็นโรคจิตและโรคประสาทมีมากขึ้นทุกที ทั้งนี้เนื่องมาจากปัญหาความตึงเครียดทางสังคม การต่อสู้กันร่นท้อสภาพทาง เศรษฐกิจและสภาพสังคมที่เสื่อมทรามลง เราได้รับเอาวัฒนธรรมตะวันตก โดยเฉพาะที่เลวเข้รามาากกว่าสิ่งที่ดี ทำให้สังคมเราเปลี่ยนแปลงไปในทางวัตถุนิยม ขาดคุณธรรมที่ดี ขาดการเคารพนับถือและให้อภัยกัน การแก่งแย่งชิงดีทำให้คนเห็นแก่ตัวมากขึ้น ผู้ใหญ่ไม่เป็นตัวอย่างที่ดีแก่เด็ก เหล่านี้ทำให้เกิดปัญหาสังคมขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะปัญหาเกี่ยวกับความประพฤติของเยาวชน"

ในระยะเวลาที่ผ่านมา ๆ มา ปรากฏว่า มีข่าวเกี่ยวกับเรื่องที่เยาวชนประพฤติตนในทางเสื่อมเสียมีมากขึ้น ก่อความเดือดร้อนไม่เคารพเกรงกลัวกฎหมาย ไม่เชื่อฟังผู้ปกครองและครูอาจารย์ จากการเปิดเผยของ เสนีย์ วาทิน (๒๕๑๕ : ๑๔๔ - ๑๔๕) ในที่ประชุมสัมมนาของศาลคดีเด็กและเยาวชนี่ดังนี้

"ในปี ๒๕๑๑ มีเด็กและเยาวชนในจังหวัดพระนครและธนบุรี ถูกจับกุมในข้อหาว่าไ้ทำความผิดทางอาญา ซึ่งสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง ได้รับตัวไว้ ๓,๒๒๑ คน เป็นชาย ๓,๑๗๔ คน หญิง ๑๔๗ คน แยกตามหัวข้อที่ถูกจับกุมได้ดังนี้

อันดับ ๑	ลักทรัพย์	๑,๑๖๓ คน
อันดับ ๒	ทำร้ายร่างกาย	๔๐๓ คน
อันดับ ๓	ชกโจร	๔๐๑ คน
อันดับ ๔	การพนัน	๑๔๔ คน
อันดับ ๕	ฉกกฎหมายอาวูรเป็น	๑๔๑ คน"

เกี่ยวกับปัญหาค่านยาเสพติด พันเอก นายแพทย์อรุณ เขาวนาศัย หัวหน้าแผนกจิตเวช โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า (ไทยรัฐ, ๒๐ สิงหาคม ๒๕๑๖ : ๓) ได้บรรยายให้คณะรัฐมนตรีฟังว่า "ปัญหายาเสพติดในประเทศไทยนั้น มีความรุนแรงไม่แพ้ประเทศอื่น มีโทษจำคุกรุนแรงมากกว่าอีก เพราะปรากฏว่าเนื้อของยาเสพติดโคเคนเฉพาะเฮโรอีนมีเปอร์เซ็นต์สูงถึง ๔๐ - ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่เฮโรอีนในสหรัฐอเมริกา มีเนื้อยาเพียง ๒ - ๕ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น นอกจากนี้ในช่วง ๒ - ๓ ปีที่ผ่านมาปรากฏว่า ผู้ติดยาเสพติดส่วนใหญ่จะเป็นเยาวชนที่มีอายุไม่เกิน ๒๕ ปี นับเป็นเรื่องที่น่าวิตกอย่างยิ่ง"

จากข่าวคราวและเหตุการณ์ของ เยาวชนผู้กระทำความผิดเหล่านี้ แสดงให้เห็นชัดเจนว่า เป็นการกระทำที่ขัดต่อความเป็นพลเมืองของชาติ ทำให้เกิดความยุ่งยากเสียหายแก่ตนเองและผู้อื่น ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบและผู้ที่เกี่ยวข้องต่างก็มีความวิตกกังวล ห่วงใยและพยายามหาทางช่วยเหลือแก้ไข ค้นหาสาเหตุของพฤติกรรมที่เด็กประพฤติผิด และหาคุณธรรมแห่งความเป็นพลเมืองที่

เสียมัย วาทิน (๒๕๑๕. ๑๔๔ - ๑๔๕) ได้รายงานในที่ประชุมสัมมนาของศาลคดีเด็กและเยาวชนว่า จากจำนวนเด็กและเยาวชนที่ศาลพิพากษาว่ามีความผิดจำนวน ๑,๔๔๔ คน กระทำความผิดเนื่องจาก

๑. สาเหตุทางครอบครัวหรือสภาพทางอารมณ์	๒๓๗ คน
๒. สาเหตุการคบเพื่อนเสเพล หรือถูกชักจูงให้วุ่น	๓๗๑ คน
๓. สาเหตุทางเศรษฐกิจ	๑๗๒ คน
๔. สาเหตุทางกายหรือสุขภาพจิต	๒๔ คน
๕. สาเหตุอื่น ๆ (เช่น กามารมณ์ การพนัน ประมาท)	๒๔๐ คน

จากการศึกษาของคณะกรรมการวิเคราะห์ปัญหาเยาวชน (กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๑๔ :

๑๖) ได้ประมวลสาเหตุที่ทำให้เด็กมีปัญหาเรื่องความประพฤติ สรุปเป็นข้อ ๆ ดังนี้คือ

๑. เกี่ยวกับค่านครอบครัวและผู้ปกครอง เช่น การแตกแยกหย่าร้าง การไม่เอาใจใส่ การทอดทิ้ง ผู้ปกครองขาดความรู้ทางจิตวิทยา เกี่ยวกับการอบรมสั่งสอนเด็ก รวมทั้งการไม่ยอมรับเด็ก ฯลฯ

๒. เกี่ยวกับค่านโรงเรียนและการศึกษา เช่น โรงเรียนและครูไม่พอ การอบรมทาง

ศีลธรรมไม่เพียงพอ สถานที่แวดล้อมของโรงเรียนไม่เหมาะสม ฯลฯ

๓. ปัญหาสิ่งแวดล้อม เช่น หนังสือหรือเอกสารที่เป็นสิ่งขบถ การแสดงบางประเภททางวิทยุ โทรทัศน์ สถานเริงรมย์บางแห่ง ฯลฯ

๔. การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมและสังคม เช่น การเห็นวัฒนธรรมของต่างชาติ ฯลฯ

๕. ปัญหาจากสุขภาพของตัวเด็ก เช่น อารมณ์ บุคลิกภาพ ความผิดปกติทางใจ เซวรณ์ ความสามารถประจำตัว ฯลฯ

✓ ในบรรดาสาเหตุที่ทำให้เด็กมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหากล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าในเรื่องเกี่ยวกับค่านิยมครูและผู้อุปการมาเป็นอันดับหนึ่ง ซึ่งนับว่าเป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เยาวชนมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ทั้งนี้เนื่องมาจากสภาพทางครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูของผู้อุปการไม่ทำให้เด็กเกิดความอบอุ่นใจ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของนักวิจัยสังคมศาสตร์ (๒๕๐๖ : ๗๒) ที่ได้ทำการศึกษาจากบุคคลอันธพาล จากหัวหน้าครอบครัว ตลอดจนสภาพความเป็นอยู่ในละแวกบ้าน ตัวเลขที่ได้ออกมาปรากฏว่า สาเหตุของอันธพาลที่สำคัญเป็นอันดับแรกคือเรื่องครอบครัว ต่อมาเรื่องความจน และเรื่องระดับการศึกษา

เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ยาวนาน โดยเฉพาะการอบรมเลี้ยงดูของผู้อุปการมีอิทธิพลต่อตัวเด็กมาก ในการที่จะประพฤติเป็นพลเมืองดี มีศีลธรรม หรือประพฤติในทางตรงกันข้าม

การอบรมเลี้ยงดูเด็กย่อมมีผลต่อความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กด้วย ดังที่ผลการวิจัยของ มธุรส วีระเกษม (๒๕๐๔ : ๗๕) พบว่าถ้าพ่อแม่ใช้วิธีการลงโทษดุจนานรุนแรง จะทำให้ลูกมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์น้อย ไม่สามารถพึ่งตนเองได้ ขาดความมั่นใจในตนเอง มีแต่ความหวาดระแวงอยู่ตลอดเวลา

ดวงเดือน ศาสตร์ภัทร (๒๕๐๖ : ๖๖) อ้างการวิจัยในต่างประเทศว่า ยิ่งลงโทษรุนแรงมากเท่าใด ก็ยิ่งทำให้เด็กขาดความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้นเท่านั้น แต่ตรงกันข้ามถ้าพ่อแม่ใช้วิธีการตักเตือน แนะนำ ชี้แจงเหตุผล หรือลงโทษอย่างละมุนละไมแล้ว จะช่วยให้เด็กมีความเป็นตัวของตัวเอง มีความมั่นใจในตนเอง และสามารถพิจารณาปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง

ผู้เขียนมีความสนใจมากเกี่ยวกับวิธีการต่าง ๆ ในการอบรมเลี้ยงดูของผู้อุปการ เพื่อใคร

ทราบว่า ผู้ปกครองที่ใช้วิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็กในแบบต่าง ๆ จะมีผลต่อคุณธรรมแห่งความเป็นพลเมืองดี และความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กมากน้อยต่างกันเพียงใด

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

๑. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน แบบประชาธิปไตย และแบบปล่อยปละละเลย กับความเชื่อมั่นในตนเอง
๒. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน แบบประชาธิปไตย และแบบปล่อยปละละเลย กับคุณธรรมแห่งความเป็นพลเมืองดี
๓. เพื่อทราบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงในกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเดียวกัน จะมีความเชื่อมั่นในตนเองต่างกันหรือไม่เพียงใด
๔. เพื่อทราบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงในกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเดียวกัน จะมีคุณธรรมแห่งความเป็นพลเมืองดีต่างกันหรือไม่เพียงใด
๕. เพื่อทราบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงในกลุ่มตัวอย่างที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง และต่ำ จะมีความสัมพันธ์กับคุณธรรมแห่งความเป็นพลเมืองดีมากน้อยเพียงใด
๖. เพื่อเปรียบเทียบการจัดลำดับความสำคัญของคุณธรรม แห่งความเป็นพลเมืองดีด้านต่าง ๆ ของนักเรียนที่สำเร็จชั้น ป.๔ ปีการศึกษา ๒๕๑๕ กับ ๒๕๐๕
๗. เพื่อสร้างแบบสอบถามวัดลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน แบบประชาธิปไตย และแบบปล่อยปละละเลย

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

๑. จากผลของการอบรมเลี้ยงดูแบบต่าง ๆ ของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับความเชื่อมั่นในตนเอง และคุณธรรมแห่งความเป็นพลเมืองดีของเด็ก จะได้เป็นแนวทางช่วยให้ผู้ปกครองได้อบรมเลี้ยงดูเด็กให้ถูกต้องตามแบบแผน เพื่อเป็นแบบอย่างคุณธรรมและบุคลิกภาพที่ดีให้แก่เด็ก
๒. ช่วยวิทยากร ผู้แนะแนว ผู้บริหารประเทศ และบุคคลอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเด็กได้ทราบ และเข้าใจถึงพฤติกรรมที่เด็กแสดงออก เพื่อจะได้หาทางช่วยเหลือแก้ไข และส่งเสริมให้

พัฒนาไปในทางที่ถูกต้อง

๓. เพื่อจะได้ทราบว่า นักเรียนที่จบ ป.๔ ปีการศึกษา ๒๕๑๕ กับ ๒๕๑๕ เห็นความสำคัญของคุณธรรมแห่งความเป็นพลเมืองดีเหมือนกันหรือต่างกัน ผลข้อนี้จะช่วยให้การปลูกฝังให้เกิดมีคุณธรรมแห่งความเป็นพลเมืองดีในปัจจุบันได้แก่ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่

๔. แบบสอบถามวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบต่าง ๆ อาจนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

๑. กลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาค้นคว้านี้กระทำกับนักเรียนที่เรียนสำเร็จชั้นประถมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา ๒๕๑๕ จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งอยู่ในภาคศึกษา ๕ โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ของทุกอำเภอในจังหวัดเพชรบุรี อำเภอละ ๒ โรงเรียน รวมเป็น ๑๒ โรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง ๕๐ คน เป็นชาย ๑๕ คน หญิง ๓๕ คน

๒. ตัวแปรที่ศึกษา

ก. ตอนหาความสัมพันธ์ของตัวแปร ๓ ตัว คือ

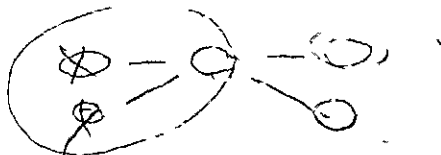
- การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ๑/๓
- ความเชื่อมั่นในตนเอง ๑/๓
- คุณธรรมแห่งพลเมืองดี

ข. ตอนหาอิทธิพลร่วมของตัวแปรต่าง ๆ กับการอบรมเลี้ยงดู แบ่งออกเป็นลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

๑) ตัวแปรอิสระ คือ

- เพศ ๑/๓
- การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน ๑/๓
- การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
- การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

๒) ตัวแปรตาม

ก

- ความเชื่อมั่นในตนเอง
- คุณธรรมแห่งพลเมืองดี

นิยามปฏิบัติการ

๗ (๑) การอบรมเลี้ยงดู หมายถึงการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ซึ่งแยกออกเป็น ๓ ลักษณะ คือการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ซึ่งได้มาจากการทดสอบความรู้สึกของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูที่เขาได้รับจากพ่อแม่

ก. การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน หมายถึงวิธีการอบรมเลี้ยงดูที่นักเรียนรู้สึกว่าตนเองไม่ได้รับอิสระเท่าที่ควร ต้องอยู่ในระเบียบวินัยที่ผู้ปกครองกำหนดไว้ เช่น ในด้านการแต่งกาย การเรียน มรรยาทต่าง ๆ และอื่น ๆ หรือถูกควบคุมไม่ให้ได้รับความสะดวกในการกระทำตามที่ตนต้องการ ผู้ปกครองยึดเอาความพอใจของตนเป็นสำคัญ

ข. การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย หมายถึงวิธีการอบรมเลี้ยงดูที่นักเรียนรู้สึกว่าตนเองได้รับการปฏิบัติด้วยความยุติธรรม ผู้ปกครองให้ความรัก ความอบอุ่น มีเหตุผล รู้จักยอมรับนับถือความสามารถและความคิดเห็นของเด็ก ให้ความร่วมมือตามโอกาสอันเหมาะสม

ค. การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย หมายถึงวิธีการอบรมเลี้ยงดูที่นักเรียนรู้สึกว่าตนเองถูกทอดทิ้ง ขาดการดูแลเอาใจใส่ หรือปล่อยให้ทำอะไรต่าง ๆ ได้ตามใจชอบ โดยผู้ปกครองไม่ได้ให้คำแนะนำช่วยเหลือ ไม่ให้ความอบอุ่นใจเท่าที่ควร *

(๒) ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึงความแน่ใจหรือมั่นใจ หรือความกล้าหาญของบุคคลที่จะกระทำการต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงไปตามที่บุคคลนั้นตั้งใจไว้ แม้จะมีเหตุการณ์หรือสิ่งใดมาเป็นอุปสรรค ก็ไม่บังเกิดความท้อถอยแต่อย่างใด ยังคงตั้งใจกระทำการสิ่งนั้นต่อไปโดยมั่นใจว่าตนสามารถกระทำการที่กำลังทำอยู่ ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความถูกต้องเหมาะสม

ความเชื่อมั่นในตนเองวัดด้วยแบบสอบถามของ รุชีฟ อ่อนโคกสูง (๒๕๑๖)

๓. คุณธรรม หมายถึงความคิดรวบยอดในเรื่องความรู้สึกผิดชอบชั่วดี อันเป็นเกราะป้องกันบรรเทาภัยพิบัติที่แสดงออกเพื่อสนองความปรารถนา สามารถมองเห็นว่าอะไร เป็นสิ่งที่

พึงปรารถนาของคนกลุ่มใหญ่ และพร้อมที่จะแสดงออกเมื่อมีเหตุการณ์ หรือสิ่งแวดลอมมากระตุ้น

๔. พลเมืองดี หมายถึงบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ ทักษะคติ และคุณธรรมแห่งความเป็นพลเมืองดี

๕. คุณธรรมแห่งความเป็นพลเมืองดี หมายถึงคุณธรรมดังต่อไปนี้

- ก. คุณธรรมด้านความซื่อสัตย์
- ข. คุณธรรมที่มีต่อตนเอง
- ค. คุณธรรมที่มีต่อศาสนา
- ง. คุณธรรมที่มีต่อการเรียน
- จ. คุณธรรมที่มีต่อชุมชน
- ฉ. คุณธรรมที่มีต่อครอบครัว
- ช. คุณธรรมที่มีต่อผู้อื่น
- ซ. คุณธรรมด้านมนุษยธรรม
- ณ. คุณธรรมที่เกี่ยวข้องกับอำนาจและกฎบังคับ
- ญ. คุณธรรมที่มีต่อประเทศชาติ และชนบประเพณี

คุณธรรมทั้ง ๑๐ ประการนี้ วัดได้โดยแบบทดสอบคุณธรรมแห่งความเป็นพลเมืองดีของ ชาลส์ ลัทธรี (๒๕๐๗)

๖. นักเรียนที่จบ ป.๔ ปีการศึกษา ๒๕๑๕ หมายถึงนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา ๒๕๑๕ ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ

๗. นักเรียนที่จบ ป.๔ ปีการศึกษา ๒๕๑๕ หมายถึงนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา ๒๕๑๕ ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งได้ทำการจัดทากับความสำคัญของ คุณธรรมแห่งความเป็นพลเมืองดีไว้แล้ว

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

การอบรมเลี้ยงดู

① ในการประชุมเรื่องการพัฒนาจิตวิทยาและการศึกษาเด็กที่มหาวิทยาลัยอิลลินอยส์ ซึ่งองค์การยูเนสโกจัดขึ้น มีผู้เชี่ยวชาญจาก ๑๗ ประเทศ รวมทั้งประเทศไทยด้วย ได้ไปแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กัน ที่ประชุมมีความเห็นว่า ทุนย่กลางที่จะพัฒนาเด็กทั้งทางร่างกาย สมอง และสติปัญญานี้ได้แก่ครอบครัว ถ้าหากครอบครัวให้ความอบอุ่นและอบรมเลี้ยงดูเด็กอย่างถูกต้อง อนาคตของเด็กก็แจ่มใส ส่วนทางโรงเรียนหรือสถาบันอื่นเป็นส่วนประกอบ ศาสตราจารย์ยอฟ เฟรย์ ไรวี่แห่งมหาวิทยาลัยคอนคอน กล่าวเห็นว่า ครอบครัว พ่อแม่และปู่ป้าครอบง้อมีส่วนอย่างมากที่จะทำให้เกิดช่องว่างระหว่างวัย และมีผลต่อทัศนคติของเด็ก (ไทยรัฐ, ๑๑ มีนาคม ๒๕๑๓ : ๑๑))

สแตน สุมิตร (๒๕๐๕ : ๒๓) กล่าวว่า "ไม่มีอะไรน่าเศร้าไปกว่าเด็กที่ไม่ได้รับความรัก ความเอ็นดู ความเอาใจใส่จากใครเลย ฉะนั้น เด็กที่กำพร้าพ่อ กำพร้าแม่ หรือพ่อแม่หย่าร้างกัน เด็กที่ขาดคนดูแลเอาใจใส่ จึงมักแสดงออกในทางที่ไม่ดีงาม เพราะเขาต้องการดึงความสนใจจากผู้อื่น ถ้าเด็กบางคนในจำพวกนี้เคราะห์ดี มีความสามารถในบางอย่างที่น่าสนใจ ก็จะได้รับ ความสนใจจากบุคคลทั้งหลาย และอาจจะไม่ประพฤติตนไปในทางที่เสีย แต่สำหรับเด็กที่ไม่มีความสามารถทางใดที่เด่นเลย อาจจะเรียกร้องความสนใจในทางที่ผิด เช่น หนีเรียน เป็นนักเลง" ฯลฯ สแตน สุมิตร ยังอ้างถึงข้อความในหนังสือพิมพ์โพสต์ ว่า ดร.แมเรียน โกลดสกี ผู้อำนวยการแพทย์ในเรือนจำของรัฐโอไฮโอแห่งสหรัฐอเมริกา กล่าวว่า "มีเด็กอันธพาลหลายคนทีเดียวที่พอใจเมื่อถูกส่งเข้าในเรือนจำ เพราะนั่นเป็นครั้งแรกในชีวิตสำหรับพวกเขาส่วนมากที่ได้เผชิญกับวินัย และการควบคุมดูแลแบบพ่อแม่ ปู่ป้าครอบง้อม นั่นคือสิ่งที่เขาเหล่านั้นต้องการ"

② เฮอร์ลอค (Hurlock, ๑๙๖๔ : ๑๓๔) กล่าวว่า มารดาเป็นแม่เวลาอยู่ใกล้กับบุตรมากกว่าบิดา แสดงความรักบุตรเปิดเผยมากกว่าบิดา และมารดามีอิทธิพลต่อบุตรมากกว่าบิดา เช่น เด็กที่มีปัญหาด้านความประพฤติมักจะเนื่องมาจากมารดา ส่วนเด็กที่มีปัญหาเกี่ยวกับบุคลิกภาพนั้น โดยทั่วไปเนื่องมาจากบิดา

- (3) เอลส์ เฟรเนต บรันสวิก (Else Frenket Brunswak) ได้กล่าวถึงอิทธิพลของครอบครัวว่า ระเบียบแบบแผนในหน้าที่พ่อแม่ถืออำนาจเป็นใหญ่นี้ ไม่มีหลักการที่คงที่แน่นอน แต่ต้องการให้เด็กเป็นฝ่ายยอมให้โดยสิ้นเชิง นอกจากนี้ระดับชั้นของสังคมก็ไม่ใช่สิ่งที่เชื่อว่าบุคคลจะมีบุคลิกภาพแบบถืออำนาจเป็นใหญ่หรือไม่ แต่วิธีการที่บุคคลมองสิ่งรอบ ๆ ตัวนั้นสำคัญกว่า ดังนั้นบิดามารดาที่มีความรู้สึกไม่อบอุ่นปลอดภัยในฐานะทางสังคมจะมีบุคลิกภาพแบบถืออำนาจเป็นใหญ่ มากกว่าบิดามารดาที่เห็นว่าตนเองมีทางเลือกในฐานะตำแหน่งของตนให้ดีขึ้นได้ (อัจฉรา คันสงวน, ๒๕๑๖ : ๕)

ปัญหาใหญ่ปัญหาหนึ่งในปัจจุบันนี้คือปัญหาการใช้ยาผิด หรือการติดยาเสพติด ในเด็กวัยรุ่น ซึ่งมีจำนวนมาก ที่ว่าเป็นปัญหานี้คือวัยรุ่นเหล่านี้เมื่อติดยาแล้วก็ประพฤติกรรมชั่ว เป็นอาชญากรประเภทใดประเภทหนึ่งอยู่เสมอ เรื่องที่ชิงวิ่งราว ลักขโมย จี้ปล้น ตามสถานที่ต่าง ๆ นั้น เกิดเพราะเหตุนี้ เป็นของธรรมดาถ้าหากยังเรียนหนังสืออยู่ก็เรียนต่อไปด้วยก็ไม่ได้ บางคนต้องออกกลางคัน เสียอนาคตหมด เมื่อถูกส่งไปรักษาในโรงพยาบาล ถึงแม้ได้ผลดีบ้างแต่ก็มีจำนวนมากที่ออกไปติดยาอีก และประกอบอาชญากรรมต่อไปอีก เป็นความเดือดร้อนของบิดามารดาและของบ้านเมืองเป็นอย่างยิ่ง การปราบปรามยาเสพติดก็ไม่รู้จักหมดสิ้น เพราะเป็นเรื่องหลายเหตุหลายปัจจัย เมื่อทั้งการรักษาและปราบปรามไม่ได้ผลดี จึงมีทางเดียวเท่านั้นที่ได้ผลตามสมควรคือการป้องกัน การป้องกันนั้นเริ่มมาจากครอบครัว ถ้าหากครอบครัวผาสุก คู่สามีภรรยารู้จักครองชีวิตที่ดี รู้จักเลี้ยงดู และให้สวัสดิภาพลูกด้วยดี เด็กก็เติบโตมาเป็นเด็กที่ดี แข็งแรงทั้งร่างกาย แข็งแรงทั้งจิตใจ

* ครอบครัวจึงเป็นหน่วยสำคัญที่สุดของการพัฒนาชีวิตเด็กและสังคม เพราะครอบครัวเป็นหน่วยแรกของสังคม ถ้าครอบครัวมีความสุข เด็กในครอบครัวก็เป็นสุข สังคมก็เป็นสุขด้วย (ฝน แสงสิงแก้ว, ๒๕๑๖ : ๕)

(2) โคโซ สวานานท์ (๒๕๑๐ : ๖๗ - ๖๘) ได้กล่าวถึงการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาที่มีบุตรในลักษณะต่าง ๆ ซึ่งจะมีผลกระทบกระเทือนต่อบุคลิกภาพของบุตรในอนาคต ดังนี้

๑. บิดามารดาจะไม่เอาใจใส่ต่อบุตรยอมทำให้บุตรมีความรู้สึกไม่ปลอดภัยทางอารมณ์ รู้สึกว่าชีวิตว่าเหวโหม่นคง และมักจะส่งผลให้พฤติกรรมออกมาในรูปของการปฏิเสธ เป็นคนที่ขาดความรัก หึงหวงให้ความรักแก่ใครไม่เป็นด้วย

๖. บิดามารดาที่ปกป้องคุ้มครองด้วยการบังคับ ออกคำสั่งอยู่ตลอดเวลา จะทำให้บุตรนั้นขาดความคิดริเริ่ม ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง มีแนวโน้มที่จะต้องพึ่งผู้อื่นอยู่ตลอดเวลา และเป็นผู้นิยมคนอยู่ตลอดเวลา บิดามารดาที่ใช้ระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด บ่มทำให้บุตรเป็นคนมีลักษณะลงโทษตนเอง และทั้งมักจะมีพฤติกรรมรุนแรงในทางนิเสธ

๓. บิดามารดาที่ทะเลาะเบาะแว้งกันเป็นประจำหรือหย่าร้างกัน บุตรจะมีความกระวนกระวายใจ มีความเครียด มีความรู้สึกไม่ปลอดภัย ไม่มั่นใจในตนเอง มองโลกในแง่ไม่ร่าเริง และขาดแบบฉบับในการสร้างเสริมลักษณะของตนเอง

๔. บิดามารดาที่ยึดมั่นและเคร่งครัดในศีลธรรมจรรยาอย่างมาก บ่มจะมีผลให้บุตรนี้โอกาสสร้างควมมีสติสัมปชัญญะอย่างถึงสุกชั้นได้ และทำให้มีแนวโน้มที่จะเกิดความขัดแย้งทางใจอย่างรุนแรงขึ้นได้ และอาจทำให้กลายเป็นคนลงโทษตนเอง ไม่เห็นคุณค่าของตนเองขึ้นได้

๕. บิดามารดาที่มีศีลธรรมหย่อนยาน บุตรจะพลอยเป็นผู้มีศีลธรรมหย่อนยานไปด้วย มีทัศนคติที่สังคมไม่ปรารถนา และอาจจะต้องเป็นผู้มีปัญหาของสังคมในที่สุด

ดร.ฉะฉายมาศ ศรีศักดิ์ และคณะ (๒๕๐๐ : ๔๗ - ๕๐) ได้เน้นให้เห็นถึงสภาพการอบรมสั่งสอนของสังคมไทย มุ่งอบรมให้เด็กเคารพเชื่อฟังผู้ใหญ่ จึงทำให้คนไทยสร้างบุคลิกภาพที่เป็นของคนไทยโดยเฉพาะให้ติดตัวตั้งแต่เด็ก จนกระทั่งเป็นผู้ใหญ่

เมดิณัส (Medinnus, ๒๕๐๓ : ๕๐) กล่าวว่า "เด็กที่ไม่ยอมรับตนเองหรือเกลียดตนเอง หรือถูกตนเองนั้น เป็นผลเนื่องมาจากการที่พ่อแม่ไม่ยอมรับเด็ก หรือรังเกียจเด็ก และทั้งสองประการนี้เป็นผลมาจากการที่พ่อแม่ไม่ยอมรับตนเอง ฉะนั้นการอบรมเลี้ยงดูและการปฏิบัติตัวของพ่อแม่ที่มีต่อเด็ก ก็จะมีอิทธิพลทำให้เด็กยอมรับหรือไม่ยอมรับตนเอง"

๖. ทฤษฎีและการวิจัยในต่างประเทศ

ทฤษฎีจิตวิทยาวิเคราะห์ของ ฟรอยด์ (Freud, ๑๙๔๔ : ๒๒ - ๒๔)

ฟรอยด์ กล่าวว่า "The child is father of the man" เด็กในวันนี้ ก็คือผู้ใหญ่ในวันหน้า บุคลิกภาพของคนจะเริ่มพัฒนามาตั้งแต่ในช่วงแรกของชีวิต เมื่อชีวิตเรามาผ่านวัยทารกแล้ว ฉะนั้น บุคลิกภาพของเราได้พัฒนาการในขั้นพื้นฐาน และโครงสร้างเรียบร้อยแล้ว การอบรมเลี้ยงดู

เด็ก และการกระทำทำให้เป็นตัวอย่างแก่เด็กเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะเด็ก ๆ จะเลียนแบบปิตามารคาและอยู่ที่ใกล้ชิดคน ครอบครั เชื่อว่าใน ๕ ปีแรกของชีวิต เป็นช่วงที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาบุคลิกภาพ ซึ่งของการพัฒนาในช่วง ๕ ปีแรก แบ่งเป็น ๓ ชั้น ชั้นแรกชั้นปาก (oral) ชั้นที่สองชั้นทวาร (Anal) ชั้นที่สามชั้นอวัยวะเพศนั้นต้น (Phallic)

* ซิมมอนส์ (อ้างจาก กิริพร หลิมศิริวงศ์, ๒๕๑๑ : ๒๕) ได้ศึกษาค้นคว้าถึงวิธีการเลี้ยงดูของพ่อแม่ ซึ่งจะมีผลต่อบุคลิกภาพของบุตรดังนี้คือ

๑. พ่อแม่ที่ปล่อยปละละเลยบุตร บุตรจะมีลักษณะเป็นคนก้าวร้าว เจ้าคิด เจ้าแค้น ชอบพูดปด ลักเล็ก โยนยาย เหมโรงเรียนเป็นประจำ
๒. พ่อแม่ที่ประคบประหงมบุตรมากเกินไป บุตรจะมีลักษณะเป็นทอมไปให้ความร่วมมือ ฟังตนเองไปใจ ไม่มีความมั่นใจในตนเอง ต้องพึ่งคนอื่นอยู่เสมอ
๓. พ่อแม่ที่มีอำนาจเหนือบุตร บุตรจะเป็นคนเจ้าระเบียบ สุภาพเรียบร้อย อยู่ในใจว่าตนสามารถรับตัวเข้ากับผู้ใหญ่ได้ดี วาดอนอ่อนง่าย สงบเสงี่ยม ขึ้นอยู่กับผู้ใหญ่มาก ขาดความคิดริเริ่ม
๔. พ่อแม่ที่ยอมจำนนต่อบุตร บุตรจะขาดความรับผิดชอบ ไม่อยู่ในใจว่าตนเห็นแก่ตัว ถือดี และทำอะไรตามใจชอบ

✓ อิจนรา ต้นสงวน (๒๕๑๒ : ๑๕) ได้อ้างถึงผลการวิจัยของ Mc.Candless ที่ได้กล่าวเกี่ยวกับปิตามารคา ซึ่งปกครองลูกอย่างเข้มงวดกวดขันและถืออำนาจตนเองเป็นใหญ่ กับปิตามารคาที่ปกครองลูกแบบยึดหลักเสมอภาค (Equalitarian) ว่า

๑. ปิตามารคาที่ถืออำนาจเป็นใหญ่ จะไม่สามารถทนต่อความสองฝักสองฝ่ายได้
๒. ปิตามารคาที่ถืออำนาจเป็นใหญ่ จะให้รางวัลบุตรมากกว่าในกรณีที่ถูกเคารพต่อกฎเกณฑ์ของสังคม และลงโทษบุตรมากกว่าในกรณีที่ถูกไม่ปฏิบัติตามสังคม เมื่อเปรียบเทียบกับการให้รางวัลและลงโทษของปิตามารคาที่ยึดหลักเสมอภาค
๓. ปิตามารคาทั้งสองแบบ จะให้รางวัลบุตรมากกว่าการลงโทษ แต่รางวัลของปิตามารคาที่ถืออำนาจเป็นใหญ่ มักจะมากกว่าและไม่ค่อยนานนัก เมื่อเปรียบเทียบกับรางวัลของปิตามารคาที่ยึดหลักเสมอภาค
๔. ปิตามารคาที่ถืออำนาจเป็นใหญ่จะวางตนในฐานะของแหล่งสนองความต้องการ (Need

Gratifiers) มากกว่าปริมาณการที่ยึดหลักเสมอภาค

๕. ปริมาณการที่ถืออำนาจเป็นใหญ่ จะข้องเกี่ยวสนใจกับฐานะตำแหน่ง มากกว่าความรักใคร่ใด ๆ ในขณะที่ปริมาณการแบบยึดถือความเสมอภาคจะมองเห็นความรักใคร่ใด ๆ มากกว่าฐานะตำแหน่งและอำนาจ

ลาสเวลล์ (Lasswell, ๑๙๓๐) ได้ศึกษาค้นคว้าทัศนคติของนักการเมืองที่มีหัวรุนแรงกับอำนาจของครอบครัว แล้วสรุปว่า นักการเมืองที่มีหัวรุนแรงมักเนื่องมาจากการถูกปริมาณการทอดทิ้งกันเมื่อสมัยเป็นเด็ก เด็กที่มีทัศนคติในทางก้าวร้าวรุนแรงนั้น เนื่องมาจากครอบครัวแสดงความรักความเอ็นดูต่อกันไม่เท่ากัน พ่อแม่ไม่ให้ความยุติธรรมทำให้เด็กมีความอิจฉา ซึ่งก็ยิ่งเคยซึ่งกันและกันในตอนเด็ก และเมื่อโตขึ้นจะทำให้เป็นคนที่มีการก้าวร้าวรุนแรงไป

บอดวิน (Baldwin, ๑๙๔๕) แบ่งชนิดของการยอมรับเลี้ยงดูเด็กออกเป็น ๓ ประเภทใหญ่ ๆ คือ ไม่ยอมรับ ยอมรับ และไม่มีกฎเกณฑ์แน่นอน จากการสำรวจพบว่า บ้านที่พ่อแม่ไม่ยอมรับลูกจะมีประมาณ ๒% ของทั้งหมด พวกนี้พ่อแม่จะไม่ให้ความรัก ไม่ได้รับการยกย่อง และมักจะแสดงความไม่พอใจ ทัศนคติเหล่านี้ทำให้พ่อแม่ไม่มีความห่วงใยในตัวเด็ก ไม่ใช้ความเข้มงวดประชาธิปไตยกับเด็ก ซึ่งแบ่งออกได้เป็น ๒ พวก คือ พวกหนึ่งพ่อแม่ทอดทิ้ง ไม่สนใจ ไม่ห่วงใยในตัวเด็ก แต่ก็ไม่แสดงความไม่พอใจออกมา แต่อีกพวกหนึ่งจะแสดงอาการไม่พอใจออกมาอย่างเห็นได้ชัด และมักใช้อำนาจกับเด็ก

ในกรณีที่พ่อแม่ยอมรับเด็ก ก็จะแบ่งออกได้เป็น ๓ กลุ่ม คือ ตามใจแต่ไม่ใช่ประชาธิปไตย ประชาธิปไตยแต่ไม่ตามใจ และประชาธิปไตยด้วยตามใจด้วย การยอมรับชนิดที่ตามใจแต่ไม่เป็นประชาธิปไตยจะเหมือนกับบ้านที่พ่อแม่ปกป้องมากเกินไป แต่บาที่ใช่ประชาธิปไตยแต่ไม่ตามใจเห็นการยอมรับที่อบอุ่นเชต

บอดวิน พบว่าโดยทั่วไปแล้วการยอมรับมี ๓ แบบ คือ

๑. ประชาธิปไตยเต็ม แบบนี้พ่อแม่จะยอมให้ลูกมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ แต่ในเวลาเดียวกันจะไม่ให้สิทธิสภาพในการที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องสำคัญ ๆ

๒. ประชาธิปไตยแบบวิทยาศาสตร์ พวกนี้จะมีความรักเด็ก แต่ก็ไม่ค่อยแสดงออกมา เด็กไม่เกิดความรู้สึกอบอุ่น แต่เขาพยายามใช้ประชาธิปไตยอย่างถูกต้อง

๓. ประชาธิปไตยแบบอบอุ่น เด็กจะมีความรู้สึกอบอุ่นกว่า ได้รับการยอมรับในทางที่ถูก และรู้สึกว่าเป็นประชาธิปไตยด้วย

บอดควิน ยังได้ศึกษาพบอีกว่า เด็กที่พ่อแม่ไม่ยอมรับ จะเป็นคนไม่มีระเบียบ (อัมพลิกา

บัณฑิตยสถาน, ๒๕๑๖ : ๒๔ - ๒๕)

✓ เซอร์เลย์ (Storley, ๑๙๖๖) พบว่า เด็กที่ได้รับการรัก จะมีความรู้สึกอบอุ่นปลอดภัย ทำให้เด็กมีความเชื่อมั่นในตนเอง เด็กที่ขาดความรักจะไม่สามารถปรับตัวในสังคมได้ ส่วนเด็กที่พ่อแม่ทอดทิ้งนั้นคือการที่พ่อแม่แสดงความเฉยชาไม่ยุ่งเกี่ยวกับเด็กหรือชอบใช้อำนาจเหนือเด็ก เด็กจะมีลักษณะก้าวร้าว และรู้สึกท้อแท้ไปตลอดชีวิต (บุษินี อินสว่าง, ๒๕๑๖ : ๑๔)

✓ คาแกนและมอสส์ (Kagan and Moss, ๑๙๖๐) ศึกษาพบว่า พ่อแม่ที่อบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันเสมอ ๆ จะสัมพันธ์กับการพึ่งผู้อื่น ในเด็กหญิงจากวัยเด็กจนกระทั่งถึงวัยรุ่น แต่สำหรับเด็กชายจะตรงกันข้ามคือ แม่ที่ชอบเข้มงวดกวดขันในระหว่างอายุ ๐ - ๓ ปี จะสัมพันธ์กับการพึ่งตนเองในวัยรุ่น และในขณะที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน ในระหว่างอายุ ๓ - ๖ ปี จะสัมพันธ์กับการพึ่งผู้อื่นในวัยรุ่น

✓ ซีเยอร์และคณะ (Sears and others) พบว่า พ่อแม่ที่เข้มงวดกวดขันมักจะควบคุมบุตรในทางลบ

ความพลอดรักของเด็กล้มลุกคลุกคลานมากเกินไป ความประณีต ความเป็นระเบียบของบ้าน และเครื่องตกแต่งบ้าน การกำหนดให้ทำงานบ้าน การดูโทรทัศน์ เวลาไปนอน การส่งเสียงดัง การเคารพเชื่อฟังผู้ใหญ่

การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดหรือควบคุมนี้ จะทำให้เด็กมีการพึ่งตนเองน้อยมาก และจะทำให้ขาดความมั่นใจในตนเอง (ประมต เล็กสวาสดี, ๒๕๑๗ : ๑๑)

โควิลล์ และคณะ (Coville & Others, ๑๙๖๐ : ๑๒๐ - ๑๒๕) ศึกษาสาเหตุถึงการที่บุคคลมีพฤติกรรมขัดกับสังคม สาเหตุหนึ่งจากทางด้านจิตวิทยา คือความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับบิดามารดา

๑. การทอดทิ้ง เด็กที่รู้สึกตัวว่าถูกทอดทิ้งจะมีปฏิกิริยาตอบโต้เพื่อประหลาดพ่อแม่ เพื่อดึงดูดความสนใจโดยการทำความผิด เป็นการท้าทายโทษนิยามการคาดหมาย เด็กจะเกิดความรู้สึกที่ไม่ดี

ทอปีตามารดา

๒. การตามใจมากเกินไปจนเกินขอบเขต เด็กจะมีลักษณะคล้ายทารก เลี้ยงไม่โต ไม่บรรลุวุฒิภาวะทางอารมณ์ ชอบทำตามความพอใจของตนเอง ไม่รู้จักยับยั้งความตองการ เมื่อเด็กพวกนี้โตขึ้น ต้องเข้าไปอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ของสังคมภายนอก เด็กจะไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ และจะมีปฏิกิริยาเป็นปฏิกิริยาต่อต้านสังคม

๓. การขาดแบบอย่างที่จะยึดได้ เด็กที่จะเติบโตมีชีวิตรอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขนั้น จะต้องมีการศึกษาตัวอย่างที่ดีจากบุคคลอื่น ๆ เพื่อเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต เด็กที่ขาดการเอาใจใส่จากพ่อแม่ เด็กที่มาจากสภาพบ้านแตกสาแหรกขาด หรือถูกพ่อแม่ทอดทิ้ง จะไม่มีแบบอย่างที่ดีที่ตนจะเลียนแบบหรือเด็กที่พ่อแม่ไม่เป็นแบบอย่างที่ดี และเด็กที่พ่อแม่ต้องการไม่เด็กเป็นอย่างที่ดี เด็กไม่สามารถเป็นได้ ทำได้ จะทำให้เด็กเกิดความยุ่งยากใจ ไม่สามารถทำตามแบบอย่างได้ ข้อนี้ อาจทำให้เกิดบุคลิกภาพที่เป็นปฏิกิริยาต่อต้านสังคม

★ ~~ฟิโอดอร์ จอห์น โคท (Theodore John Cote, ๑๙๖๐ : ๑๔๔๓) ทำการวิจัยเกี่ยวกับการรับรู้ของพ่อแม่ของเด็กวัยรุ่น ในเรื่องปัญหา ความพอใจ และการปรับตัวของเด็ก โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง เป็นเด็กวัยรุ่น จำนวน ๕๐ คน จากโรงเรียนเทคนิคอาชีวะ ของมลรัฐ คอนเน็คติคัต (Connecticut) ได้แบ่งเด็กเป็นกลุ่มตัวอย่าง ๓ กลุ่ม และให้ทำแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาค่าเงิน การเงิน การปรับตัวและความสัมพันธ์กับผู้อื่น และแบบสำรวจความสนใจของ Kuder ปรากฏว่า เด็กส่วนใหญ่จะมีปัญหาค่าเงิน ๓ กลุ่ม คือ ปัญหาการปรับตัวในการทำงานที่โรงเรียน ความสามารถในการเข้าสังคม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และรวมไปถึงการทำงานตามอุดมคติที่ตั้งไว้ และต้องการให้พ่อแม่ช่วยเหลือเขา~~

✓ ~~ฟรานซิส เจ โครว์ลีย์ (Francis J. Crowley, ๑๙๖๕ : ๓๕๖๓) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบเกี่ยวกับการรับรู้ของเด็กที่พ่อแม่ปกครองแบบใช้อำนาจ และให้ความรัก กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและบุคลิกภาพ กลุ่มตัวอย่างมี ๑๔๐ คน เป็นเด็กจากโรงเรียนประถมศึกษา ในรัฐนิวยอร์ก ปรากฏว่า~~

๑. พ่อแม่ที่ปกครองแบบให้ความรัก ลูกจะมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนอยู่ระดับปานกลาง และระดับสูง และสำหรับเด็กชายที่พ่อแม่ปกครองแบบใช้อำนาจจะมีผลสัมฤทธิ์อยู่ระดับสูง

๒. เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จะมีนิสัยเป็นคนเฉื่อยชา เงื่องหงอย ส่วนเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมักจะมีนิสัยที่อ่าย ประหม่า ซื่อสัตย์

๓. พ่อแม่ที่ปกครองแบบใช้อำนาจ จะมีส่วนสัมพันธ์กับสติปัญญา และการเข้าสังคมของเด็กด้วย เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางจะรู้สึกมีความสุข ส่วนเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะก้าวร้าว เอาจริง เอาจัง เกรงเกรียก และข่มผู้อื่น

๔. พ่อแม่ที่ปกครองแบบให้ความรัก ลูกจะมีอารมณ์คงที่ ไร้เรง ก้าวหาญ มีลักษณะที่เป็นมิตรกับทุกคน

๕. พ่อแม่ที่ปกครองแบบใช้อำนาจลูกจะมีอารมณ์ไม่แน่นอนคงที่ เป็นคนที่ขมขื่น ยอมแพ้ มีความยากเข็ญรุดตาคะ ในกรณีนี้ลูกมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

การวิจัยในประเทศไทย

ศิริธร หลิมศิริวงศ์ (๒๕๑๑ : ๒๐๒) ศึกษาปัญหาทางครอบครัว ที่ทำให้เด็กต้องมาอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครอง เด็กกลาง พบว่าปัญหาสำคัญของ เด็กวัยรุ่นคือมีความรัก ไม่ให้ความรัก ความเอาใจใส่ ไม่ปรองดองกัน และปกครองอย่างเข้มงวดกวดขันมากเกินไป

เพชรพรรณ ประพิตรภา (๒๕๑๐ : ๙๔) ทำการศึกษาเปรียบเทียบสังคมประภิตของพ่อแม่ กับแรงจูงใจไปสัมฤทธิ์ผลของ เด็กวัยรุ่นไทย กับเด็กวัยรุ่นจีน โดยใช้แบบสอบถามให้เด็กตอบ บสดงทักษะถึงการอบรมเลี้ยงดูที่ตนได้รับจากพ่อแม่ ปรากฏว่าการอบรมเลี้ยงดูของคนไทยกับคนจีนต่างกัน ในด้านการฝึกผลสัมฤทธิ์ การให้รางวัล และการลงโทษ กล่าวคือ เด็กวัยรุ่นไทยให้ทัศนะว่า พ่อแม่ มักฝึกผลสัมฤทธิ์ ให้รางวัล และลงโทษ มากกว่า ส่วนในท่านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

วรวิ ธรรมภรณ์ไพลาภ (๒๕๖๓ : ๙๕) ศึกษาสาเหตุการที่เรียนของนักเรียน ๕ คน พร้อมทั้งวิธีการให้คำปรึกษาเพื่อการช่วยเหลือ ปรากฏว่า ๒ ใน ๕ คน ที่สุมถั่วอย่างมานั้นเป็นเด็กมีปัญหาทางความรักความอบอุ่นจากทางบ้าน

พ่อแม่ไม่ให้ความรัก ความเอาใจใส่ มักทอดทิ้ง ปล่อยให้เด็กมองโลกในแง่ร้าย หันไปโรงเรียน หาความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับของ บรรพต วีระดิษฐ์ (๒๕๑๔ : ๑๔๓) ซึ่งกล่าวไว้ในหนังสือสังคมวิทยา - มานุษยวิทยา ว่า "เวทชีวินมักเป็นบุตรของผู้น้อยและกิน เลี้ยงชีวิตอย่างมีความสุขและทรูหรามากอบ วัตถุ

ต่าง ๆ ให้ความสํารายตัวแล้ว ไม่ได้ก่อให้เกิดความสุขอันจีรังเลย ไม่มีคุณค่าทางจิตใจ บิดามารดามีกังวลแต่เรื่องงานและธุรกิจต่าง ๆ บุตรไม่ได้รับความเอาใจใส่เท่าที่ควรทำให้ขาดความอบอุ่น จึงเริ่มให้ความสนใจหรือค่าเงินชีวิตในแบบที่ตรงข้ามกับบิดามารดาของตน เกิดปฏิกิริยาเกลียดชังความยุ่งเหยิงวุ่นวาย ปฏิเสธความสําคัญของการครองชีพที่มีระเบียบแบบแผนและประเพณีค่านิยมในทางตรงข้ามกับชนบทรอบข้าง

(๗) อัจฉรา คันสงวน (๒๕๑๒ : ๔๔) ทำการศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพ แบบถ้อยคำว่าเป็นใหญ่ ระหว่างบิดามารดาและบุตร ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กวัยรุ่น อายุ ๑๔ - ๑๘ ปี กับบิดามารดา รวม ๑๒๔ คน ผลการวิจัยแสดงว่าบิดามารดามีบุคลิกภาพแบบถ้อยคำเป็นใหญ่แล้วบุตรก็จะมีบุคลิกภาพแบบเดียวกันด้วย โดยมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสําคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และปรากฏว่าบิดามารดามีบุคลิกภาพแบบถ้อยคำเป็นใหญ่ จะไม่มีบุตรที่บดบังความเสมอภาคเลย ซึ่งเป็นการสนับสนุนข้อคิดเห็นของ ดอนน์ บายร์ (Donn Byre, ๑๙๖๕ : ๓๖๔) ที่ได้แสดงว่าพ่อแม่ที่มีบุคลิกภาพแบบถ้อยคำเป็นใหญ่ จะใช้วิธีการปกครองลงโทษอย่างเข้มงวดกว่คนอื่นกับบุตร ทำให้บุตรพัฒนาบุคลิกภาพเช่นเดียวกับพ่อแม่ ดังนั้นเด็กและความเชื่อถือแบบถ้อยคำเป็นใหญ่ของ เด็กนั้น จะได้รับอิทธิพลมาจากบิดามารดาของเขาในตอนต้นของพัฒนาการ

(๘) อัมพิกา ปัทมานนท (๒๕๑๖ : ๖๔) ศึกษาเปรียบเทียบและหาความสัมพันธ์ของชนวนการสังกะสมประภิตและความเกรงใจ ระหว่างเด็กไทยพุทธกับเด็กไทยมุสลิมในระดับประถมศึกษาตอนปลายพบว่าในครอบครัวเด็กไทยพุทธ

๑. แม่ที่ให้ความอบอุ่นแก่ลูกมาก จะทำให้ลูกมีความเกรงใจมากด้วย
๒. แม่ที่ลงโทษลูกรุนแรงมาก จะทำให้ลูกมีความเกรงใจน้อย
๓. แม่ที่มีความเข้มงวดในระเบียบวินัยมาก จะทำให้ลูกมีความเกรงใจน้อย
๔. แม่ที่ใช้อุปการะอุปถัมภ์ลูกมาก จะทำให้ความเคลื่อนไหวในครอบครัวดีด้วย
๕. พ่อแม่ที่มีความเข้มงวดในระเบียบวินัยกับลูกมาก จะมีความรุนแรงของการลงโทษด้วย
๖. แม่ที่ให้ความอบอุ่นแก่ลูกมาก จะมีความเข้มงวดในระเบียบวินัยน้อย ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่ายิ่งพ่อแม่มีความเข้มงวดกว่คนอื่นมากเท่าใด ก็จะทำให้เด็กมีความเกรงใจน้อยลงเท่านั้น ซึ่งมีผลสอดคล้องกับผลการศึกษางานของ ทองหล่อ วิภาวดี (๒๕๑๖ : ๖๔ - ๖๕) ที่ทำการเปรียบเทียบหาความ

สัมพันธ์ระหว่างสังคมประเพณี และความเกรงใจของครอบครัวไทยกับครอบครัวจีน พบว่าในครอบครัวไทย ถ้าลูกเกรงใจมาก แม่จะให้ความอบอุ่นมาก เข้มงวดน้อยและลงโทษรุนแรงน้อย

(๓) สุธิณี อินสว่าง (๒๕๑๖ : ๔๔) ศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่น ในสถานศึกษาและชุมชนของเด็กกลางกับเด็กวัยรุ่นในโรงเรียน พบว่าบุคลิกภาพแสดงตัวนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะพัฒนาการของเด็กวัยรุ่น และระดับการศึกษา และพบว่าเด็กวัยรุ่นที่กระทำผิดนั้นเป็นแกนเก็บตัว ปรับตัวเข้ากับเพื่อนไม่ได้ จึงไปคบเพื่อนเถร สุธินี ได้เสนอข้อคิดเห็นว่า บิดามารดาและผู้ปกครอง ควรเปลี่ยนวิธีการอบรมเด็ก ไม่ควรถืออำนาจจนเกินไป ให้เด็กได้แสดงความคิดเห็นบ้าง ให้ความรักและการยอมรับในตัวเด็ก จะทำให้เด็กเกิดความมั่นใจในการที่จะแสดงออก ปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ ไม่หึงหวงเสียสังคม และเป็นผล เมืองคองประเทศชาติในอนาคต

* เกื้อกูล ทาเดธี (๒๕๑๔ : ๑๕๖) ทำการศึกษาเปรียบเทียบสังคมประเพณี และบุคลิกภาพของบุคคลจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่างกัน พบว่า

๑. ครอบครัวระดับต่ำมีความเข้มงวดกวดขันมากกว่าครอบครัวระดับกลางและสูง
๒. ในด้านระเบียบวินัยครอบครัวระดับต่ำ จะมีมากกว่าครอบครัวในระดับกลาง และสูง เมื่อพิจารณาทั้งหมดจะเห็นว่า พ่อแม่ไทยเฝือกความเป็นระเบียบวินัยแก่บุตรทุกกลุ่มค่อนข้างน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐

๓. ครอบครัวที่พ่อแม่เฝือกความมีระเบียบวินัยสูง จะมีความคาดหวังในตัวบุตรสูงด้วย

๔. บุคคลที่มาจากครอบครัวในระดับกลาง จะมีความคล่องแคล่ว ไม่กลัวใคร เหมือนในตนเองมากกว่าบุคคลที่มาจากครอบครัวระดับต่ำและสูง แต่เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจะเห็นว่า เด็กชายวัยรุ่นไทยทุกกลุ่มมีบุคลิกภาพเกือบจะสงบเสงี่ยม ไม่มั่นใจในตนเอง

๕. ในกลุ่มครอบครัวทั้งหมดเมื่อพ่อแม่มีความเข้มงวดในบุตรสูง จะเฝือกความเป็นระเบียบวินัยและการลงโทษในบุตรสูงด้วย แต่ให้อิสระแก่บุตรต่ำ มีความคาดหวังในบุตรสูง

ความเชื่อมั่นในตนเอง

วรณี รักธรรม (๒๕๑๕ : ๖๐) ศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวล ความต้องการ และสัมฤทธิ์ ความสำเร็จของเด็กไทยเชื้อชาติไทยกับเด็กไทยเชื้อชาติจีน ในกลุ่มตัวอย่างเป็นเด็ก

รณรงค์ศึกษาปีที่ ๓ ปี ๒๕๑๔ จำนวน ๒๔๐ คน เป็นเด็กไทย ๑๒๐ คน เด็กจีน ๑๒๐ คน พบว่า
เด็กไทยเชื่อว่าไทยเกรงกลัวพ่อแม่ และพยายามทำตามความต้องการของพ่อแม่ แม้นตนเองจะไม่
พอใจก็ตาม นอกจากนั้นการอบรมเลี้ยงดูของคนไทยใช้ระบบอาวุโสมากกว่าหลักการ ทำให้บุตรเก็บ
กตเวทิตาไม่สบายใจเอาไว้อันเป็นสาเหตุหนึ่งของความวิตกกังวล และการขาดความมั่นใจในตนเอง

บลานชาร์ด (Blanchard, ๑๙๕๗ : ๑๐๒) ให้ความเห็นว่าคนไทยไม่ชอบเป็นหัวหน้า ไม่ชอบ
สถานการณ์ที่ต้องริเริ่มและตัดสินใจ ไม่กล้าแสดงความสามารถ กลัวผิด กลัวเสียหน้า ซึ่งก็อาจกล่าว
ได้ว่า ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง

เบรคเคนริจด์ (ซูชีพ อ่อน โกลสูง, ๒๕๑๖ : ๑๔ - ๑๕) อ้างผลการศึกษาของสตรอธเชอร์
(Strother) แจ็ค (Jack) และ เพจ (Page) ซึ่งพบว่า การไทยยอมรับจากครอบครัว จะเป็น
สาเหตุสำคัญอันหนึ่งที่ทำให้เด็กสามารถพัฒนาความคิดเรื่องการนับถือตนเอง และความเชื่อมั่นใน
ตนเอง เด็กที่มีความเชื่อมั่นในตนเองจะมีความสามารถในการควบคุมตนเอง มีความรับผิดชอบและ
สามารถแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมด้วย นอกจากนี้ความเชื่อมั่นในตนเองยังขึ้นอยู่กับ
ระดับอายุ ระดับพัฒนาการ และกลุ่มที่เด็กร่วมเล่นหรือร่วมทำงาน ตลอดจนสถานการณ์ต่าง ๆ ที่
กำลังเผชิญอยู่ เด็กที่ขาดความเชื่อมั่นในตนเองคือเด็กที่ไม่บรรลุวุฒิภาวะทางอารมณ์ ไม่กระ
ระเปร้าในการทำสิ่งต่าง ๆ และไม่ยอมรับต่อสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเอง

นอกจากนี้ เบรคเคนริจด์ ยังได้ศึกษาพบว่า ความเชื่อมั่นในตนเองอาจไม่ทำให้เกิดผลดี
เสมอไป จากการศึกษาพฤติกรรมที่ก้าวร้าว ปรากฏว่าเกิดจากบุคคล ๒ ประเภท คือ

๑. ประเภทที่มีความเชื่อมั่นในตนเองมากเกินไป
๒. ประเภทที่รู้สึกว่าตนเองขาดความรัก ความอบอุ่น และความปลอดภัย

โรเซน (วรวิณี รักธรรม, ๒๕๑๕ : ๑๒) ทำการวิจัยเปรียบเทียบการอบรมสั่งสอนของ
พ่อแม่อเมริกันและบราซิล โดยใ้แบบสอบถาม ๒ ชุด ชุดหนึ่งสำหรับพ่อแม่ ชุดหนึ่งสำหรับบุตร พบว่า
พ่อแม่ชาวบราซิลมีบุตรในด้านความเชื่อมั่นในตนเอง และผลสัมฤทธิ์น้อยกว่าพ่อแม่ชาวอเมริกัน
เพราะพ่อแม่ชาวบราซิลมักปกป้องและพะเนาะเด็กมากเกินไป

วันเพ็ญ ฉายการ (๒๕๑๖ : ๔๔ - ๕๐) ทำการศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกและหญิง ในจังหวัด
ธนบุรี จำนวน ๓๐๗ คน ได้ให้ข้อคิดเห็นว่าวัฒนธรรมมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของเด็กมาก โดยเฉพาะ

การอบรมสั่งสอนของพ่อแม่ ครู อาจารย์ ถ้าหากเข้มงวดกวดขันในเรื่องระเบียบวินัยมาก จะทำให้เด็กไม่กล้าแสดงความคิดเห็น คอยทำตามคำสั่งของผู้ใหญ่เท่านั้น ความคิดริเริ่ม และความเป็นผู้นำ จะไม่มีแต่ขาดความมั่นใจในตนเอง

วีรบุรุษ วิเชียร โชติ (๒๕๑๖ : ๒๔) พูดถึงการอบรมเลี้ยงดูของไทยในระบบสังคมแบบเดิมว่า "ไม่เน้นการฝึกให้พึ่งตนเอง เน้นการพึ่งพาอาศัยและเชื่อฟังผู้ใหญ่ แบบตามหลังผู้ใหญ่หมาไม่กัด อบรมแบบให้ความปกป้องคุ้มครองท่านเอง เป็นร่มโพธิ์ร่มไทร ให้ความรักแต่ไม่คงเส้นคงวา ไม่เน้นทานเหตุผล เน้นการเลิบละ จากการศึกษาแบบไม่พึ่งตนเองนี้ จะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เด็กไม่กล้าทำอะไรด้วยตนเอง ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง"

คุณธรรมแห่งพลเมืองดี

ดร.สุกิจ เหล่าสุเมธ (๒๕๑๐ : ๒ - ๓) ได้ให้แนวความคิด เกี่ยวกับการศึกษาว่า ประเทศที่มีการศึกษาก้าวหน้า ไม่ได้หมายถึงแต่เพียงให้ประชาชนพลเมืองเป็นคนเฉลียวฉลาด มีความรู้กว้างขวาง มีศีลธรรม มีความรู้ทางศาสนา รู้จักพระ รู้จักการพลีใหญ่ มีมรรยาทอ่อนน้อม และร่างกายแข็งแรง เท่านั้น การศึกษาคงต้องรู้จักส่งเสริมให้ประชาชนพลเมือง มีความสามารถ ๒ ประการ คือ

๑. ความสามารถที่จะเป็นประชาชนพลเมืองดีของประเทศชาติคือสามารถอยู่ร่วมในสังคมของชุมชนคนที่ตนอาศัยอยู่ได้เป็นอย่างดี ไม่เป็นที่รังเกียจของคนอื่น ๆ ในชุมชนนั้น และดำเนินชีวิตอยู่อย่าง เป็นประโยชน์แก่ชุมชนด้วย

๒. ความสามารถที่จะประกอบอาชีพสุจริตตามความถนัด และความชำนาญที่ตนได้ศึกษามา เพื่อเป็นการช่วยดำรงชีวิตของตนและครอบครัวมิให้เป็นภาระแก่ชุมชนที่ตนอยู่ร่วม

ติคัส (Titus) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณธรรมและศีลธรรมว่า บุคคลส่วนมากเป็นแนวโน้มไปในทางปฏิเสธศีลธรรม และคำนิยมตามหลักศีลธรรม เด็กวัยรุ่นส่วนใหญ่มีการศึกษาดี แต่ไม่ได้เสียสละเวลาหรือความสนใจเพื่อศึกษาด้านศีลธรรมจริยธรรม หรือคุณค่าความเป็นมนุษย์เท่าที่ควร ทั้งนี้เพราะความเจริญทางวัตถุมีมากมายและรวดเร็ว ส่วนความเจริญทางศีลธรรมเป็นไปอย่างช้าๆ ไม่ทันสมัย ความคิดเช่นนี้มีเพราะความเข้าใจไม่ถูกต้องตามหลักศีลธรรม ศีลธรรมหมายถึงเรื่อง

ความดีของชนรชาชีวิต เพื่อให้ปฏิบัติหลักนั้นไ้รับความสุขในชีวิต ทำให้บุคคลมีชีวิตสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
ชีวิตที่สมบูรณ์จึงเป็นจุดหมายของศีลธรรม ศีลธรรมจึงเป็นเรื่องของสังคมด้วย เช่น ศีลธรรมของ
ครอบครัว ศีลธรรมของหมู่คณะ ศีลธรรมของลูกเสือ ศีลธรรมของพ่อค้า ศีลธรรมของชาวพุทธ
ศีลธรรมของชาติและระหว่างชาติ ทุกคนจึงต้องปฏิบัติหน้าที่ตามที่มีในสังคมนั้น ๆ จึงจะทำให้สังคม
อยู่อย่างสงบสุข (สถาพร มาลีเพชรพงศ์, ๒๕๑๗ : ๑๕)

สัญญา ชรรณศักดิ์ (๒๕๑๓ : ๕๑ - ๕๓) พูดเกี่ยวกับบทบาทของธรรมาสนในการเชื่อมโยง
สถาบันสงฆ์ให้เข้ากับสังคมปัจจุบันว่า "สมาคมหรือสถาบันต่าง ๆ ที่ตั้งขึ้นมานั้น จุดสำคัญเพื่อศึกษา
และเอาพระสงฆ์เป็นที่พึ่งในความรู้ทางศาสนา และเผยแผ่ความรู้นั้นออกไป เพื่อให้ประชาชนไ้มี
ศีลธรรมอันดีงาม เพื่อประโยชน์แก่ประเทศชาติ อันจะเป็นความมั่นคงต่อประเทศชาติ ที่พลเมืองมี
คุณธรรมอันดีงาม ... พุทธสมาคมแห่งประเทศไทย จึงไ้มีการอภิปรายว่าจะขอรับรองให้พระเจ้าอน
วิชาศีลธรรมในระดับประถมศึกษาตอนต้น เนื่องจากยังไม่มีครูสอนศีลธรรมอันเป็นพื้นฐานแก่เด็ก..
..... จากพระราโชบายแห่งองค์พระประมุขของชาติ ทรงมีความรู้สึกว่า พระสงฆ์ควรจะเป็นกำลัง
อย่างยิ่งของบ้านเมือง ในการจะอบรมสั่งสอนเยาวชนให้เป็นผู้มีคุณธรรมอันดีงาม เป็นพลเมืองที่ดี
ของชาติ โดยไม่ขัดต่อสมณะวิสัย "

✓ฐิติพร อ้วนโคกสูง (๒๕๑๖ : ๕๓) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ แสดงตัว ความ
วิตกกังวล ความเชื่อมั่นในตนเอง กับคุณธรรมแห่งพลเมืองของเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ปีการศึกษา
๒๕๑๕ ในโรงเรียนรัฐบาล ภาคศึกษา ๑๑ จำนวน ๓๐๐ คน ปรากฏว่านักเรียนกลุ่มนี้จัดลำดับความ
สำคัญของคุณธรรมแห่งพลเมืองที่ค้ำกันต่าง ๆ ไว้ดังนี้

- ลำดับที่ ๑ คุณธรรมด้านความซื่อสัตย์
- ลำดับที่ ๒ คุณธรรมที่เกี่ยวกับการเรียน
- ลำดับที่ ๓ คุณธรรมที่มีต่อศาสนา คุณธรรมค่านิยมบรรพบุรุษ
- ลำดับที่ ๔ คุณธรรมที่มีต่อชุมชน
- ลำดับที่ ๕ คุณธรรมที่เกี่ยวกับอำนาจและกฎข้อบังคับ
- ลำดับที่ ๖ คุณธรรมที่มีต่อผู้อื่น คุณธรรมที่มีต่อประเทศชาติและชนบประเพณี
- ลำดับที่ ๗ คุณธรรมที่มีต่อครอบครัว

ลำดับที่ ๔ คุณธรรมที่มีต่อตนเอง

✓ เด็กหญิงและเด็กชายมีคุณธรรมแห่งความเป็นพลเมืองดีไม่แตกต่างกัน เด็กที่ผู้ปกครองรับราชการ ค้าขาย และอาชีพอื่น ๆ มีคุณธรรมแห่งพลเมืองดีไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังพบว่าคุณธรรมแห่งพลเมืองดีกับความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่มีความสัมพันธ์กันเป็นแบบเส้นตรง แต่มีแนวโน้มที่จะสัมพันธ์กันในทางกลับ ซึ่งผลการวิจัยนี้สนับสนุนผลการค้นพบของ เบรคเคนริจที่ว่าคนที่มีความเชื่อมั่นในตนเองมากเกินไป จะกลายเป็นคนก้าวร้าวไม่เป็นพลเมืองดีของสังคม

ชาติ ลัทธินิ (๒๕๐๓ : ๔) ได้สร้างแบบสอบถามคุณธรรมแห่งพลเมืองดี โดยได้สร้างสถานการณ์ขึ้นเพื่อกระตุ้นให้ผู้ตอบเลือกทางออกในการแก้ปัญหาในแต่ละสถานการณ์ จะมีคุณธรรม ๑ อย่างแฝงอยู่ เมื่อนำสถานการณ์ที่สร้างขึ้นทั้งหมด ๔๕ สถานการณ์ ไปทดสอบกับนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ในกรุงเทพฯ จำนวน ๒๕๐ คน ปรากฏว่านักเรียนเลือกคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์เป็นลำดับหนึ่ง และเลือกคุณธรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียน คุณธรรมที่มีต่อชุมชน คุณธรรมที่มีต่ออำนาจและกฎข้อบังคับ คุณธรรมที่มีต่อประเทศชาติและชนประเพณี คุณธรรมที่มีต่อครอบครัว คุณธรรมที่มีต่อตนเอง เป็นคุณธรรมที่มีความสำคัญรอง ๆ ลงมาตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ปีการศึกษา ๒๕๐๕ และ ๒๕๐๘ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณธรรมแห่งพลเมืองดี ในด้านต่าง ๆ คล้ายคลึงกัน

* สรุปสาระสำคัญจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการค้นคว้าครั้งนี้

จากเอกสารที่รวบรวมมานี้จะเห็นได้ว่าถ้าปิตามารดาอบรมเลี้ยงดูบุตรอย่างเข้มงวดกวดขัน จะทำให้บุตรขาดความเชื่อมั่นในตนเอง พึ่งตนเองได้น้อย สุขภาพเรียวร้อย อยู่ในโอวาท และมีความวิตกกังวลอยู่ภายใน ถ้าปิตามารดาอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบปลดปล่อยละเลย บุตรจะรู้สึกว่าเขาขาดความอบอุ่น เป็นเด็กเกเรและประพฤติตนผิดศีลธรรม ถ้าปิตามารดาอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย บุตรจะเป็นคนที่มีอารมณ์ฉุนเฉียว มีความอบอุ่น มีลักษณะเป็นมิตรกับมิตรทั่วไป มีความเชื่อมั่นในตนเอง และมีระเบียบวินัย

๙ สมมติฐานในการค้นคว้า

จากเอกสารและการค้นคว้าที่เกี่ยวข้อง ได้นำมาเป็นแนวทางในการตั้งสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

๑. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน น่าจะมีความเชื่อมั่นในตนเองน้อยกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย และแบบประชาธิปไตย
๒. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน น่าจะมีคุณธรรมแห่งพลเมืองดีแตกต่างจากนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย และแบบประชาธิปไตย
๓. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย น่าจะมีความเชื่อมั่นในตนเองมากกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน และน้อยกว่านักเรียนที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
๔. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย น่าจะมีคุณธรรมแห่งพลเมืองดีแตกต่างจากนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
๕. นักเรียนกลุ่มที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง กับกลุ่มที่มีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำ น่าจะมีความแตกต่างกันด้านคุณธรรมแห่งพลเมืองดี
๖. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน น่าจะมีความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกัน
๗. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย น่าจะมีความเชื่อมั่นในตนเองไม่แตกต่างกัน
๘. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา ๒๕๑๕ น่าจะมีความบกพร่องในการจัดลำดับความสำคัญของคุณธรรมแห่งพลเมืองดี ต่างจากไปจากนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา ๒๕๑๔
๙. นักเรียนชายและนักเรียนหญิง น่าจะมีคุณธรรมแห่งพลเมืองดีไม่แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักเรียนที่เรียนสำเร็จชั้นประถมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา ๒๕๑๕ จังหวัดเพชรบุรี ภาคศึกษา ๕ โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ของทุกอำเภอในจังหวัดเพชรบุรี อำเภอละ ๒ โรงเรียน รวมเป็น ๑๒ โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างมี ๓๕๐ คน เป็นชาย ๑๘๔ คน หญิง ๑๖๖ คน

ตาราง ๑ แสดงจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างแยกตามโรงเรียน อำเภอและเพศ

โรงเรียน	อำเภอ	ชาย	หญิง	รวม
โรงเรียนอรุณประดิษฐ์	เมือง	๒๓	๑๖	๓๙
โรงเรียนวัดเพ็ญ	เมือง	๑๖	๑๐	๒๖
โรงเรียนบ้านเขาอ้อย	เขาอ้อย	๒๔	๑๑	๓๕
โรงเรียนหนองส้ม	เขาอ้อย	๑๕	๑๒	๒๗
โรงเรียนบ้านลาดวิทยา	บ้านลาด	๑๔	๑๕	๒๙
โรงเรียนวัดดำรงค์	บ้านลาด	๑๖	๑๓	๒๙
โรงเรียนวัดในกลาง	บ้านแหลม	๑๒	๙	๒๑
โรงเรียนวัดกุฎี	บ้านแหลม	๑๑	๑๒	๒๓
โรงเรียนวัดหาคอบ	ท่ายาง	๒๐	๑๓	๓๓
โรงเรียนเขื่อนเพชร	ท่ายาง	๑๒	๑๔	๒๖
โรงเรียนชะอำวิทยา	ชะอำ	๑๘	๑๒	๓๐
โรงเรียนนิคมสร้างตนเอง เขื่อนเพชร	ชะอำ	๑๗	๑๕	๓๒
รวม		๑๘๔	๑๖๖	๓๕๐

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

๑. แบบทดสอบวัดลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ซึ่งผู้เขียนกับ สมพงษ์ ภิรพัฒน์ นิสิตปริญญาโท สาขาการวัดผล ได้ร่วมมือกันสร้างขึ้น โดยมีวิธีดำเนินการเป็นขั้น ๆ ดังนี้คือ

ก. ศึกษาทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยเกี่ยวกับวิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ เช่น จากการศึกษางานของ Mussen (๑๙๖๔), Hurlock (๑๙๖๔)

ข. วิเคราะห์พฤติกรรมของพ่อแม่ ผู้ปกครองที่กระทำกับเด็กอันแสดงถึงวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน แบบประชาธิปไตย และแบบปล่อยปละละเลย จากทฤษฎีและเอกสารในข้อ ก.

นอกจากนี้ยังได้วิเคราะห์พฤติกรรมโดยใช้วิธีการ Critical Incident Technique โดยได้รับความร่วมมือจากนิสิตปริญญาโท สาขาการแนะแนวการศึกษา และนิสิตปริญญาโท สาขาจิตวิทยา จำนวนทั้งสิ้น ๔๐ คน รวมทั้งนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งเป็นนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการวิจัย จำนวน ๑๐๐ คน ให้บุคคลดังกล่าวช่วยเขียนพฤติกรรมของพ่อแม่ ที่บ่งถึงวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน แบบประชาธิปไตย และแบบปล่อยปละละเลย

ค. จัดกลุ่มพฤติกรรม ที่แสดงถึงวิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็กทั้ง ๓ แบบ ปรากฏว่าจัดแยกเป็นกลุ่ม ๆ ดังนี้

พฤติกรรมที่แสดงถึงการอบรมเลี้ยงดู แบบเข้มงวดกวดขัน

๑) ชอบตั้งกฎเกณฑ์มาให้ลูกปฏิบัติตาม โดยที่ลูกไม่รู้เหตุผลว่าทำไมต้องทำ
อย่างนั้น

๒) บังคับลูกให้ทำตามกฎเกณฑ์ของตนโดยเคร่งครัด

๓) ไม่ยอมให้ลูกแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง

๔) ลงโทษลูกตามอารมณ์

๕) ไม่ส่งเสริมลูกให้แสดงความสามารถ

๖) ชอบก้าวร้าวในเรื่องราวส่วนตัวของลูก

๗) ลงโทษลูกโดยที่ลูกยังไม่รู้ เหตุผลที่ต้องถูกลงโทษ

พฤติกรรมที่แสดงถึงการอบรมเลี้ยงดู แบบปล่อยปละละเลย

- ๑) พ่อแม่ไม่ให้คำแนะนำแก่เด็กในเรื่องต่าง ๆ
- ๒) พ่อแม่ทอดทิ้งเด็ก ปล่อยให้เด็กจัดการกับตัวเอง ในเรื่องการแต่งกาย ความเป็นอยู่และอื่น ๆ - ขาดการดูแลเอาใจใส่
- ๓) ลงโทษเด็กตามอารมณ์
- ๔) ไม่มีการวางกฎเกณฑ์อะไรให้เด็กปฏิบัติ
- ๕) เมื่อเด็กซักถามในเรื่องต่าง ๆ พ่อแม่ไม่สนใจจะอธิบายให้เด็กหายข้องใจ
- ๖) ไม่ให้ความอบอุ่นใจเท่าที่ควร
- ๗) พ่อแม่ปล่อยให้เด็กทำอะไรต่าง ๆ ได้ตามใจชอบ

พฤติกรรมที่แสดงถึงการอบรมเลี้ยงดู แบบประชาธิปไตย

- ๑) แสดงความรักใคร่ ห่วงใย
- ๒) ให้ความสนิทสนม
- ๓) ส่งเสริมให้แสดงความสามารถอย่างเต็มที่ เช่น การแสดงความคิดเห็น
- ๔) ยินดีรับฟังเหตุผลของเด็ก
- ๕) ให้เด็กรับผิดชอบในเรื่องส่วนตัว เช่น เลือกของใช้
- ๖) ถ้าเด็กไม่ทำตามคำแนะนำ ก็จะอธิบายเหตุผลว่าทำไมจึงต้องทำเช่นนั้น
- ๗) ถ้าจะมีการลงโทษ ก็อธิบายให้เด็กทราบและสำนึกในความผิดเสียก่อน

พ่อแม่แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ที่กล่าวข้างต้นในเรื่องต่อไปนี้

- ก. เกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียน
- ข. เกี่ยวกับการแต่งกาย
- ค. เกี่ยวกับการเที่ยวเตร่และพักผ่อนหย่อนใจ
- ง. เกี่ยวกับการคบเพื่อน
- จ. เกี่ยวกับการรักษาความสะอาด
- ฉ. เกี่ยวกับการเล่น
- ช. เกี่ยวกับการใช้จ่ายเงิน

- ข. เกี่ยวกับการรักษาเวลา
- ค. เกี่ยวกับการทำงานบ้าน
- ง. เกี่ยวกับการจูงโทษ
- ฉ. เกี่ยวกับการสุขภาพ
- ช. เกี่ยวกับการบรรเทาทุกข์ ใด ๆ

การสร้างแบบทดสอบ

แบบทดสอบมีทั้งหมด ๑๐๔ ข้อ โดยแยกเป็นลักษณะของการอบรมเลี้ยงดู ๓ แบบ คือ แบบเข้มงวดกวดขัน ๔๐ ข้อ แบบประชาธิปไตย ๓๐ ข้อ แบบปล่อยปละละเลย ๓๔ ข้อ ลักษณะของแบบทดสอบเป็นแบบ rating scale ๕ มาตรการส่วน เริ่มตั้งแต่ไม่จริงเลย จนถึงจริงที่สุด ให้ผู้ตอบเลือกกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของตนมากที่สุด

ตัวอย่างแบบทดสอบในลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน

๑. เมื่อเธอกลับจากโรงเรียนไม่ตรงเวลา มักจะถูกพ่อแม่ตีเฝ้ายาม
๒. เมื่อเธอทำเลืือเปื้อน พ่อแม่จะบ่นว่า
๓. พ่อแม่คอยกำกับเตือน และควบคุมให้เธอทำการบ้าน และอ่านหนังสือเป็นประจำ

จริงที่สุด	ส่วนมากจริง	จริงครึ่งเดียว	จริงบาง	ไม่จริงเลย

เกณฑ์การตรวจให้คะแนน

ถ้าคำตอบในช่องไม่จริงเลย จริงบ้าง จริงครึ่งเดียว ส่วนมากจริง หรือ จริงที่สุด ให้คะแนน ๑, ๒, ๓, ๔ หรือ ๕ ตามลำดับ

การนำแบบทดสอบไปทดลองใช้

ได้นำไปทดลองสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ของโรงเรียนวัดมหาธาตุย์ อำเภอพระโขนง กรุงเทพมหานคร จำนวน ๑๐๐ คน โดยใช้เวลาในการทำแบบทดสอบประมาณ ๖๐ นาที

การวิเคราะห์ข้อสอบ

นำคำตอบที่ได้จากการทดลองสอบมาแยกวิเคราะห์ดังนี้

- ก. หาอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ
- ข. หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
- ค. หาค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ

การหาอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ

๑. นำคะแนนของแต่ละคนมาเรียงจากสูงที่สุดจนถึงต่ำสุด แล้วแบ่งออกเป็น ๒ กลุ่ม โดยให้ ๒๗ % ของผู้ให้คะแนนสูงเป็นกลุ่มสูง และให้ ๒๗ % ของผู้ให้คะแนนต่ำเป็นกลุ่มต่ำ ส่วนผู้ให้คะแนนในช่วงกลางที่ไม่อยู่ในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ไม่นำมาคิด

๒. จากนั้นทำการวิเคราะห์เป็นรายข้อ โดยหาว่าข้อหนึ่งๆ กลุ่มสูงให้คะแนนเฉลี่ยเท่าไร กลุ่มต่ำให้คะแนนเฉลี่ยเท่าไร แล้วใช้ t - test ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง ๒ กลุ่ม

สูตรที่ใช้คือ
$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{N_1} + \frac{S_2^2}{N_2}}} \quad (\text{Guilford, 1965 : 184})$$

แบบทดสอบการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ได้เลือกข้อที่ค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ขึ้นไป ส่วนแบบทดสอบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดได้เลือกข้อที่ค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ขึ้นไป และแบบทดสอบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ได้เลือกข้อที่ค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ขึ้นไป ปรากฏว่าได้เลือกไว้ทุกข้อ ๒๐ ข้อ

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบฉบับนี้ หาได้โดยวิธีแบ่งเป็นซีก (Split half) ซึ่งปรากฏว่า หลังจากได้ปรับขยายแล้ว

แบบทดสอบวัดลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดทุกข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเป็น .๗๔๒๕

แบบทดสอบวัดลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยได้ค่าความเชื่อมั่นเป็น .๘๓๐๕

แบบทดสอบวัดลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ได้ค่าความเชื่อมั่นเป็น .๘๒๐๑

ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบ

ในการสร้างแบบทดสอบวัดลักษณะการอบรมเลี้ยงดูทั้ง ๓ แบบ ได้เลือกข้อคำถาม ซึ่งเป็นตัวแทนของพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู และเมื่อพิจารณาว่าน่าจะจำแนกของแบบทดสอบแต่ละข้อ ซึ่งค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ขึ้นไป จึงนับได้ว่าแบบทดสอบทั้ง ๓ ฉบับนี้ มีค่าอำนาจจำแนกสูงพอประมาณ ซึ่งแสดงถึงความเที่ยงตรงภายในแบบทดสอบนั่นเอง

จากที่ สมพงษ์ ศิริพัฒน์ นำไปใช้ ปรากฏว่าคะแนนของแบบทดสอบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความสัมพันธ์กับคะแนนของแบบทดสอบวัดความเชื่อมั่นในตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ จึงถือว่าแบบทดสอบฉบับนี้มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสูง

๒. แบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง

เป็นแบบสอบถามที่ ชูชีพ อ่อนโคกสูง (๒๕๑๖) สร้างขึ้นสำหรับวัดความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ มีความเชื่อมั่น = .๘๖ ค่าความเที่ยงตรงมีดังนี้

ตาราง ๒ แสดงค่าความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงของแบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง

ค่าความเชื่อมั่น (r_{tt})	ค่าความเที่ยงตรง
.๘๖	$r_1 = .๗๕^{**}$ $r_2 = .๘๕^{**}$

$^{**}P < .๐๑$

r_1 = ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อมั่นในตนเองกับความเป็นผู้นำ

r_2 = ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อมั่นในตนเองกับความเกรงใจ

ตัวอย่างแบบสอบถาม

๐) เวลาทำเลข นักเรียนชอบคิดเองหรือทำตามที่คุณครูทำใหญ่

ก. ทำตามคุณครูมากที่สุด

ข. บางครั้งก็คิดเอง

ค. มักคิดทำเอง ตามวิธีของตนเอง

๐๐) นักเรียนอยากกลับไปเป็นเด็กเล็ก ๆ อีกหรือไม่

ก. อยากเป็นเด็กอีก

ข. บางครั้งก็อยากเป็น

ค. ไม่อยากเป็นเด็กอีก

✓ วิธีให้คะแนน

แบบสอบถามแต่ละข้อมีคะแนนเต็ม ๒ คะแนนเท่ากัน คำตอบใด (ก., ข. หรือ ค.) ตรงกับพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ให้ ๒ คะแนน คำตอบที่ตรงกับพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้เพียงครึ่งเดียวให้ ๑ คะแนน ถ้าไม่ตรงกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ก็ไม่ได้คะแนน ดังตัวอย่าง

ในข้อ ๐) แบบสอบถามข้อนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อต้องการวัดพฤติกรรมของผู้ตอบ ในด้าน

ความเข้าใจในการคิด การทำ และการพูด ถ้านักเรียนคนใดตอบข้อ ก. ให้ ๒ คะแนน เพราะตรงกับ
จุดมุ่งหมายของแบบสอบถามข้อนี้ ถ้าตอบข้อ ข. ให้ ๑ คะแนน ตอบข้อ ก. ไม่ได้คะแนน

ในข้อ ๑๐) มีความมุ่งหมายเพื่อต้องการทราบถึงความเป็นผู้นำของผู้ตอบ ถ้าตอบข้อ ก.
ให้ ๐ คะแนน เพราะแสดงว่าผู้ตอบไม่มีความสามารถที่จะเป็นผู้นำได้ ถ้าตอบข้อ ข. ให้ ๑ คะแนน
ถ้าตอบข้อ ก. ให้ ๒ คะแนน

๓. เครื่องมือสำหรับวัดคุณธรรมแห่งพลเมืองดี (ของ ชาลี ลัทธวิ, ๒๕๐๓)

เป็นแบบทดสอบมีทั้งหมด ๔๕ เรื่องราว แต่ละเรื่องมีทางเลือกที่จะให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น
๒ ทาง ในแต่ละทางเลือกให้เลือกรับ ๔ ข้อ เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องราวแต่ละเรื่องแล้ว มีความ
รู้สึกอย่างไรก็ให้แสดงความคิดเห็นไป

ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดคุณธรรมแห่งพลเมืองดี มีค่า = .๖๔๖ มีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .๐๑

ตัวอย่างข้อทดสอบ

คำและแดงชวนกันไปบ้านเพื่อน เชิญชวนเพื่อนไปรับประทานอาหารข้างนอกด้วยกัน เมื่อ
ไปถึงบ้านเพื่อน พบแต่พ่อแม่ของเพื่อนกำลังนั่งรับประทานอาหารอยู่ พ่อแม่ของเพื่อนคนนั้นจึงบอก
ให้คำและแดงนั่งคอยอยู่ก่อน พร้อมกับชวนให้รับประทานอาหารด้วย เขาก็ค่อยๆ ไร้

คำตอบว่า "ไม่ละครับ ผมรับประทานอาหารมาแล้ว"

สมควรอย่างยิ่ง สมควร ไม่สมควร ไม่สมควรอย่างยิ่ง

แดงตอบว่า "ขอบคุณครับ" แล้วเข้าไปนั่งรับประทานอาหารด้วยนิทหนอยพอเป็นพิธี

สมควรอย่างยิ่ง สมควร ไม่สมควร ไม่สมควรอย่างยิ่ง

ในแต่ละทางเลือกของแต่ละเรื่องมีคุณธรรมแฝงอยู่ ๑ คุณธรรม ผู้ที่ตอบของสมควรอย่างยิ่ง
และสมควร หมายถึงผู้ที่มีคุณธรรมด้านที่แฝงอยู่ในทางเลือกนั้น คุณธรรมด้านต่าง ๆ ที่แฝงอยู่ใน
ทางออกของการแก้ปัญหา แสดงไว้ในตาราง ๓

ตาราง ๓ แสดงคุณธรรมที่แบ่งอยู่ในทางเลือกแบบต่าง ๆ ของแต่ละสถานการณ

คุณธรรม	คุณธรรม	คุณธรรม	คุณธรรม	คุณธรรม	คุณธรรม	คุณธรรม	คุณธรรม	คุณธรรม
$\frac{๑-๒}{๑}$	$\frac{๑-๓}{๑๓}$	$\frac{๑-๔}{๒๑}$	$\frac{๑-๕}{๔๔}$	$\frac{๑-๖}{๒๐}$	$\frac{๑-๗}{๒}$	$\frac{๑-๘}{๑๘}$	$\frac{๑-๙}{๓๒}$	$\frac{๑-๑๐}{๔๑}$
	$\frac{๒-๓}{๔}$	$\frac{๒-๔}{๓}$	$\frac{๒-๕}{๒๘}$	$\frac{๒-๖}{๖}$	$\frac{๒-๗}{๑๔}$	$\frac{๒-๘}{๔}$	$\frac{๒-๙}{๓๗}$	$\frac{๒-๑๐}{๓๙}$
		$\frac{๓-๔}{๗}$	$\frac{๓-๕}{๓๑}$	$\frac{๓-๖}{๘}$	$\frac{๓-๗}{๓๘}$	$\frac{๓-๘}{๓๕}$	$\frac{๓-๙}{๔๕}$	$\frac{๓-๑๐}{๔๓}$
			$\frac{๔-๕}{๓๓}$	$\frac{๔-๖}{๑๐}$	$\frac{๔-๗}{๒๒}$	$\frac{๔-๘}{๒๒}$	$\frac{๔-๙}{๔๒}$	$\frac{๔-๑๐}{๔๐}$
				$\frac{๕-๖}{๕}$	$\frac{๕-๗}{๓๔}$	$\frac{๕-๘}{๑๕}$	$\frac{๕-๙}{๒๕}$	$\frac{๕-๑๐}{๑๒}$
					$\frac{๖-๗}{๑๖}$	$\frac{๖-๘}{๑๕}$	$\frac{๖-๙}{๒๗}$	$\frac{๖-๑๐}{๑๑}$
						$\frac{๗-๘}{๓๐}$	$\frac{๗-๙}{๒๓}$	$\frac{๗-๑๐}{๑๓}$
							$\frac{๘-๙}{๒๔}$	$\frac{๘-๑๐}{๒๙}$
								$\frac{๙-๑๐}{๓๖}$

หมายเหตุ

ตัวเลขคู่บนหมายถึง เลขประจำคุณธรรมที่แบ่งอยู่ในสถานการณเดียวกัน ตัวเลขข้างล่างใต้เส้น หมายถึงหมายเลขประจำข้อหรือหมายเลขประจำสถานการณ เช่น $\frac{๑-๒}{๑}$ หมายถึงคุณธรรมที่ ๑ อยู่คู่กับคุณธรรมที่ ๒ แบ่งไว้ในทางออกของการแก้ปัญหาในสถานการณที่ ๑

การหาความถี่ของคำตอบ

นำสมุคคำตอบทั้งหมดมาตรวจทีละฉบับ แต่ละฉบับตรวจดูสถานการณ์ที่ข้อ แต่ละข้อตรวจดูข้อย่อยที่เป็นทางออกของการแก้ปัญหาที่ละแบบว่าผู้ตอบคนนั้นลงความเห็นในข้อใด เมื่อครบทุกฉบับจะทราบว่าในข้อต่าง ๆ (สมควรอย่างยิ่ง สมควร ไม่สมควร และไม่สมควรอย่างยิ่ง) มีผู้ลงความเห็นไว้มากน้อยเพียงใด

การหาอัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญของคุณธรรม

๑. เอาจำนวนความถี่ (จำนวนผู้ลงความเห็น) ในข้อสมควรอย่างยิ่ง รวมกับจำนวนผู้ลงความเห็นในข้อสมควรของแต่ละข้อย่อย เป็นจำนวนผู้เห็นความสำคัญของคุณธรรมที่แฝงอยู่ในข้อย่อยนั้น

๒. เอาจำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง ไปหารจำนวนผู้เห็นความสำคัญของคุณธรรมที่แฝงอยู่ในข้อย่อยแต่ละข้อ จะได้อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญของคุณธรรมที่แฝงอยู่ในแต่ละข้อย่อยนั้น

ตัวอย่างเช่น

กลุ่มตัวอย่างนักเรียน ๓๐๐ คน ได้ลงความเห็นการกระทำอันแรกของสถานการณ์ที่ ๑ ว่าสมควรอย่างยิ่ง ๒๓๐ คน เห็นว่าสมควร ๔๐ คน

ดังนั้นอัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญของคุณธรรมที่แฝงอยู่ในการกระทำนี้

$$= \frac{230 + 40}{300}$$

$$= \frac{270}{300}$$

$$= .90$$

เกณฑ์การให้คะแนน

ถ้านักเรียนเลือกตอบของสมควรอย่างยิ่ง สมควร ไม่สมควร หรือไม่สมควรอย่างยิ่ง ให้คะแนน ๓, ๒, ๑ หรือ ๐ ตามลำดับ

๓. การวิเคราะห์ข้อมูล

ก. ใช้ Z - test (Gullford, ๑๙๖๕ : ๑๗๕) ทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมแห่งพล เมืองศึกษานานต่าง ๆ

ข. ใช้ Rank-difference Coefficient of Correlation (Gullford, ๑๙๖๕ . ๓๐๕) หาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างคำตอบของนักเรียนที่เรียนสำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ปีการศึกษา ๒๕๐๕ กับ ๒๕๐๕ ในเรื่องของคุณธรรมแห่งพล เมืองศึกษา

ค. ใช้ Z - test ทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกรอบรวมได้ยังถูกกับความเชื่อมั่นในตนเอง และทดสอบความแตกต่างในด้านคุณธรรมแห่งพล เมืองศึกษา ของกลุ่มที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง กับกลุ่มที่มีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้จะได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รวบรวมมา และแปลความหมายประกอบเป็นตอน ๆ ไป ดังต่อไปนี้

ตอนที่ ๑ เปรียบเทียบการจัดลำดับความสำคัญของคุณธรรมด้านต่าง ๆ ระหว่างกลุ่มเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน

ตอนที่ ๒ เปรียบเทียบการจัดลำดับความสำคัญของคุณธรรมด้านต่าง ๆ ของนักเรียนที่สำเร็จ ป.๔ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ กับ ๒๕๖๔

ตอนที่ ๓ ศึกษาความแตกต่างระหว่างตัวแปรต่อไปนี้
คุณธรรมแห่งพลเมืองกับความเชื่อมั่นในตนเอง
การอบรมเลี้ยงดูกับความเชื่อมั่นในตนเอง

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S.D	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
Z	แทน Z - Statistic
r	แทน Rank - difference Coefficient of Correlation

๑. เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมด้านต่าง ๆ ผลการเปรียบเทียบแสดงไว้ในตาราง

ตาราง ๔ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ (๑)
กับคุณธรรมที่มีต่อตนเอง (๒)

กลุ่มตัวอย่าง	การอบรมเลี้ยงดู	เพศ	อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
			คุณธรรม ๑	คุณธรรม ๒			
ชมงวคกวคณ		ชาย	.๘๕	.๑๓	.๐๔๔	๑๖.๒๙๕***	๑ > ๒
		หญิง	.๙๒	.๑๒	.๑๐๘	๙.๓๓๘***	๑ > ๒
		รวม	.๘๘	.๑๓	.๐๗	๑๐.๖๔๖***	๑ > ๒
ประชาธิปไตย		ชาย	.๘๐	.๑๘	.๐๗	๘.๘๘๖***	๑ > ๒
		หญิง	.๙๕	.๑๐	.๐๗	๑๒.๑๔๓***	๑ > ๒
		รวม	.๘๗	.๑๔	.๐๔๔	- ๑๖.๘๔๘***	๑ > ๒
รวมทั้งพบ		-	.๘๗	.๑๓	.๐๔๔	- ๑๖.๘๖๔***	๑ > ๒

*** $P < .000$

ผลจากตาราง ๔ แสดงว่า ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู แบบชมงวคกวคณ และแบบประชาธิปไตย มีความเห็นสอดคล้องกันว่าคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ (๑) สำคัญกว่าคุณธรรมที่มีต่อตนเอง (๒) ✓

ตาราง ๕ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อผู้ขึ้น (๗)
กับคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ (๑)

กลุ่มตัวอย่าง		อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
การอบรมเลี้ยงดู	เพศ	คุณธรรม ๑)	คุณธรรม ๑			
เซมวักกวดขัน	ชาย	.๑๖	.๘๔	.๐๔๔	*** - ๑๕.๒๗๓	๑ > ๓
	หญิง	.๒๕	.๘๓	.๑๐๔	*** ๕.๗๓๔	๑ > ๓
	รวม	.๒๐	.๘๕	.๐๗	*** ๔.๓๔๓	๑ > ๓
ประชาธิปไตย	ชาย	.๑๕	.๘๕	.๐๗	*** ๑๑.๔๔๓	๑ > ๓
	หญิง	.๐๘	.๙๒	.๐๗	*** ๑๒.๖๒๔	๑ > ๓
	รวม	.๑๒	.๙๒	.๐๔๔	*** ๑๔.๐๘๑	๑ > ๓
รวมทั้งหมด	-	.๑๔	.๘๓	.๐๓๑	*** ๒๔.๒๔๔	๑ > ๓

*** P < .๐๐๑

ผลจากตาราง ๕ แสดงว่า ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเซมวักกวดขัน และแบบประชาธิปไตย มีความเห็นสอดคล้องกันว่าคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ (๑) สำคัญกว่าคุณธรรมที่มีต่อผู้ขึ้น (๗)

ตาราง ๖ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมด้านการเรียน (๔)
กับคุณธรรมที่มีต่อตนเอง (๒)

กลุ่มตัวอย่าง	เพศ	อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
		คุณธรรม ๔	คุณธรรม ๒			
เจมจวกกวคณัน	ชาย	.๒๔	.๓๔	.๐๔๔	*** ๑๑.๑๔๒	๒ > ๔
	หญิง	.๒๐	.๔๐	.๑๐๕	*** ๖.๔๒๒	๒ > ๔
	รวม	.๒๔	.๔๒	.๐๓	*** ๔.๑๓๑	๒ > ๔
ประชาธิปไตย	ชาย	.๒๐	.๔๕	.๐๓	*** ๔.๒๔๖	๒ > ๔
	หญิง	.๒๖	.๔๓	.๐๓	*** ๔.๐๔๓	๒ > ๔
	รวม	.๒๓	.๔๓	.๐๔๔	*** ๑๓.๔๔๑	๒ > ๔
รวมทั้งหมด	—	.๒๓	.๔๓	.๐๓๑	*** ๑๔.๒๔๔	๒ > ๔

*** P < .๐๐๑

จากตาราง ๖ แสดงว่า ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบ
เจมจวกกวคณัน และแบบประชาธิปไตย มีความเห็นสอดคล้องกันว่าคุณธรรมที่มีต่อตนเอง (๒) สำคัญ
กว่าคุณธรรมด้านการเรียน (๔)

ตาราง ๗ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อตนเอง (๒)
กับคุณธรรมตามแบบธรรม (๔)

กลุ่มตัวอย่าง		อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
การอบรมเลี้ยงดู	เพศ	คุณธรรม ๒	คุณธรรม ๔			
เขมรกวกวณ	ชาย	.๐๓	.๓๓	.๐๔๔	*** ๖๔.๔๐๘	๔ > ๒
	หญิง	.๑๐	.๔๔	.๑๐๘	*** ๖.๔๔๑	๔ > ๒
	รวม	.๐๔	.๓๔	.๐๓	*** ๘.๘๔๓	๔ > ๒
ประชาธิปไตย	ชาย	.๐๖	.๓๘	.๐๓	*** ๑๐.๓๓๑	๔ > ๒
	หญิง	.๐๔	.๔๔	.๐๓	*** ๑๑.๔๒๔	๔ > ๒
	รวม	.๐๓	.๔๓	.๐๔๔	*** ๑๓.๒๐๔	๔ > ๒
รวมทั้งหมด	—	.๐๓	.๓๑	.๐๓๑	*** ๒๐.๔๔๔	๔ > ๒

*** P < .๐๐๑

ผลจากตาราง ๗ แสดงว่า ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเขมรกวกวณ และแบบประชาธิปไตย มีความเห็นสอดคล้องกันว่า คุณธรรมตามแบบธรรม (๔) สำคัญกว่าคุณธรรมที่มีต่อตนเอง (๒)

ตาราง ๘ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อครอบครัว (๖)
กับคุณธรรมที่มีต่อชุมชน (๕)

กลุ่มตัวอย่าง		อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
การอบรมเลี้ยงดู	เพศ	คุณธรรม ๖	คุณธรรม ๕			
เขมรกวกวคั่น	ชาย	.๕๔	.๒๑	.๐๔๔	*** - ๑๖.๖๖๔	๖ > ๕
	หญิง	.๕๐	.๒๐	.๑๐๔	*** ๖.๘๒๒	๖ > ๕
	รวม	.๕๒	.๒๑	.๐๗	*** - ๑๐.๒๗๑	๖ > ๕
ประชาธิปไตย	ชาย	.๕๓	.๒๔	.๐๗	*** - ๕.๘๑๔	๖ > ๕
	หญิง	.๕๒	.๒๑	.๐๗	*** - ๑๐.๖๔๓	๖ > ๕
	รวม	.๕๓	.๒๓	.๐๔๔	*** - ๑๕.๕๐๔	๖ > ๕
รวมทั้งหมด	-	.๕๓	.๒๒	.๐๓๑	*** - ๒๒.๗๗๔	๖ > ๕

$$***P < .001$$

ผลจากตาราง ๘ แสดงว่า ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเขมรกวกวคั่น และแบบประชาธิปไตย มีความเห็นสอดคล้องกันว่า คุณธรรมที่มีต่อครอบครัว (๖) สำคัญกว่าคุณธรรมที่มีต่อชุมชน (๕)

ตาราง ๔ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อครอบครัว (๖)
กับคุณธรรมที่มีต่อตนเอง (๒)

กลุ่มตัวอย่าง	เพศ	อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
		คุณธรรม ๖	คุณธรรม ๒			
เซม้งวากวอชนัน	ชาย	.๘๕	.๐๙	.๐๔๔	*** ๑๗.๖๓๖	๖ > ๒
	หญิง	.๘๕	.๐๕	.๑๐๘	*** ๗.๓๓๘	๖ > ๒
	รวม	.๘๕	.๐๖	.๐๗	*** - ๑๑.๖๑๔	๖ > ๒
ประชากรไทย	ชาย	.๙๕	.๐๘	.๐๗	*** - ๑๒.๕๒๘	๖ > ๒
	หญิง	.๙๓	.๐๕	.๐๗	*** - ๑๒.๐๐๐	๖ > ๒
	รวม	.๙๔	.๐๕	.๐๔๔	*** - ๑๘.๔๕๕	๖ > ๒
รวมทั้งพบ	-	.๙๑	.๐๘	.๐๔๔	*** - ๑๘.๕๕๕	๖ > ๒

*** P < .๐๐๑

ผลจากตาราง ๔ แสดงว่า ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเซม้งวากวอชนัน และแบบประชากรไทย มีความเห็นสอดคล้องกันว่า คุณธรรมที่มีต่อครอบครัว (๖) สำคัญกว่าคุณธรรมที่มีต่อตนเอง (๒)

ตาราง ๑๐ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อศาสนา (๓)
กับคุณธรรมด้านการเรียน (๔)

กลุ่มตัวอย่าง	เพศ	อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
		คุณธรรม ๓	คุณธรรม ๔			
เซมวงคากวักัน	ชาย	.๕๒	.๕๑	.๐๓๑	- ๐.๕๕๔	๓ = ๔
	หญิง	.๔๓	.๕๕	.๐๖๓	๑.๑๕๐	๓ = ๔
	รวม	.๕๑	.๕๒	.๐๓๑	๐.๕๕๑	๓ = ๔
ประชาธิปไตย	ชาย	.๕๑	.๔๕	.๐๓๑	- ๐.๕๕๔	๓ = ๔
	หญิง	.๕๑	.๕๐	.๐๔๔	- ๐.๒๒๗	๓ = ๔
	รวม	.๕๑	.๕๐	.๐๓๑	- ๐.๕๕๔	๓ = ๔
รวมทั้งหมด	-	.๕๑	.๕๑	.๐๐๐	๐.๐๐๐	๓ = ๔

ผลจากตาราง ๑๐ แสดงว่า ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูทั้ง ๒ แบบ มีความเห็นสอดคล้องกันว่า คุณธรรมที่มีต่อศาสนา (๓) กับคุณธรรมด้านการเรียน (๔) มีความสำคัญเท่า ๆ กัน

ตาราง ๑๑ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อศาสนา (๓)
กับคุณธรรมที่มีต่อครอบครัว (๒)

กลุ่มตัวอย่าง		อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
การอบรมเลี้ยงดู	เพศ	คุณธรรม ๓	คุณธรรม ๒			
เขมรกวกวชนัน	ชาย	.๓๐	.๓๐	.๐๔๔	- ๔.๑๓๖***	๓ > ๒
	หญิง	.๖๗	.๓๐	.๑๑๔	- ๓.๒๔๔***	๓ > ๒
	รวม	.๖๔	.๓๐	.๐๗	- ๔.๖๖๘***	๓ > ๒
ประชาธิปไตย	ชาย	.๗๓	.๔๐	.๐๖	- ๔.๒๐๖***	๓ > ๒
	หญิง	.๖๔	.๓๔	.๐๖	- ๔.๔๒๑***	๓ > ๒
	รวม	.๗๒	.๓๔	.๐๔๔	- ๗.๒๕๕***	๓ > ๒
รวมทั้งสอง	-	.๗๑	.๓๗	.๐๓๑	- ๑๖.๐๖๕***	๓ > ๒

*** P < .๐๐๑

ผลจากตาราง ๑๑ แสดงว่า ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเขมรกวกวชนัน และแบบประชาธิปไตย มีความเห็นสอดคล้องกันว่า คุณธรรมที่มีต่อศาสนา (๓) สำคัญกว่า
คุณธรรมที่มีต่อครอบครัว (๒) ✓

ตาราง ๑๒ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อศาสนา (๓)
กับคุณธรรมที่มีต่อตนเอง (๒)

กลุ่มตัวอย่าง		อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
การอบรมเลี้ยงดู	เพศ	คุณธรรม ๓	คุณธรรม ๒			
เขมรกวกวกัน	ชาย	.๘๘	.๓๙	.๐๘๔	— ๔.๕๐๘***	๓ > ๒
	หญิง	.๗๕	.๒๗	.๑๑๔	— ๔.๑๒๗***	๓ > ๒
	รวม	.๖๔	.๓๕	.๐๗	— ๔.๒๖๑***	๓ > ๒
ประชาธิปไตย	ชาย	.๖๓	.๔๐	.๐๖	— ๓.๗๒๒***	๓ > ๒
	หญิง	.๖๗	.๓๗	.๐๗	— ๔.๒๔๖***	๓ > ๒
	รวม	.๖๘	.๓๘	.๐๕๔	— ๖.๐๖๔***	๓ > ๒
รวมทั้งหมด	—	.๖๘	.๓๗	.๐๕๔	— ๖.๑๑๔***	๓ > ๒

***P < .๐๐๑

ผลจากตาราง ๑๒ แสดงว่า ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเขมรกวกวกัน และแบบประชาธิปไตย มีความเห็นสอดคล้องกันว่า คุณธรรมที่มีต่อศาสนา (๓) สำคัญกว่าคุณธรรมที่มีต่อตนเอง (๒)

ตาราง ๑๓ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อครอบครัว (๖)
กับคุณธรรมด้านการเรียน (๔)

กลุ่มตัวอย่าง	เพศ	อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
		คุณธรรม ๖	คุณธรรม ๔			
เขมรภาคกลาง	ชาย	.๓๑	.๔๑	.๐๔๔	๑๑.๒๐๕***	๔ > ๖
	หญิง	.๑๒	.๔๓	.๑๐๙	๓.๓๕๔***	๔ > ๖
	รวม	.๒๔	.๔๓	.๐๗	๔.๕๔๓***	๔ > ๖
ประชากรไทย	ชาย	.๓๓	.๓๒	.๐๖๓	๖.๓๐๒***	๔ > ๖
	หญิง	.๒๐	.๔๓	.๐๖๓	๑๐.๖๓๕***	๔ > ๖
	รวม	.๒๓	.๓๕	.๐๔๔	๑๑.๓๓๓***	๔ > ๖
รวมทั้งเมค	—	.๒๖	.๔๑	.๐๓๑	๑๓.๓๓๕***	๔ > ๖

*** P < .๐๐๑

ผลจากตาราง ๑๓ แสดงว่า ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเขมรภาคกลาง และแบบประชากรไทย มีความเห็นสอดคล้องกันว่า คุณธรรมด้านการเรียน (๔) สำคัญกว่าคุณธรรมที่มีต่อครอบครัว (๖)

ตาราง ๑๔ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อประเทศชาติ (๑๐)
กับคุณธรรมที่มีต่อครอบครัว (๖)

กลุ่มตัวอย่าง		อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
การอบรมเลี้ยงดู	เพศ	คุณธรรม ๑๐	คุณธรรม ๖			
เขมรกวกวณ	ชาย	.๗๓	.๘๔	.๐๓๑	๖.๗๘๖***	๖ > ๑๐
	หญิง	.๗๗	.๘๕	.๐๓๑	๕.๖๘๕***	๖ > ๑๐
	รวม	.๗๕	.๘๔	.๐๔๔	๔.๘๘๕***	๖ > ๑๐
ประชาธิปไตย	ชาย	.๗๕	.๘๘	.๐๔๔	๖.๘๘๘**	๖ > ๑๐
	หญิง	.๗๑	.๘๑	.๐๕๔	๓.๗๐๕***	๖ > ๑๐
	รวม	.๗๓	.๘๔	.๐๓๑	๕.๗๗๓***	๖ > ๑๐
รวมทั้งรวม	—	.๗๓	.๘๑	.๐๓๑	๕.๖๘๕***	๖ > ๑๐

*** P < .๐๐๑

** P < .๐๑

ผลจากตาราง ๑๔ แสดงว่า ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเขมรกวกวณ และแบบประชาธิปไตย มีความเป็นสอดคล้องกันว่า คุณธรรมที่มีต่อครอบครัว (๖) สำคัญกว่าคุณธรรมที่มีต่อประเทศชาติ (๑๐)

ตาราง ๑๕ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อประเทศชาติ (๑๐)
กับคุณธรรมที่มีต่อชุมชน (๕)

กลุ่มตัวอย่าง	เพศ	อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
		คุณธรรม ๑๐	คุณธรรม ๕			
เขมรเวดกวดกชน	ชาย	.๕๓	.๕๖	.๐๔๔	- ๒.๓๖๔**	๑๐ > ๕
	หญิง	.๕๕	.๕๐	.๑๐๔	๐.๔๔๔	๑๐ = ๕
	รวม	.๕๓	.๕๔	.๐๓	- ๐.๔๐๐	๑๐ = ๕
ประชาธิปไตย	ชาย	.๕๔	.๕๔	.๐๖๓	- ๐.๔๔๑	๑๐ = ๕
	หญิง	.๕๔	.๕๒	.๐๖๓	- ๐.๓๑๓	๑๐ = ๕
	รวม	.๕๔	.๕๐	.๐๔๔	- ๐.๕๓๒	๑๐ = ๕
รวมทั้งหมด	-	.๕๔	.๕๔	.๐๔๔	- ๐.๕๓๓	๑๐ = ๕

**P < .๐๑

ผลจากตาราง ๑๕ แสดงว่าเด็กชายที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเขมรเวดกวดกชนมีความเห็นว่า คุณธรรมที่มีต่อประเทศชาติ (๑๐) มีความสำคัญมากกว่าคุณธรรมที่มีต่อชุมชน (๕) ส่วนเขมรเวดกวดกชนมีความเห็นว่า คุณธรรมทั้ง ๒ มีความสำคัญเท่า ๆ กัน

ตาราง ๑๖ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อประเทศชาติ (๑๐)
กับคุณธรรมที่มีต่อผู้อื่น (๗)

กลุ่มตัวอย่าง	เพศ	อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
		คุณธรรม ๑๐	คุณธรรม ๗			
ชมงวกรวทณ	ชาย	.๘๕	.๓๐	.๐๔๔	๑๒.๕๕๕***	๑๐ > ๗
	หญิง	.๕๐	.๒๒	.๑๐๕	๒.๕๒๓**	๑๐ > ๗
	รวม	.๗๒	.๔๑	.๐๗	๔.๕๒๕***	๑๐ > ๗
ประชานิยมไทย	ชาย	.๗๕	.๒๖	.๐๖๓	๘.๕๖๖***	๑๐ > ๗
	หญิง	.๘๘	.๒๑	.๐๖๓	๑๐.๖๓๕***	๑๐ > ๗
	รวม	.๘๓	.๒๓	.๐๔๔	๑๓.๕๕๕***	๑๐ > ๗
รวมทั้งเบค	—	.๘๐	.๒๕	.๐๓๑	๑๖.๕๕๕***	๑๐ > ๗

*** P < .๐๐๑

** P < .๐๑

ผลจากตาราง ๑๖ แสดงว่า ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบชมงวกรวทณ และแบบประชานิยมไทย มีความเห็นสอดคล้องกันว่า คุณธรรมที่มีต่อประเทศชาติ (๑๐) สำคัญมากกว่าคุณธรรมที่มีต่อผู้อื่น (๗)

ตาราง ๑๓ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อผู้อื่น (๓)
กับคุณธรรมที่มีต่อตนเอง (๒)

กลุ่มตัวอย่าง	เพศ	อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
		คุณธรรม ๓	คุณธรรม ๒			
เขมรจวกวคั่น	ชาย	.๗๕	.๒๔	.๐๔๔	๑๑.๕๒๓***	๓ > ๒
	หญิง	.๘๒	.๑๘	.๑๐	๒.๐๐๐*	๓ > ๒
	รวม	.๘๐	.๔๑	.๐๗	- ๕.๖๑๔***	๓ > ๒
ประชาธิปไตย	ชาย	.๗๔	.๓๔	.๐๖๓	- ๖.๒๔๖***	๓ > ๒
	หญิง	.๘๓	.๒๗	.๐๖๓	- ๘.๘๘๘***	๓ > ๒
	รวม	.๗๘	.๓๑	.๐๔๔	- ๑๐.๗๕๐***	๓ > ๒
รวมทั้งหมด	-	.๗๕	.๓๔	.๐๓๑	- ๑๘.๘๘๘***	๓ > ๒

***P < .๐๐๑

*P < .๐๕

ผลจากตาราง ๑๓ แสดงว่า ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเขมรจวกวคั่น และแบบประชาธิปไตย มีความเห็นสอดคล้องกันว่า คุณธรรมที่มีต่อผู้อื่น (๓) สำคัญกว่า
คุณธรรมที่มีต่อตนเอง (๒)

ตาราง ๑๔ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อครอบครัว (๖)
กับคุณธรรมค่านิยมชุมชน (๘)

กลุ่มตัวอย่าง		อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
การอบรมเลี้ยงดู	เพศ	คุณธรรม ๖	คุณธรรม ๘			
ชมงวดกวดขัน	ชาย	.๓๑	.๓๔	.๐๔๔	*** ๑๐.๘๒๓	๘ > ๖
	หญิง	.๒๕	.๕๐	.๑๐๙	*** ๕.๕๖๓	๘ > ๖
	รวม	.๒๙	.๔๒	.๐๗	*** ๗.๕๗๑	๘ > ๖
ประชานิยมไทย	ชาย	.๓๐	.๕๐	.๐๖๓	*** ๕.๕๖๐	๘ > ๖
	หญิง	.๑๓	.๕๖	.๐๖๓	*** ๑๓.๑๗๕	๘ > ๖
	รวม	.๒๓	.๕๓	.๐๔๘	*** ๑๖.๐๐๐	๘ > ๖
รวมทั้งหมก	—	.๒๕	.๕๐	.๐๓๑	*** ๒๑.๐๐๐	๘ > ๖

*** P < .๐๐๑

ผลจากตาราง ๑๔ แสดงว่า ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบชมงวดกวดขัน และแบบประชานิยมไทย มีความเห็นสอดคล้องกันว่า คุณธรรมค่านิยมชุมชน (๘) สำคัญกว่าคุณธรรมที่มีต่อครอบครัว (๖)

ตาราง ๑๕ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อผู้อื่น (๗)
กับคุณธรรมที่มีต่อครอบครัว (๖)

กลุ่มตัวอย่าง		อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
การอบรมเลี้ยงดู	เพศ	คุณธรรม ๗	คุณธรรม ๖			
เซมวักกวดชน	ชาย	.๕๘	.๔๓	.๐๔๔	๒.๓๖๔**	๗ > ๖
	หญิง	.๖๐	.๔๐	.๑๑๔	- ๑.๙๕๔*	๗ > ๖
	รวม	.๕๖	.๔๐	.๐๗	- ๒.๒๔๖*	๗ > ๖
ประชาธิปไตย	ชาย	.๔๗	.๖๔	.๐๖๓	๒.๘๐๕**	๗ > ๖
	หญิง	.๔๓	.๕๔	.๐๗	๑.๕๗๑	๗ = ๖
	รวม	.๔๕	.๖๐	.๐๔๔	๓.๓๖๔***	๗ > ๖
รวมทั้งหมด	-	.๔๔	.๕๔	.๐๔๔	๑.๒๒๗	๗ = ๖

*** P < .๐๐๑

** P < .๐๑

* P < .๐๕

จากตาราง ๑๕ แสดงว่า เด็กหญิงที่ได้รับการอบรมแบบประชาธิปไตย และเด็กรวม
ทั้งหมด มีความเห็นว่า คุณธรรมที่มีต่อผู้อื่นกับคุณธรรมที่มีต่อครอบครัวมีความสำคัญเท่า ๆ กัน นอกนั้น
มีความเห็นว่า คุณธรรมที่มีต่อผู้อื่น (๗) สำคัญกว่าคุณธรรมที่มีต่อครอบครัว (๖)

ตาราง ๒๐ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อศาสนา (๓)
กับคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ (๑)

กลุ่มตัวอย่าง		อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
การอบรมเลี้ยงดู	เพศ	คุณธรรม ๓	คุณธรรม ๑			
เขมรวกวักกัน	ชาย	.๒๑	.๒๓	.๐๔๔	๑๐.๕๒๓***	๑ > ๓
	หญิง	.๒๐	.๓๒	.๑๐๔	๔.๘๑๓***	๑ > ๓
	รวม	.๒๑	.๒๔	.๐๓	๖.๘๕๓***	๑ > ๓
ประชาธิปไตย	ชาย	.๑๔	.๓๔	.๐๖๓	๑๐.๐๖๓***	๑ > ๓
	หญิง	.๑๓	.๓๓	.๐๖๓	๑๐.๑๕๔***	๑ > ๓
	รวม	.๑๔	.๓๓	.๐๔๔	๑๔.๕๐๐***	๑ > ๓
รวมทั้งรวม	—	.๑๖	.๓๕	.๐๓๑	๑๔.๐๘๓***	๑ > ๓

*** P < .๐๐๑

ผลจากตาราง ๒๐ แสดงว่า ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเขมรวกวักกัน และแบบประชาธิปไตย มีความเห็นสอดคล้องกันว่า คุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ (๑) สำคัญมากกว่าคุณธรรมที่มีต่อศาสนา (๓)

ตาราง ๒๑ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ (๑)
กับคุณธรรมด้านมนุษยธรรม (๒)

กลุ่มตัวอย่าง	เพศ	อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
		คุณธรรม ๑	คุณธรรม ๒			
ชมงวักกวัก	ชาย	.๘๒	.๒๘	.๐๘๘	๑๒.๒๐๘***	๑ > ๒
	หญิง	.๘๐	.๓๒	.๑๐๙	๘.๓๕๘***	๑ > ๒
	รวม	.๘๑	.๓๐	.๐๙๗	- ๗.๒๘๖***	๑ > ๒
ประชาธิปไตย	ชาย	.๗๓	.๔๔	.๐๖๓	- ๘.๖๐๓***	๑ > ๒
	หญิง	.๗๙	.๓๖	.๐๖๓	- ๖.๘๒๘***	๑ > ๒
	รวม	.๗๖	.๔๐	.๐๘๘	- ๘.๐๘๘***	๑ > ๒
รวมทั้งสิ้น	-	.๗๗	.๓๗	.๐๓๑	๑๓.๐๐๐***	๑ > ๒

*** P < .๐๐๑

ผลจากตาราง ๒๑ แสดงว่า ทั้ง เด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบชมงวักกวัก และแบบประชาธิปไตย มีความเป็นสอดคล้องกันว่าคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ (๑) สำคัญกว่าคุณธรรมด้านมนุษยธรรม (๒)

ตาราง ๒๒ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมค่านิยมคุณธรรม (๔)
กับคุณธรรมที่มีต่อชุมชน (๕)

กลุ่มตัวอย่าง	เพศ	อัตราส่วนของความเห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
		คุณธรรม ๔	คุณธรรม ๕			
ชมงดวดกวดกัณ	ชาย	.๕๔	.๕๓	.๐๔๔	- ๐.๖๔๒	๕ = ๔
	หญิง	.๕๓	.๕๕	.๑๑๔	- ๐.๖๔๔	๕ = ๔
	รวม	.๕๑	.๕๖	.๐๓	๐.๖๓๑	๕ = ๔
ประชาริปีไคย	ชาย	.๔๔	.๕๖	.๐๖๓	๑.๖๓๐	๕ = ๔
	หญิง	.๔๓	.๓๑	.๐๖๓	๔.๔๔๔	๕ > ๔
	รวม	.๔๖	.๖๓	.๐๔๔	๓.๔๓๒	๕ > ๔
รวมทังหะค	-	.๔๓	.๖๑	.๐๓๑	๔.๓๔๔	๕ > ๔

*** P < .๐๐๑

ผลจากตาราง ๒๒ แสดงว่า เด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบชมงดวดกวดกัณ กับเด็กชายที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาริปีไคย มีความเห็นว่า คุณธรรมที่มีต่อชุมชนกับคุณธรรมค่านิยมคุณธรรม มีความสำคัญเท่า ๆ กัน นอกนั้นมีความเห็นว่า คุณธรรมที่มีต่อชุมชน (๕) สำคัญกว่าคุณธรรมค่านิยมคุณธรรม (๔)

ตาราง ๒๓ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อครอบครัว (๒)
กับคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ (๑)

กลุ่มตัวอย่าง		อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
การอบรมเลี้ยงดู	เพศ	คุณธรรม ๒	คุณธรรม ๑			
เขมวงกวทกัน	ชาย	.๒๒	.๔๕	.๐๔๔	๑๔.๒๕๐***	๑ > ๒
	หญิง	.๒๐	.๔๕	.๑๐๔	๕.๕๖๓***	๑ > ๒
	รวม	.๓๑	.๔๕	.๗๐	๗.๗๑๔***	๑ > ๒
ประชาธิปไตย	ชาย	.๒๗	.๗๓	.๐๖๓	๗.๓๐๒***	๑ > ๒
	หญิง	.๒๔	.๔๐	.๐๗	๔.๐๐๐***	๑ > ๒
	รวม	.๒๕	.๗๖	.๐๔๔	๑๑.๕๐๐***	๑ > ๒
รวมทั้งพบก	—	.๒๗	.๗๔	.๐๓๑	๑๖.๗๑๐***	๑ > ๒

*** P < .๐๐๑

ผลจากตาราง ๒๓ แสดงว่า ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเขมวงกวทกัน และแบบประชาธิปไตย มีความเห็นสอดคล้องกันว่า คุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ (๑) สำคัญมากกว่าคุณธรรมที่มีต่อครอบครัว (๒)

ตาราง ๒๔ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมด้านการเรียน (๔)
กับคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ (๑)

กลุ่มตัวอย่าง		อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
การอบรมเลี้ยงดู	เพศ	คุณธรรม ๔	คุณธรรม ๑			
เขมรกวักกวน	ชาย	.๐๗	.๗๖	.๐๔๘	*** ๑๕.๕๕๑	๑ > ๔
	หญิง	.๑๐	.๖๗	.๑๐๕	*** ๕.๒๗๔	๑ > ๔
	รวม	.๐๘	.๗๓	.๐๗	*** ๕.๒๘๖	๑ > ๔
ประชาธิปไตย	ชาย	.๐๓	.๔๕	.๐๖๓	*** ๑๒.๓๘๑	๑ > ๔
	หญิง	.๐๒	.๔๕	.๐๖๓	*** ๑๓.๑๗๘	๑ > ๔
	รวม	.๐๔	.๔๕	.๐๔๘	*** ๑๔.๓๘๑	๑ > ๔
รวมทั้งสิ้น	—	.๐๖	.๔๑	.๐๓๑	*** ๒๔.๔๑๕	๑ > ๔

*** P < .๐๐๑

แสดงว่า ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเขมรกวักกวน และแบบประชาธิปไตย มีความเห็นสอดคล้องกันว่าคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ (๑) สำคัญกว่าคุณธรรมด้านการเรียน (๔)

ตาราง ๒๕ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมด้านมนุษยธรรม (๔)
กับคุณธรรมด้านการเรียน (๔)

กลุ่มตัวอย่าง		อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
การอบรมเลี้ยงดู	เพศ	คุณธรรม ๔	คุณธรรม ๕			
เขมรกวควคั่น	ชาย	.๑๐	.๕๐	.๐๔๔	๑๘.๐๐๐***	๔ > ๕
	หญิง	.๐๕	.๕๐	.๑๐๕	๓.๙๕๘***	๔ > ๕
	รวม	.๐๘	.๕๐	.๐๗	๑๑.๙๑๕***	๔ > ๕
ประชาธิปไตย	ชาย	.๐๗	.๕๒	.๐๖๓	๑๓.๔๔๒***	๔ > ๕
	หญิง	.๐๔	.๕๔	.๐๗	๑๓.๔๒๙***	๔ > ๕
	รวม	.๐๕	.๕๔	.๐๔๔	๒๐.๕๐๙***	๔ > ๕
รวมทั้งหมด	—	.๐๖	.๕๕	.๐๔๔	๑๘.๙๕๕***	๔ > ๕

***P < .๐๐๑

ตาราง ๒๕ แสดงว่า ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเขมรกวควคั่น และแบบประชาธิปไตย มีความเห็นสอดคล้องกันว่า คุณธรรมด้านการเรียน (๕) สำคัญกว่าคุณธรรมด้านมนุษยธรรม (๔)

ตาราง ๒๒ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมท่านอำนาจ (๕)
กับคุณธรรมที่มีต่อผู้อื่น (๗)

กลุ่มตัวอย่าง		อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
การอบรมเลี้ยงดู	เพศ	คุณธรรม ๕	คุณธรรม ๗			
ชมงวักกวักขัน	ชาย	.๖๕	.๑๘	.๐๕๔	*** ๑๑.๕๔๕	๕ > ๗
	หญิง	.๗๒	.๒๕	.๑๑๔	*** ๔.๑๖๗	๕ > ๗
	รวม	.๗๐	.๒๑	.๐๐๗	*** ๗.๐๐๐	๕ > ๗
ประชาริปีไทย	ชาย	.๔๐	.๒๒	.๐๖๓	*** ๙.๒๐๖	๕ > ๗
	หญิง	.๔๕	.๑๒	.๐๐๗	*** ๑๑.๐๐๐	๕ > ๗
	รวม	.๔๔	.๒๑	.๐๐๔	*** - ๑๔.๔๐๕	๕ > ๗
รวมทั้งสอง	-	.๔๐	.๒๑	.๐๕๔	*** - ๑๓.๕๕๕	๕ > ๗

*** P < .๐๐๑

ผลจากตาราง ๒๒ แสดงว่า ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบชมงวักกวักขัน และแบบประชาริปีไทย มีความเห็นสอดคล้องกันว่า คุณธรรมท่านอำนาจ (๕) มีความสำคัญกว่าคุณธรรมที่มีต่อผู้อื่น (๗)

ตาราง ๒๗ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมค่านิยมชุมชน (๘)
กับคุณธรรมค่านำนาจ (๕)

กลุ่มตัวอย่าง		อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
การอบรมเลี้ยงดู	เพศ	คุณธรรม ๘	คุณธรรม ๕			
เขมรกวกวกัน	ชาย	.๓๗	.๒๑	.๐๓๑	๕.๒๕๐***	๘ > ๕
	หญิง	.๓๐	.๓๕	.๑๐๔	๓.๒๑๑***	๘ > ๕
	รวม	.๕๐	.๒๖	.๐๖๓	๓.๘๑๐***	๘ > ๕
ประชาธิปไตย	ชาย	.๗๕	.๕๐	.๐๖๓	๕.๘๘๔***	๘ > ๕
	หญิง	.๘๒	.๓๕	.๐๖๓	๗.๕๐๘***	๘ > ๕
	รวม	.๗๘	.๓๘	.๐๔๔	๙.๑๘๔***	๘ > ๕
รวมทั้งหมด	—	.๖๔	.๓๔	.๐๔๔	๗.๕๗๗***	๘ > ๕

*** P < .๐๐๐

แฉจากตาราง ๒๗ แสฉฉว่า ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเขมรกวกวกัน และแบบประชาธิปไตย มีความเห็นสอดคล้องกันว่า คุณธรรมค่านิยมชุมชน (๘) มีความสำคัญกว่าคุณธรรมค่านำนาจ (๕)

ตาราง ๒ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อชุมชน (๕)
กับคุณธรรมด้านอำนาจ (๔)

กลุ่มตัวอย่าง		อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
การอบรมเลี้ยงดู	เพศ	คุณธรรม ๕	คุณธรรม ๔			
เขมรจกกวคช	ชาย	.๓๖	.๒๑	.๐๓๑	*** ๔.๘๐๖	๕ > ๔
	หญิง	.๖๗	.๕๒	.๑๐๔	- ๑.๓๗๖	๕ = ๔
	รวม	.๔๘	.๓๓	.๐๗	* ๒.๑๔๓	๕ > ๔
ประชาชนไทย	ชาย	.๗๖	.๕๖	.๐๕๔	*** ๓.๖๘๕	๕ > ๔
	หญิง	.๗๓	.๕๐	.๐๖๓	*** ๓.๖๘๓	๕ > ๔
	รวม	.๗๔	.๕๓	.๐๔๔	*** - ๔.๗๗๓	๕ > ๔
รวมทั้งหมด	-	.๖๖	.๔๗	.๐๓๑	*** - ๖.๒๗๘	๕ > ๔

*** P < .๐๐๑

* P < .๐๕

นอกจากตาราง ๒ แสดงว่าเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเขมรจกกวคชมีความเห็นว่า คุณธรรมที่มีต่อชุมชน (๕) กับคุณธรรมด้านอำนาจ (๔) มีความสำคัญเท่า ๆ กัน ส่วนเด็กชายมีความเห็นสอดคล้องกันว่า คุณธรรมที่มีต่อชุมชน (๕) มีความสำคัญมากกว่าคุณธรรมด้านอำนาจ (๔)

ตาราง ๒๕ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมด้านการเรียน (๔)
กับคุณธรรมที่มีต่อผู้อื่น (๕)

กลุ่มตัวอย่าง		อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
การอบรมเลี้ยงดู	เพศ	คุณธรรม ๔	คุณธรรม ๕			
ชมงวดกวดขัน	ชาย	.๗๕	.๒๒	.๐๔๔	*** ๑๑.๘๖๔	๔ > ๕
	หญิง	.๘๒	.๑๕	.๑๑๔	*** ๕.๕๒๑	๔ > ๕
	รวม	.๗๘	.๒๐	.๐๗	*** ๔.๒๘๖	๔ > ๕
ประชาธิปไตย	ชาย	.๘๘	.๑๒	.๐๖๓	*** ๑๑.๗๙๗	๔ > ๕
	หญิง	.๘๘	.๑๒	.๐๗	*** ๑๐.๕๗๑	๔ > ๕
	รวม	.๘๖	.๑๒	.๐๔๔	*** - ๑๖.๘๑๘	๔ > ๕
รวมทั้งสิ้น	-	.๘๓	.๑๔	.๐๔๔	*** - ๑๕.๗๐๔	๔ > ๕

*** P < .๐๐๑

ผลจากตาราง ๒๕ แสดงว่า ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบชมงวดกวดขัน และแบบประชาธิปไตย มีความเห็นสอดคล้องกันว่าคุณธรรมด้านการเรียน (๔) มีความสำคัญกว่าคุณธรรมที่มีต่อผู้อื่น (๕)

ตาราง ๓๐ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมด้านอำนาจ (๔)
กับคุณธรรมที่มีต่อครอบครัว (๖)

กลุ่มตัวอย่าง	เพศ	อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
		คุณธรรม ๔	คุณธรรม ๖			
เขมรกวกวขัน	ชาย	.๓๕	.๒๑	.๐๔๔	*** ๑๒.๘๘๖	๔ > ๖
	หญิง	.๔๐	.๑๕	.๑๐๔	*** ๕.๕๖๓	๔ > ๖
	รวม	.๓๙	.๑๙	.๐๓	*** ๘.๕๗๑	๔ > ๖
ประชาธิปไตย	ชาย	.๓๕	.๑๖	.๐๖๓	*** ๕.๘๒๔	๔ > ๖
	หญิง	.๔๓	.๑๒	.๐๓	*** ๑๐.๘๔๓	๔ > ๖
	รวม	.๔๒	.๑๔	.๐๔๔	*** - ๑๔.๘๕๕	๔ > ๖
รวมทั้งสิ้น	-	.๔๑	.๑๕	.๐๓๑	*** - ๒๑.๑๙๔	๔ > ๖

***P < .๐๐๑

ผลจากตาราง ๓๐ แสดงว่า ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเขมรกวกวขัน และแบบประชาธิปไตย มีความเห็นสอดคล้องกันว่า คุณธรรมด้านอำนาจ (๔) สำคัญกว่าคุณธรรมที่มีต่อครอบครัว (๖)

ตาราง ๓๑ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อชุมชน (๕)
กับคุณธรรมที่มีต่อตนเอง (๒)

กลุ่มตัวอย่าง		อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
การอบรมเลี้ยงดู	เพศ	คุณธรรม ๕	คุณธรรม ๒			
เขมรวกกวักซ์	ชาย	.๕๐	.๒๗	.๐๔๔	๑๔.๒๕๐***	๕ > ๒
	หญิง	.๕๐	.๒๒	.๑๐๙	๖.๑๙๓***	๕ > ๒
	รวม	.๕๐	.๒๕	.๐๗	๙.๒๔๖***	๕ > ๒
ประชาธิปไตย	ชาย	.๕๒	.๒๙	.๐๖๓	๙.๕๓๓***	๕ > ๒
	หญิง	.๕๓	.๒๙	.๐๖๓	- ๑๐.๐๖๓***	๕ > ๒
	รวม	.๕๒	.๒๙	.๐๔๔	- ๑๔.๓๑๘***	๕ > ๒
รวมทั้งหมด	-	.๕๑	.๒๘	.๐๓๑	- ๒๐.๔๔๒***	๕ > ๒

***P < .๐๐๑

ผลจากตาราง ๓๑ แสดงว่า ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเขมรวกกวักซ์ และแบบประชาธิปไตย มีความเห็นสอดคล้องกันว่า คุณธรรมที่มีต่อชุมชน (๕) สำคัญกว่าคุณธรรมที่มีต่อตนเอง (๒)

ตาราง ๓๒ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อประเทศชาติ (๑๐)
กับคุณธรรมค่านิยมขบธรรม (๘)

กลุ่มตัวอย่าง		อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
การอบรมเลี้ยงดู	เพศ	คุณธรรม ๑๐	คุณธรรม ๘			
เขมรกวคกวคค	ชาย	.๔๐	.๕๓	.๐๔๔	*** ๓.๗๒๓	๘ > ๑๐
	หญิง	.๔๒	.๖๓	.๑๐๔	* ๒.๒๙๔	๘ > ๑๐
	รวม	.๔๑	.๖๑	.๐๗	** ๒.๘๕๓	๘ > ๑๐
ประชาธิปไตย	ชาย	.๓๓	.๖๔	.๐๓	*** ๔.๕๘๖	๘ > ๑๐
	หญิง	.๓๓	.๖๘	.๐๖๓	*** ๔.๘๖๘	๘ > ๑๐
	รวม	.๓๓	.๖๔	.๐๔๔	*** ๓.๖๓๓	๘ > ๑๐
รวมทั้งหมด	-	.๓๘	.๖๖	.๐๓๑	*** ๔.๐๗๖	๘ > ๑๐

***P < .๐๐๑

**P < .๐๑

*P < .๐๕

นอกจากตาราง ๓๒ แสดงว่า ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเขมรกวคกวคค และแบบประชาธิปไตย มีความเห็นสอดคล้องกันว่า คุณธรรมค่านิยมขบธรรม (๘) สำคัญกว่าคุณธรรมที่มีต่อประเทศชาติ (๑๐)

ตาราง ๓๓ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อผู้ยื่น (๗)
กับคุณธรรมค่านิยมของบรรณ (๘)

กลุ่มตัวอย่าง		อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
การอบรมเลี้ยงดู	เพศ	คุณธรรม ๓	คุณธรรม ๔			
เขมรกวกวณัน	ชาย	.๗๕	.๘๓	.๐๔๔	๓.๑๑๔***	๓ > ๔
	หญิง	.๖๓	.๓๐	.๑๑๔	๓.๒๘๕***	๓ > ๔
	รวม	.๗๒	.๓๘	.๐๓	๔.๘๑๔***	๓ > ๔
ประชาธิปไตย	ชาย	.๗๕	.๓๘	.๐๖๓	๔.๘๑๐***	๓ > ๔
	หญิง	.๖๕	.๔๕	.๐๖๓	๓.๘๘๑***	๓ > ๔
	รวม	.๗๒	.๔๑	.๐๔๔	๗.๐๘๘***	๓ > ๔
รวมทั้งรวม	—	.๗๒	.๔๐	.๐๓๑	— ๑๐.๒๑๖***	๓ > ๔

*** P < .๐๐๑

ตรวจตาราง ๓๓ แสดงว่า ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเขมรกวกวคั่น และแบบประชาธิปไตย มีความเห็นสอดคล้องกันว่า คุณธรรมที่มีต่อผู้ยื่น (๗) สำคัญกว่าคุณธรรมค่านิยมของบรรณ (๘)

ตาราง ๓๔ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อชุมชน (๕)
กับคุณธรรมที่มีต่อศาสนา (๓)

กลุ่มตัวอย่าง	เพศ	อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
		คุณธรรม ๕	คุณธรรม ๓			
เขมรวกกวนัน	ชาย	.๗๕	.๓๕	.๐๕๔	*** ๕.๑๕๕	๕ > ๓
	หญิง	.๖๒	.๔๐	.๑๑๔	* ๑.๕๗๔	๕ > ๓
	รวม	.๗๓	.๓๕	.๐๗	*** ๕.๘๕๗	๕ > ๓
ประชาธิปไตย	ชาย	.๗๗	.๓๓	.๐๖๓	*** ๗.๐๓๒	๕ > ๓
	หญิง	.๘๑	.๓๔	.๐๖๓	*** ๗.๕๒๔	๕ > ๓
	รวม	.๗๙	.๓๓	.๐๕๔	*** ๑๐.๕๕๔	๕ > ๓
รวมทั้งสิ้น	—	.๗๗	.๓๕	.๐๓๑	*** ๑๓.๕๕๔	๕ > ๓

*** P < .๐๐๑

* P < .๐๕

จากตาราง ๓๔ แสดงว่า ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเขมรวกกวนัน และแบบประชาธิปไตย มีความเห็นสอดคล้องกันว่า คุณธรรมที่มีต่อชุมชน (๕) สำคัญกว่าคุณธรรมที่มีต่อศาสนา (๓)

ตาราง ๓๕ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมด้านอำนาจ (๕)
กับคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ (๑)

กลุ่มตัวอย่าง		อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
การอบรมเลี้ยงดู	เพศ	คุณธรรม ๕	คุณธรรม ๑			
ชมวกกวดขัน	ชาย	.๒๕	.๔๔	.๐๔๔	๕.๐๘๑***	๑ > ๕
	หญิง	.๒๒	.๕๐	.๑๐๕	๒.๕๒๓**	๑ > ๕
	รวม	.๒๔	.๔๕	.๐๖๓	๓.๕๖๔***	๑ > ๕
ประชาธิปไตย	ชาย	.๓๖	.๔๒	.๐๖๓	๐.๕๖๔	๑ = ๕
	หญิง	.๒๐	.๕๕	.๐๖๓	๒.๐๘๕***	๑ > ๕
	รวม	.๒๘	.๕๐	.๐๔๔	๔.๙๖๓***	๑ > ๕
รวมทั้งหมด	—	.๒๗	.๔๕	.๐๓๑	๗.๐๘๗***	๑ > ๕

***P < .๐๐๑

**P < .๐๑

ผลจากตาราง ๓๕ แสดงว่า เด็กชายที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีความเห็นว่า คุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ (๑) กับคุณธรรมด้านอำนาจ (๕) มีความสำคัญเท่า ๆ กัน ส่วนนอกนั้น มีความเห็นว่า คุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ (๑) สำคัญกว่าคุณธรรมด้านอำนาจ (๕)

ตาราง ๓๖ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมด้านการเรียน (๔)
กับคุณธรรมที่มีต่อชุมชน (๕)

กลุ่มตัวอย่าง	เพศ	อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
		คุณธรรม ๔	คุณธรรม ๕			
ชมงวักกวักขัน	ชาย	.๗๒	.๕๕	.๐๔๔	*** ๓.๗๒๗	๔ > ๕
	หญิง	.๗๕	.๗๒	.๑๐๙	*** ๓.๘๙๕	๔ > ๕
	รวม	.๗๓	.๔๗	.๐๗	*** ๓.๗๖๔	๔ > ๕
ประชาธิปไตย	ชาย	.๖๔	.๕๐	.๐๖๓	** - ๒.๕๐๕	๔ > ๕
	หญิง	.๗๐	.๕๒	.๐๖๓	** - ๒.๕๖๔	๔ > ๕
	รวม	.๖๙	.๕๑	.๐๔๔	*** - ๔.๐๙๑	๔ > ๕
รวมทั้งเขมร	-	.๗๐	.๕๕	.๐๓๑	*** - ๖.๗๔๒	๔ > ๕

*** P < .๐๐๑

** P < .๐๑

จากการตาราง ๓๖ แสดงว่า ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบชมงวักกวักขัน และแบบประชาธิปไตย มีความเห็นสอดคล้องกันว่า คุณธรรมด้านการเรียน (๔) สำคัญกว่าคุณธรรมที่มีต่อชุมชน (๕)

ตาราง ๓๗ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อผู้อื่น (๙)
กับคุณธรรมที่มีต่อชุมชน (๕)

กลุ่มตัวอย่าง		อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
การอบรมเลี้ยงดู	เพศ	คุณธรรม ๙	คุณธรรม ๕			
เขมรกวกวกัน	ชาย	.๖๖	.๕๒	.๐๔๔	๓.๐๖๔**	๙ > ๕
	หญิง	.๕๐	.๕๕	.๑๑๔	๐.๔๓๕	๙ = ๕
	รวม	.๖๐	.๕๓	.๐๙	- ๑.๐๐๐	๙ = ๕
ประชาธิปไตย	ชาย	.๕๖	.๖๑	.๐๖๓	๐.๗๓๐	๙ = ๕
	หญิง	.๕๐	.๖๒	.๐๖๓	๑.๕๘๔*	๕ > ๙
	รวม	.๕๓	.๖๒	.๐๘๔	๒.๐๕๓*	๕ > ๙
รวมทั้งหมด	-	.๕๕	.๕๘	.๐๓๑	๑.๑๕๔	๙ = ๕

**P < .๐๐

*P < .๐๕

ผลจากตาราง ๓๗ แสดงว่า เด็กชายที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเขมรกวกวกันเห็นว่า
คุณธรรมที่มีต่อผู้อื่น (๙) สำคัญกว่าคุณธรรมที่มีต่อชุมชน (๕) เด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบ
ประชาธิปไตย มีความเห็นว่าคุณธรรมที่มีต่อชุมชนสำคัญกว่าคุณธรรมที่มีต่อผู้อื่น ส่วนนอกนี้เห็นว่า
มีความสำคัญเท่ากัน

ตาราง ๓๗ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อผู้อื่น (๑)
กับคุณธรรมที่มีต่อชุมชน (๒)

กลุ่มตัวอย่าง		อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
การอบรมเลี้ยงดู	เพศ	คุณธรรม ๑	คุณธรรม ๒			
เขมรกวกวกัน	ชาย	.๖๖	.๕๒	.๐๔๔	๓.๐๖๘**	๑ > ๒
	หญิง	.๕๐	.๕๕	.๑๑๔	๐.๔๓๘	๑ = ๒
	รวม	.๖๐	.๕๓	.๐๙	- ๑.๐๐๐	๑ = ๒
ประชาธิปไตย	ชาย	.๕๖	.๖๑	.๐๖๓	๐.๗๓๐	๑ = ๒
	หญิง	.๕๐	.๖๒	.๐๖๓	๑.๕๘๔*	๒ > ๑
	รวม	.๕๓	.๖๒	.๐๘๔	๒.๐๔๓*	๒ > ๑
รวมทั้งหมด	-	.๕๕	.๕๘	.๐๓๑	๑.๑๕๔	๑ = ๒

**P < .๐๑

*P < .๐๕

ผลจากตาราง ๓๗ แสดงว่า เด็กชายที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเขมรกวกวกันถือว่า
คุณธรรมที่มีต่อผู้อื่น (๑) สำคัญกว่าคุณธรรมที่มีต่อชุมชน (๒) เด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบ
ประชาธิปไตย มีความเห็นว่าคุณธรรมที่มีต่อชุมชนสำคัญกว่าคุณธรรมที่มีต่อผู้อื่น ส่วนนอกนี้เห็นว่า
มีความสำคัญเท่ากัน

ตาราง ๓ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมด้านมนุษยธรรม (๔)
กับคุณธรรมที่มคอ.กำหนด (๓)

กลุ่มตัวอย่าง		อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
การอบรมเลี้ยงดู	เพศ	คุณธรรม ๔	คุณธรรม ๓			
ชมังวลกวดกวน	ชาย	.๘๒	.๘๖	.๐๓๑	๑๑.๘๗๐***	๔ > ๓
	หญิง	.๘๕	.๘๗	.๑๐๔	๓.๖๐๖***	๔ > ๓
	รวม	.๘๓	.๘๗	.๐๖๓	๕.๗๑๔***	๔ > ๓
ประชาธิปไตย	ชาย	.๘๕	.๘๔	.๐๕๔	๗.๖๓๐***	๔ > ๓
	หญิง	.๗๖	.๘๒	.๐๖๓	๕.๓๔๑***	๔ > ๓
	รวม	.๘๑	.๘๓	.๐๔๔	๘.๖๓๖***	๔ > ๓
รวมทั้งหมด	-	.๘๒	.๘๔	.๐๓๑	๑๒.๐๖๔***	๔ > ๓

*** P < .๐๐๑

ผลจากตาราง ๓ แสดงว่า ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบชมังวลกวดกวน และแบบประชาธิปไตย มีความเห็นสอดคล้องกันว่า คุณธรรมด้านมนุษยธรรม (๔) สำคัญกว่าคุณธรรมที่มคอ.กำหนด (๓)

ตาราง ๓ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อประเทศชาติ (๑๐)
กับคุณธรรมท่านอำนาจ (๕)

กลุ่มตัวอย่าง		อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
การอบรมเลี้ยงดู	เพศ	คุณธรรม ๑๐	คุณธรรม ๕			
ชมงวตกวคณั	ชาย	.๔๐	.๓๖	.๐๔๔	๔.๑๓๖***	๕ > ๑๐
	หญิง	.๑๓	.๔๐	.๐๖๓	๔.๕๒๑***	๕ > ๑๐
	รวม	.๓๒	.๓๘	.๐๓	๖.๕๓๑***	๕ > ๑๐
ประชาธิปไตย	ชาย	.๒๓	.๔๔	.๐๖๓	๔.๖๕๘***	๕ > ๑๐
	หญิง	.๒๓	.๓๖	.๐๓	๓.๘๒๔***	๕ > ๑๐
	รวม	.๒๓	.๔๐	.๐๔๔	๑๒.๕๘๕***	๕ > ๑๐
รวมทั้งหมด	-	.๒๖	.๓๘	.๐๓๑	๑๓.๓๒๓***	๕ > ๑๐

*** P < .๐๐๑

ตาราง ๓ แสดงว่า ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบชมงวตกวคณั และแบบประชาธิปไตย มีความเห็นสอดคล้องกันว่า คุณธรรมท่านอำนาจ (๕) สำคัญกว่าคุณธรรมที่มีต่อประเทศชาติ (๑๐)

ตาราง ๔๐ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อตนเอง (๒)
กับคุณธรรมค่านานาจร (๔)

กลุ่มตัวอย่าง		อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
การอบรมเลี้ยงดู	เพศ	คุณธรรม ๒	คุณธรรม ๔			
ชมงวดกววชน	ชาย	.๑๕	.๗๓	.๐๔๔	๑๓.๒๒๗***	๔ > ๒
	หญิง	.๐๗	.๔๐	.๐๗	๑๐.๓๘๗***	๔ > ๒
	รวม	.๑๒	.๗๖	.๐๗	๕.๑๕๓***	๔ > ๒
ประชาธิปไตย	ชาย	.๑๑	.๔๔	.๐๖๓	๑๑.๕๕๖***	๔ > ๒
	หญิง	.๐๔	.๐๔	.๐๓๑	- ๐.๐๐๐	๔ = ๒
	รวม	.๑๐	.๔๖	.๐๔๔	๑๗.๒๗๓***	๔ > ๒
รวมทั้งหมด	-	.๑๑	.๔๓	.๐๓๑	๒๓.๑๒๕***	๔ > ๒

*** P < .๐๐๑

จากตาราง ๔๐ แสดงว่า เด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย เห็นว่า
คุณธรรมค่านานาจร (๔) กับคุณธรรมที่มีต่อตนเอง (๒) มีความสำคัญเท่ากัน ส่วนนอกนั้นมีความเห็น
ว่า คุณธรรมค่านานาจร (๔) สำคัญกว่าคุณธรรมที่มีต่อตนเอง (๒)

ตาราง ๔๑ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อศาสนา (๓)
กับคุณธรรมที่มีต่อผู้อื่น (๗)

กลุ่มตัวอย่าง		อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
การอบรมเลี้ยงดู	เพศ	คุณธรรม ๓	คุณธรรม ๗			
เขมรวกวากัน	ชาย	.๖๗	.๘๘	.๐๔๔	๔.๐๖๘***	๓ > ๗
	หญิง	.๖๒	.๘๒	.๑๐๘	๐.๙๑๗	๓ = ๗
	รวม	.๖๕	.๘๑	.๐๗	- ๒.๑๔๓*	๓ > ๗
ประชาวิปไทย	ชาย	.๖๐	.๘๓	.๐๖๓	- ๑.๐๘๕	๓ = ๗
	หญิง	.๕๘	.๕๕	.๐๖๓	- ๑.๔๑๓	๓ = ๗
	รวม	.๕๘	.๕๘	.๐๔๔	- ๑.๑๓๖	๓ = ๗
รวมทั้งหมด	-	.๖๑	.๕๓	.๐๓๖	- ๒.๕๕๑**	๓ > ๗

***P < .๐๐๑

**F < .๐๑

*P < .๐๕

ผลจากตาราง ๔๑ แสดงว่าเด็กหญิง เด็กชายที่ได้รับการอบรมดูแลแบบประชาวิปไทย และเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเขมรวกวากัน มีความเห็นสอดคล้องกันว่าคุณธรรมที่มีต่อศาสนา (๓) กับคุณธรรมที่มีต่อผู้อื่น (๗) มีความสำคัญเท่ากัน ส่วนนอกนั้นเห็นว่าคุณธรรมที่มีต่อศาสนา (๓) สำคัญกว่า คุณธรรมที่มีต่อผู้อื่น (๗)

ตาราง ๘๒ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีตนเอง (๒)
กับคุณธรรมที่มีต่อประเทศชาติ (๑๐)

กลุ่มตัวอย่าง	เพศ	อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
		คุณธรรม ๒	คุณธรรม ๑๐			
ชนมวคกควคัณ	ชาย	.๒๕	.๔๒	.๐๔๔	๑๒.๔๔๖***	๑๐ > ๒
	หญิง	.๒๐	.๔๐	.๑๑๔	๕.๒๖๓***	๑๐ > ๒
	รวม	.๒๓	.๔๑	.๐๗	๘.๒๘๖***	๑๐ > ๒
ประชาริปีไคย	ชาย	.๑๙	.๔๕	.๐๖๓	๑๐.๕๐๕***	๑๐ > ๒
	หญิง	.๑๕	.๕๑	.๐๖๓	๑๒.๐๔๔***	๑๐ > ๒
	รวม	.๑๖	.๔๘	.๐๔๔	๑๖.๓๖๔***	๑๐ > ๒
รวมทงหนค	—	.๑๘	.๔๖	.๐๔๔	๑๕.๓๘๖***	๑๐ > ๒

*** P < .๐๐๐

ตาราง ๘๒ แสดงว่า ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบชนมวคกควคัณ และแบบประชาริปีไคย มีความเห็นสอดคล้องกันว่า คุณธรรมที่มีต่อประเทศชาติ (๑๐) สำคัญกว่าคุณธรรมที่มีต่อตนเอง (๒)

ตาราง ๔๓ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมด้านการเรียน (๔)
กับคุณธรรมที่มีต่อประเทศชาติ (๑๐)

กลุ่มตัวอย่าง		อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
การอบรมเลี้ยงดู	เพศ	คุณธรรม ๔	คุณธรรม ๑๐			
เชิงบวก	ชาย	.๗๕	.๖๐	.๐๔๔	*** ๓.๓๘๖	๔ > ๑๐
	หญิง	.๗๐	.๕๗	.๑๐๔	๑.๑๔๗	๔ = ๑๐
	รวม	.๗๓	.๕๘	.๐๔๔	*** - ๓.๑๘๒	๔ > ๑๐
ประชาธิปไตย	ชาย	.๗๕	.๕๖	.๐๕๔	*** - ๓.๓๘๔	๔ > ๑๐
	หญิง	.๗๕	.๖๕	.๐๖๓	- ๑.๘๕๖	๔ = ๑๐
	รวม	.๗๕	.๖๐	.๐๔๔	*** - ๓.๔๐๔	๔ > ๑๐
รวมทั้งหมด	-	.๗๔	.๖๐	.๐๓๑	*** - ๘.๖๑๓	๔ > ๑๐

*** P < .๐๐๑

ผลจากตาราง ๔๓ แสดงว่า เด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูทั้งแบบเชิงบวกและแบบประชาธิปไตย มีความเห็นสอดคล้องกันว่า คุณธรรมด้านการเรียน (๔) กับคุณธรรมที่มีต่อประเทศชาติ (๑๐) มีความสำคัญเท่ากัน ส่วนเด็กชายเห็นว่าคุณธรรมด้านการเรียน (๔) สำคัญกว่าคุณธรรมที่มีต่อประเทศชาติ (๑๐)

ตาราง ๔๔ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อประเทศชาติ (๑๐)
กับคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ (๑)

กลุ่มตัวอย่าง		อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
การอบรมเลี้ยงดู	เพศ	คุณธรรม ๑๐	คุณธรรม ๑			
ชมังวงกวคชน	ชาย	.๕๑	.๕๔	.๐๔๔	๐.๖๔๒	๑ = ๑๐
	หญิง	.๔๗	.๕๐	.๑๑๔	๐.๒๑๔	๑ = ๑๐
	รวม	.๕๐	.๕๒	.๐๗	๐.๒๔๖	๑ = ๑๐
ประชาธิปไตย	ชาย	.๓๗	.๖๔	.๐๖๓	๕.๐๔๔***	๑ > ๑๐
	หญิง	.๓๗	.๖๕	.๐๐๗	๓.๔๔๗***	๑ > ๑๐
	รวม	.๓๗	.๖๗	.๐๔๔	๖.๔๑๔***	๑ > ๑๐
รวมทั้งหมด	—	.๔๑	.๖๓	.๐๔๔	๔.๔๓๖***	๑ > ๑๐

*** P < .๐๐๑

ผลจากตาราง ๔๔ แสดงว่าเด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบชมังวงกวคชน มีความเห็นว่าคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ (๑) กับคุณธรรมที่มีต่อประเทศชาติ (๑๐) มีความสำคัญเท่า ๆ กัน แต่เด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย เห็นว่าคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สำคัญกว่า

ตาราง ๔๕ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมด้านการเรียน (๔)
กับคุณธรรมด้านอำนาจ (๕)

กลุ่มตัวอย่าง	เพศ	อัตราส่วนของผู้ให้ความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
		คุณธรรม ๔	คุณธรรม ๕			
เขมรกวกวคั่น	ชาย	.๖๗	.๔๓	.๐๔๔	- ๕.๕๓๒ ***	๔ > ๕
	หญิง	.๗๐	.๓๐	.๑๐๕	- ๓.๒๑๑ ***	๔ > ๕
	รวม	.๖๘	.๔๐	.๐๗	- ๔.๐๐๐ ***	๔ > ๕
ประชาธิปไตย	ชาย	.๖๘	.๔๗	.๐๖๓	- ๓.๒๓๐ ***	๔ > ๕
	หญิง	.๘๑	.๔๒	.๐๖๓	- ๖.๒๓๘ ***	๔ > ๕
	รวม	.๗๔	.๔๕	.๐๔๔	- ๖.๘๕๑ ***	๔ > ๕
รวมทั้งสอง	-	.๗๒	.๔๓	.๐๓๑	- ๕.๓๒๓ ***	๔ > ๕

*** P < .๐๐๑

ผลจากตาราง ๔๕ แสดงว่า ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเขมรกวกวคั่น และแบบประชาธิปไตย มีความเห็นสอดคล้องกันว่า คุณธรรมด้านการเรียน (๔) สำคัญกว่าคุณธรรมด้านอำนาจ (๕)

ตาราง ๘๖ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อศาสนา (๓)
กับคุณธรรมที่มีต่อประเทศชาติ (๑๐)

กลุ่มตัวอย่าง		อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
การอบรมเลี้ยงดู	เพศ	คุณธรรม ๓	คุณธรรม ๑๐			
เขมรกวคกรควเ	ชาย	.๓๖	.๓๙	.๐๕๔	— ๔.๕๓๓***	๓ > ๑๐
	หญิง	.๔๙	.๔๐	.๑๐๙	— ๕.๐๐๐***	๓ > ๑๐
	รวม	.๓๙	.๓๙	.๐๓๗	— ๕.๗๑๔***	๓ > ๑๐
ประชาธิปไตย	ชาย	.๔๕	.๒๘	.๐๖๓	— ๕.๐๕๘***	๓ > ๑๐
	หญิง	.๔๒	.๓๓	.๐๖๓	— ๗.๗๙๔***	๓ > ๑๐
	รวม	.๔๔	.๓๐	.๐๔๔	— ๑๒.๒๖๓***	๓ > ๑๐
รวมทั้งประเทศ	—	.๔๓	.๓๓	.๐๓๑	— ๑๕.๕๖๘***	๓ > ๑๐

*** P < .๐๐๑

ผลจากตาราง ๘๖ แสดงว่า ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู ทั้ง ๒ แบบ มีความเห็นสอดคล้องกันว่า คุณธรรมที่มีต่อศาสนา (๓) สำคัญกว่าคุณธรรมที่มีต่อประเทศชาติ (๑๐)

ตาราง ๔๗ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อชุมชน (๕)
กับคุณธรรมค่านความซื่อสัตย์ (๑)

กลุ่มตัวอย่าง		อัตราส่วนของผู้เห็นความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
การอบรมเลี้ยงดู	เพศ	คุณธรรม ๕	คุณธรรม ๑			
เขมรกวคกวน	ชาย	.๕๖	.๖๔	.๐๔๔	๔.๐๖๘***	๑ > ๕
	หญิง	.๓๕	.๓๒	.๑๐๔	๓.๕๔๐***	๑ > ๕
	รวม	.๔๒	.๖๓	.๐๔๔	๒.๖๖๐**	๑ > ๕
ประจวบคีรีขันธ์	ชาย	.๔๓	.๖๖	.๐๖๓	๓.๐๑๖**	๑ > ๕
	หญิง	.๓๑	.๓๔	.๐๖๓	๒.๓๔๔***	๑ > ๕
	รวม	.๔๐	.๓๐	.๐๔๔	๒.๕๑๘***	๑ > ๕
รวมทั้งหมด	—	.๔๐	.๖๔	.๐๓๑	๔.๒๒๖***	๑ > ๕

*** P < .๐๐๑

** P < .๐๑

ผลจากตาราง ๔๗ แสดงว่า ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู ทั้ง ๒ แบบ มีความเห็นสอดคล้องกันว่า คุณธรรมค่านความซื่อสัตย์ (๑) สำคัญกว่าคุณธรรมที่มีต่อชุมชน (๕)

ตาราง ๔๔ เปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมที่มีต่อศาสนา (๓)
กับคุณธรรมด้านอำนาจ (๔)

กลุ่มตัวอย่าง	เพศ	อัตราส่วนของผู้ให้ความสำคัญ		S.D	Z	เปรียบเทียบ คุณธรรม
		คุณธรรม ๓	คุณธรรม ๔			
เขมรภาคกลาง	ชาย	.๗๘	.๓๗	.๐๔๔	*** - ๕.๑๕๕	๓ > ๔
	หญิง	.๘๒	.๒๓	.๑๐๘	*** - ๕.๕๖๘	๓ > ๔
	รวม	.๗๙	.๓๒	.๐๗	*** - ๖.๗๑๔	๓ > ๔
ประชาธิปไตย	ชาย	.๗๔	.๓๘	.๐๖๓	*** - ๕.๖๘๓	๓ > ๔
	หญิง	.๘๓	.๓๓	.๐๖๓	*** - ๗.๗๓๗	๓ > ๔
	รวม	.๗๔	.๓๖	.๐๔๔	*** - ๘.๖๓๖	๓ > ๔
รวมทั้งสิ้น	-	.๗๖	.๓๕	.๐๓๑	*** - ๑๓.๒๕๘	๓ > ๔

*** P < .๐๐๑

จากตาราง ๔๔ แสดงว่า ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเขมรภาคกลาง และแบบประชาธิปไตย มีความเห็นสอดคล้องกันว่า คุณธรรมที่มีต่อศาสนา (๓) สำคัญกว่าคุณธรรมด้านอำนาจ (๔)

การพิจารณาความสำคัญของคุณธรรมของ เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน

เด็กชายและเด็กหญิง มีความเห็นสอดคล้องกันในกลุ่มธรรมดังต่อไปนี้

- คุณธรรมที่ ๑ มีความสำคัญกว่าคุณธรรมที่ ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๘, ๙ และเท่ากับ ๑๐
- คุณธรรมที่ ๒ มีความสำคัญกว่าคุณธรรมที่ ๔
- คุณธรรมที่ ๓ มีความสำคัญกว่าคุณธรรมที่ ๒, ๖, ๗, ๘, ๑๐ และเท่ากับ ๔
- คุณธรรมที่ ๔ มีความสำคัญกว่าคุณธรรมที่ ๕, ๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐
- คุณธรรมที่ ๕ มีความสำคัญกว่าคุณธรรมที่ ๒, ๓, ๔
- คุณธรรมที่ ๖ มีความสำคัญกว่าคุณธรรมที่ ๒, ๕, ๑๐
- คุณธรรมที่ ๗ มีความสำคัญกว่าคุณธรรมที่ ๒, ๖, ๘ และเท่ากับ ๕
- คุณธรรมที่ ๘ มีความสำคัญกว่าคุณธรรมที่ ๒, ๓, ๖, ๘, ๑๐ และเท่ากับ ๕
- คุณธรรมที่ ๙ มีความสำคัญกว่าคุณธรรมที่ ๒, ๖, ๗, ๑๐
- คุณธรรมที่ ๑๐ มีความสำคัญกว่าคุณธรรมที่ ๒, ๗ และเท่ากับ ๕

เด็กชายและเด็กหญิงมีความเห็นแตกต่างกันในกลุ่มธรรมที่ ๓, ๔, ๕, ๗, ๘, ๑๐ ดังนี้

- เด็กชายมีความเห็นว่า คุณธรรมที่ ๗ สำคัญกว่าคุณธรรมที่ ๕
- เด็กหญิงมีความเห็นว่า คุณธรรมที่ ๗ สำคัญเท่ากับคุณธรรมที่ ๕
- เด็กชายมีความเห็นว่า คุณธรรมที่ ๑๐ สำคัญกว่าคุณธรรมที่ ๕
- เด็กหญิงมีความเห็นว่า คุณธรรมที่ ๑๐ สำคัญเท่ากับคุณธรรมที่ ๕
- เด็กชายมีความเห็นว่า คุณธรรมที่ ๓ สำคัญกว่าคุณธรรมที่ ๗
- เด็กหญิงมีความเห็นว่า คุณธรรมที่ ๓ สำคัญเท่ากับคุณธรรมที่ ๗
- เด็กชายมีความเห็นว่า คุณธรรมที่ ๕ สำคัญกว่าคุณธรรมที่ ๘
- เด็กหญิงมีความเห็นว่า คุณธรรมที่ ๕ สำคัญเท่ากับคุณธรรมที่ ๘
- เด็กชายมีความเห็นว่า คุณธรรมที่ ๔ สำคัญกว่าคุณธรรมที่ ๑๐
- เด็กหญิงมีความเห็นว่า คุณธรรมที่ ๔ สำคัญเท่ากับคุณธรรมที่ ๑๐

การพิจารณาความสำคัญของคุณธรรมของเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

เด็กชายและเด็กหญิงมีความเห็นสอดคล้องกันในคุณธรรมต่อไปนี้

- คุณธรรมที่ ๑ มีความสำคัญมากกว่าคุณธรรมที่ ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐
- คุณธรรมที่ ๒ มีความสำคัญมากกว่าคุณธรรมที่ ๔
- คุณธรรมที่ ๓ มีความสำคัญมากกว่าคุณธรรมที่ ๒, ๖, ๙, ๑๐ และเท่ากับ ๔, ๗
- คุณธรรมที่ ๔ มีความสำคัญมากกว่าคุณธรรมที่ ๕, ๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐
- คุณธรรมที่ ๕ มีความสำคัญมากกว่าคุณธรรมที่ ๒, ๓, ๗, ๘, ๙
- คุณธรรมที่ ๖ มีความสำคัญมากกว่าคุณธรรมที่ ๒, ๕, ๑๐
- คุณธรรมที่ ๗ มีความสำคัญมากกว่าคุณธรรมที่ ๒, ๖, ๘
- คุณธรรมที่ ๘ มีความสำคัญมากกว่าคุณธรรมที่ ๒, ๓, ๖, ๙, ๑๐
- คุณธรรมที่ ๙ มีความสำคัญมากกว่าคุณธรรมที่ ๒, ๖, ๗, ๑๐
- คุณธรรมที่ ๑๐ มีความสำคัญมากกว่าคุณธรรมที่ ๒, ๗ และเท่ากับ ๕

เด็กชายและเด็กหญิงมีความเห็นแตกต่างกันในคุณธรรมต่อไปนี้

- เด็กชายมีความเห็นว่าคุณธรรมที่ ๗ สำคัญกว่าคุณธรรมที่ ๖
- เด็กหญิงมีความเห็นว่าคุณธรรมที่ ๗ สำคัญเท่ากับคุณธรรมที่ ๖
- เด็กชายมีความเห็นว่าคุณธรรมที่ ๔ สำคัญกว่าคุณธรรมที่ ๒
- เด็กหญิงมีความเห็นว่าคุณธรรมที่ ๔ สำคัญเท่ากับคุณธรรมที่ ๒
- เด็กชายมีความเห็นว่าคุณธรรมที่ ๔ สำคัญกว่าคุณธรรมที่ ๑๐
- เด็กหญิงมีความเห็นว่าคุณธรรมที่ ๔ สำคัญเท่ากับคุณธรรมที่ ๑๐
- เด็กชายมีความเห็นว่าคุณธรรมที่ ๕ สำคัญเท่ากับคุณธรรมที่ ๗
- เด็กหญิงมีความเห็นว่าคุณธรรมที่ ๕ สำคัญกว่าคุณธรรมที่ ๗
- เด็กชายมีความเห็นว่าคุณธรรมที่ ๕ สำคัญเท่ากับคุณธรรมที่ ๘
- เด็กหญิงมีความเห็นว่าคุณธรรมที่ ๕ สำคัญกว่าคุณธรรมที่ ๘
- เด็กชายมีความเห็นว่าคุณธรรมที่ ๑ สำคัญเท่ากับคุณธรรมที่ ๙
- เด็กหญิงมีความเห็นว่าคุณธรรมที่ ๑ สำคัญกว่าคุณธรรมที่ ๙

การพิจารณาความสำคัญของคุณธรรมของเด็กที่จบชั้น ป.๔ ปีการศึกษา ๒๕๑๕ ในจังหวัด เพชรบุรี มีความเห็นว่า

- คุณธรรมที่ ๑ มีความสำคัญมากกว่าคุณธรรมที่ ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐
 คุณธรรมที่ ๒ มีความสำคัญมากกว่าคุณธรรมที่ ๔
 คุณธรรมที่ ๓ มีความสำคัญมากกว่าคุณธรรมที่ ๒, ๖, ๗, ๘, ๑๐ และเท่ากับ ๕
 คุณธรรมที่ ๔ มีความสำคัญมากกว่าคุณธรรมที่ ๕, ๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐
 คุณธรรมที่ ๕ มีความสำคัญมากกว่าคุณธรรมที่ ๒, ๓, ๘, ๙
 คุณธรรมที่ ๖ มีความสำคัญมากกว่าคุณธรรมที่ ๒, ๕, ๑๐
 คุณธรรมที่ ๗ มีความสำคัญมากกว่าคุณธรรมที่ ๒, ๘ และเท่ากับ ๕, ๖
 คุณธรรมที่ ๘ มีความสำคัญมากกว่าคุณธรรมที่ ๒, ๓, ๖, ๙, ๑๐
 คุณธรรมที่ ๙ มีความสำคัญมากกว่าคุณธรรมที่ ๒, ๖, ๗, ๑๐
 คุณธรรมที่ ๑๐ มีความสำคัญมากกว่าคุณธรรมที่ ๒, ๗ และเท่ากับ ๕

การหาคำถามสำคัญของคุณธรรม

จากการพิจารณาความสำคัญของคุณธรรม ทำให้ทราบว่า คุณธรรมใดสำคัญกว่าคุณธรรมใด ในการหาคำถามสำคัญของคุณธรรมจะใช้เครื่องหมายดังต่อไปนี้ กำหนดความสำคัญของคุณธรรมต่าง ๆ คือ

เครื่องหมาย + แทนคุณธรรมที่มีความสำคัญมากกว่าคุณธรรมอื่น

เครื่องหมาย - แทนคุณธรรมที่มีความสำคัญน้อยกว่าคุณธรรมอื่น

เครื่องหมาย ๐ แทนคุณธรรมที่มีความสำคัญเท่ากับคุณธรรมอื่น

กำหนดให้ เครื่องหมาย + ๑ อัน มีค่าเท่ากับ ๑

เครื่องหมาย ๐ ๑ อัน มีค่าเท่ากับ $\frac{๑}{๒}$

เครื่องหมาย - ไม่มีค่า

ตาราง ๘๘ แสดงค่าความสำคัญของคุณธรรมจากการพิจารณาของ เด็กชาย
ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน

หมายเลข คุณธรรม	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	ค่าความสำคัญของคุณธรรม
๑	—	—	+	+	+	+	+	+	+	๐	๙
๒	—	—	—	+	—	—	—	—	—	—	๑
๓	—	+	—	๐	—	+	+	—	+	+	๙
๔	—	—	๐	—	+	+	+	+	+	+	๗
๕	—	+	+	—	—	—	—	๐	+	—	๑๒
๖	—	+	—	—	+	—	—	—	—	+	๑๒
๗	—	+	—	—	+	+	—	+	—	—	๑๒
๘	—	+	+	—	๐	+	—	—	+	+	๑๒
๙	—	+	—	—	—	+	+	—	—	+	๑๒
๑๐	๐	+	—	—	+	—	+	—	—	—	๑๒
ลำดับความสำคัญ ของคุณธรรม	๑	๑๐	๓.๕	๒	๗.๕	๙	๕.๕	๓.๕	๕.๕	๗.๕	

ตาราง ๕๐ แสดงค่าความสำคัญของคุณธรรมจากการพิจารณาของ เด็กหญิง
ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน

หมายเลข คุณธรรม	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	ค่าความสำคัญของคุณธรรม
๑	1	+	+	+	+	+	+	+	+	๐	๑
๒	-	1	-	+	-	-	-	-	-	-	๑
๓	-	+	1	๐	-	+	๐	-	+	+	๑
๔	-	-	๐	1	+	+	+	+	+	๐	๒
๕	-	+	+	-	1	๐	๐	๐	๐	๐	๑
๖	-	+	-	-	+	1	-	-	-	+	๑
๗	-	+	๐	-	๐	+	1	+	-	-	๑
๘	-	+	+	-	๐	+	-	1	+	+	๑
๙	-	+	-	-	๐	+	+	-	1	+	๑
๑๐	๐	+	-	๐	๐	-	+	-	-	1	๑
ลำดับความสำคัญ ของคุณธรรม	๑	๑๐	๔	๒	๖.๕	๕	๖.๕	๓	๕	๔	

ระหว่างค่าตอบของเด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน
มีค่า = .๕๕**

$$P < .๐๐$$

ผลจากตาราง ๔๔ และตาราง ๕๐ แสดงว่าเด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรม
เลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณธรรมในด้านต่าง ๆ กระจายคลั่งกันมาก

ตาราง ๕๑ แสดงค่าความสำคัญของคุณธรรมจากการพิจารณาของ เกียรติยศ
ที่ได้รับการยอมรับโดยแบบประชาธิปไตย

หมายเลข คุณธรรม	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	ค่าความสำคัญของคุณธรรม
๑	—	+	+	+	+	+	+	+	๐	+	๑
๒	—	—	—	+	—	—	—	—	—	—	๑
๓	—	+	—	๐	—	+	๐	—	+	+	๑
๔	—	—	๐	—	+	+	+	+	+	+	๒
๕	—	+	+	—	—	๐	๐	๐	+	๐	๑
๖	—	+	—	—	+	—	—	—	—	+	๑
๗	—	+	๐	—	๐	+	—	+	—	—	๑
๘	—	+	+	—	๐	+	—	—	+	+	๑
๙	๐	+	—	—	—	+	+	—	—	+	๑
๑๐	—	+	—	—	๐	—	+	—	—	—	๑
ลำดับความสำคัญ ของคุณธรรม	๑	๑๐	๔	๒	๕.๕	๘	๗	๓	๕.๕	๑	

ตาราง ๘๒ แสดงค่าความสำคัญของคุณธรรมจากการพิจารณาของ เด็กหญิง
ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

หมายเลข คุณธรรม	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	ค่าความสำคัญของคุณธรรม
๑	/	+	+	+	+	+	+	+	+	+	๕
๒	-	/	-	+	-	-	-	-	๐	-	๑ ๒/๑
๓	-	+	/	๐	-	+	๐	-	+	+	๕
๔	-	-	๐	/	+	+	+	+	+	๐	๖
๕	-	+	+	-	/	-	+	+	+	๐	๕ ๒/๑
๖	-	+	-	-	+	/	๐	-	-	+	๓ ๒/๑
๗	-	+	๐	-	-	๐	/	+	-	-	๓
๘	-	+	+	-	-	+	-	/	+	+	๕
๙	-	๐	-	-	-	+	+	-	/	+	๓ ๒/๑
๑๐	-	+	-	๐	๐	-	+	-	-	/	๓
ค่าความสำคัญ ของคุณธรรม	๑	๑๐	๕.๕ ๒	๓	๖.๕	๔.๕	๕.๕	๖.๕	๖.๕	๔.๕	

ระหว่างค่าตอบของเด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

$$t_{ค} = .๕๑^{**}$$

$$P < .๐๑$$

ผลจากตาราง ๕๑ และตาราง ๕๒ แสดงว่าเด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรม
เลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณธรรมในค่านต่าง ๆ คล้ายคลึงกัน

ตาราง ๕๓ แสดงความสำคัญของคุณธรรมจากการพิจารณาของ เด็กทั้งหมด
ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน

หมายเลข คุณธรรม	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	ค่าความสำคัญของคุณธรรม
๑	—	+	+	+	+	+	+	+	+	๐	๕ ๒½
๒	—	—	—	+	—	—	—	—	—	—	๑
๓	—	+	—	๐	—	+	+	—	+	+	๓ ๒½
๔	—	—	๐	—	+	+	+	+	+	+	๖ ๒½
๕	—	+	+	—	—	—	๐	๐	+	๐	๔ ๒½
๖	—	+	—	—	+	—	—	—	—	+	๓
๗	—	+	—	—	๐	+	—	+	—	—	๓ ๒½
๘	—	+	+	—	๐	+	—	—	+	+	๓ ๒½
๙	—	+	—	—	—	+	+	—	—	+	๔
๑๐	๐	+	—	—	๐	—	+	—	—	—	๓
ลำดับความสำคัญ ของคุณธรรม	๑	๑๐	๓.๕	๒	๕	๘.๕	๗	๓.๕	๖	๘.๕	

ผลจากตาราง ๕๓ แสดงว่าเด็กทั้งหมดที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน มีการจัดลำดับความสำคัญของคุณธรรมกันต่าง ๆ กันนี้คือ คุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ (๑) มีความสำคัญมากที่สุด คุณธรรมที่มีต่อการเรียน (๔) มีความสำคัญลำดับสอง คุณธรรมที่มีต่อตนเอง (๒) มีความสำคัญอยู่ลำดับสุดท้าย

ตาราง ๕๔ แสดงความสำคัญของ คุณธรรมจากการพิจารณาของ เด็กทั้งหมด
ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

หมายเลข คุณธรรม	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	ค่าความสำคัญของคุณธรรม
๑	—	+	+	+	+	+	+	+	+	+	๔
๒	—	—	—	+	—	—	—	—	—	—	๑
๓	—	+	—	๐	—	+	๐	—	+	+	๔
๔	—	—	๐	—	+	+	+	+	+	+	๖ ๑
๕	—	+	+	—	—	+	+	+	+	๐	๕ ๑
๖	—	+	—	—	+	—	—	—	—	+	๓
๗	—	+	๐	—	—	+	—	+	—	—	๓ ๑
๘	—	+	+	—	—	+	—	—	+	+	๔
๙	—	+	—	—	—	+	+	—	—	+	๔
๑๐	—	+	—	—	๐	—	+	—	—	—	๒ ๑
ลำดับความสำคัญ ของคุณธรรม	๑	๑๐	๔.๕	๒	๓	๔	๗	๔.๕	๖	๕	

ผลจากตาราง ๕๔ แสดงว่าเด็กทั้งหมดที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีการจัดลำดับความสำคัญของคุณธรรมต่าง ๆ ดังนี้คือ คุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ (๑) มีความสำคัญมากที่สุด คุณธรรมที่มีต่อการเรียน (๔) มีความสำคัญลำดับสอง คุณธรรมที่มีต่อชุมชน (๕) มีความสำคัญลำดับสาม ส่วนคุณธรรมที่มีต่อตนเอง (๒) มีความสำคัญอยู่ลำดับสุดท้าย

ตาราง ๕๕ แสดงค่าความสำคัญของคุณธรรมจากการพิจารณาของเด็กทั้งหมด

หมายเลข คุณธรรม	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	ค่าความสำคัญของคุณธรรม
๑	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	๙
๒	-	+	+	+	-	-	-	-	-	-	๑
๓	-	+	๐	-	+	+	-	+	+	+	๙ ๒/๑
๔	-	-	๐	+	+	+	+	+	+	+	๙ ๒/๑
๕	-	+	+	-	+	๐	+	+	๐	๐	๙
๖	-	+	-	-	+	๐	-	-	+	+	๙ ๒/๑
๗	-	+	-	-	๐	๐	+	-	-	-	๙
๘	-	+	+	-	-	+	-	+	+	+	๙
๙	-	+	-	-	-	+	+	-	+	+	๙
๑๐	-	+	-	-	๐	-	+	-	-	+	๙ ๒/๑
ลำดับความสำคัญ ของคุณธรรม	๑	๑๐	๒	๒	๔.๕	๗	๘	๔.๕	๖	๕	-

จากตาราง ๕๕ แสดงว่าเด็กทั้งหมดจัดลำดับความสำคัญของคุณธรรมต่างกัน ๆ ดังนี้
 คือคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ (๑) มีความสำคัญที่สุด คุณธรรมที่มีต่อการเรียน (๔) มีความสำคัญอันดับสอง
 คุณธรรมที่มีต่อศาสนา (๓) มีความสำคัญลำดับสาม ส่วนคุณธรรมที่มีต่อตนเอง (๖) มีความสำคัญอยู่จำกับ
 สุดท้าย

๒. ความสัมพันธ์ระหว่างคำตอบของ เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน

ตาราง ๕๖ แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างคำตอบของ เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน กับแบบประชาธิปไตย

	ลำดับความสำคัญของคุณธรรมด้านต่าง ๆ	
	เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน	เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
คุณธรรมด้านความซื่อสัตย์	๑	๑
คุณธรรมที่มีต่อตนเอง	๑๐	๑๐
คุณธรรมที่มีต่อศาสนา	๓.๕	๔.๕
คุณธรรมที่เกี่ยวกับการ เรียน	๒	๒
คุณธรรมที่มีต่อชุมชน	๕	๓
คุณธรรมที่มีต่อการอบรม	๔.๕	๔
คุณธรรมที่มีต่อผู้อื่น	๗	๗
คุณธรรมการแนะนำอบรม	๓.๕	๔.๕
คุณธรรมที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่	๖	๖
คุณธรรมที่เกี่ยวกับประเทศชาติ	๔.๕	๔
และรวมประเพณี		
ระหว่างคำตอบของ เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน	.๗๑*	

$$* P < .๐๕$$

ผลจากตาราง ๕๖ แสดงว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน กับแบบประชาธิปไตย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณธรรมด้านต่าง ๆ คล้ายคลึงกัน

ตาราง ๕๗ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำตอบของนักเรียนที่จบชั้น ป.๔ ปีการศึกษา ๒๕๐๕
ภาคศึกษา ๕ กับ ๒๕๑๕

	ลำดับความสำคัญของคุณธรรมด้านต่าง ๆ	
	นักเรียนที่จบ ป.๔ ปีการศึกษา ๒๕๐๕ ภาคศึกษา ๕	นักเรียนที่จบ ป.๔ ปีการศึกษา ๒๕๑๕ จ.เพชรบุรี
คุณธรรมด้านความซื่อสัตย์	๑	๑
คุณธรรมที่มีต่อตนเอง	๑๐	๑๐
คุณธรรมที่มีต่อศาสนา	๓	๓
คุณธรรมที่มีต่อการเรียน	๒	๒
คุณธรรมที่มีต่อชุมชน	๖	๔.๕
คุณธรรมที่มีต่อครอบครัว	๔	๓
คุณธรรมที่มีต่อผู้อื่น	๕	๔
คุณธรรมด้านมนุษยธรรม	๗	๔.๕
คุณธรรมที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่	๔	๖
คุณธรรมที่มีต่อประเทศชาติและชนมประเทศ	๘	๔
ระหว่างคำตอบของนักเรียน	.๕๔**	

**P < .๐๐

ผลจากตาราง ๕๗ แสดงว่า นักเรียนที่เรียนจบ ป.๔ ปีการศึกษา ๒๕๐๕ และ ๒๕๑๕ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณธรรมในบางด้านแตกต่างกัน

ตาราง ๕๔ เปรียบเทียบคุณธรรมแห่งพลเมืองดีของนักเรียนที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงและต่ำ

กลุ่มตัวอย่าง	N	คุณธรรมแห่งความเป็นพลเมืองดี		
		$\bar{X}$	$\bar{X}_1 - \bar{X}_2$	Z
กลุ่มที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง	๔๗	๒๓๒.๖๓๖	} ๒.๕๐๕	} ๑.๓๔๖
กลุ่มที่มีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำ	๔๗	๒๓๕.๔๗๔		

ผลจากตาราง ๕๔ แสดงว่า นักเรียนที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง และนักเรียนที่มีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำ มีคุณธรรมแห่งความเป็นพลเมืองดีไม่แตกต่างกัน

ตาราง ๕๕ เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแบบต่าง ๆ กับความเชื่อมั่นในตนเอง

กลุ่มตัวอย่าง		ความเชื่อมั่นในตนเอง			
การอบรมเลี้ยงดู	เพศ	$\bar{X}$	N	$\bar{X}_1 - \bar{X}_2$	Z
เข้มงวดกวดขัน	ชาย	๕๑.๓๔๔	๖๗	} ๐.๕๗๗	*** - ๓.๓๑๔
	หญิง	๕๓.๓๐๐	๔๐		
	รวม	๕๒.๑๐๓	๑๐๗		
ประชาธิปไตย	ชาย	๕๕.๗๐๒	๑๓๑	} ๐.๔๒๔	- ๐.๐๕๓
	หญิง	๕๔.๖๒๕	๑๑๒		
	รวม	๕๕.๖๖๗	๒๔๓		
เปรียบเทียบทั้งหมด				๐.๔๖๒	*** ๓.๕๐๖

*** P < .๐๐๑

ผลจากตาราง ๕๕ แสดงว่าเด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน จะมีความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกัน

แต่เด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่แตกต่างกัน

เมื่อเปรียบเทียบทั้งหมดพบว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกันจะมีความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกัน

สรุป อภิปรายผล และเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการวิจัย

๑. เปรียบเทียบการจัดลำดับความสำคัญของคุณธรรมแห่งพล เมืองดี ของนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา ๒๕๐๕ กับ ๒๕๑๕ ภาคศึกษา ๕
๒. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู กับ
 - ก. คุณธรรมแห่งพล เมืองดี
 - ข. ความเชื่อมั่นในตนเอง
๓. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อมั่นในตนเอง กับคุณธรรมแห่งพล เมืองดี
๔. เพื่อสร้างแบบสอบถาม วัดลักษณะการอบรมเลี้ยงดู แบบเข้มงวดกวดขัน แบบประชาธิปไตย และแบบปล่อยปละละเลย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ กระทำกับนักเรียนที่เรียนสำเร็จชั้นประถมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา ๒๕๑๕ จังหวัดเพชรบุรี ภาคศึกษา ๕ โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่คลำถึงเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ของทุกอำเภอ ในจังหวัดเพชรบุรี อำเภอละ ๒ โรงเรียน รวมเป็น ๑๒ โรงเรียน จำนวน ๓๕๐ คน เป็นชาย ๑๔๔ คน และหญิง ๑๕๖ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

๑. แบบสอบถามวัดลักษณะการอบรมเลี้ยงดู (ผู้เขียนสร้างขึ้นเอง)
๒. แบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง (ของ ชูชีพ อ่อนโคกสูง)
๓. แบบทดสอบคุณธรรมแห่งความเป็นพล เมืองดี (ของชาติ ลัทธิต)

การวิเคราะห์ข้อมูล

๑. ใช้ Z - test ทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความสำคัญของคุณธรรมแห่งพล เมืองศึกษานต่าง ๆ
๒. ใช้ Rank - difference Coefficient of Correlation หาความสัมพันธ์ระหว่างค่าคอมของนักเรียน
๓. ใช้ Z - test ทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู กับความเชื่อมั่นในตนเองและทดสอบความแตกต่างในค่านคุณธรรมแห่งพล เมืองศึกษาของกลุ่มที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงและต่ำ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. เกี่ยวกับคุณธรรมแห่งพล เมืองศึกษา
 - ก. เด็กที่จบชั้นประถมศึกษา ปีที่ ๔ ปีการศึกษา ๒๕๐๕ จัดลำดับความสำคัญของคุณธรรมแห่งพล เมืองศึกษานต่าง ๆ ไว้ดังนี้
 - สำคัญลำดับที่ ๑ คุณธรรมกานความซื่อสัตย์
 - สำคัญลำดับที่ ๒ คุณธรรมที่เกี่ยวกับการ เคารพ
 - สำคัญลำดับที่ ๓ คุณธรรมที่มีต่อศาสนา
 - สำคัญลำดับที่ ๔ คุณธรรมกานมนุษยธรรม
 - สำคัญลำดับที่ ๕ คุณธรรมที่มีต่อชุมชน คุณธรรมที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่
 - สำคัญลำดับที่ ๖ คุณธรรมที่เกี่ยวกับครอบครัว คุณธรรมที่มีต่อผู้อื่น
 - สำคัญลำดับที่ ๗ คุณธรรมที่มีต่อประเทศชาติและชนบประเพณี
 - สำคัญลำดับที่ ๘ คุณธรรมที่มีต่อตนเอง
 - ข. เด็กที่จบชั้นประถมศึกษา ปีที่ ๔ ปีการศึกษา ๒๕๐๕ และ ๒๕๐๔ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณธรรมแห่งพล เมืองศึกษา ในบางค่านแตกต่างกัน ($\chi^2 = .๔๔ \quad P < .๐๐๑$)
 - ค. เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันและเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู

แบบประชาธิปไตย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณธรรมแห่งพลเมืองที่ต่างกันต่าง ๆ คล้ายคลึงกัน ($\chi^2 = 0.79$ $P < .05$)

๒. เกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเอง

ก. เด็กที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง และเด็กที่มีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำมีคุณธรรมแห่งพลเมืองที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($Z = 0.346$)

ข. เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($Z = 3.406$ $P < .001$)

ค. เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน เด็กหญิงและเด็กชายจะมีความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($Z = -3.304$ $P < .001$)

ง. เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ทั้งเด็กชายและเด็กหญิง มีความเชื่อมั่นในตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($Z = -0.043$)

๓. เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู

ก. ผลจากการตรวจคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามวัดลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ปรากฏว่ามีเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ๒๔๓ คน ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน ๑๗๗ คน ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ๔ คน จึงตัดการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยทิ้งเสีย เพราะมีจำนวนน้อยเกินไป

ข. เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน จะมีความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกัน

อภิปรายผล

ในการวิจัยครั้งนี้ได้เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบ Purposive Sampling จึงไม่อาจเป็นตัวแทนที่ดีของมวลหมู่ประชากร (Population) ทั้งหมด ซึ่งเป็นเด็กที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ในจังหวัดเพชรบุรี การอภิปรายผลจึงอยู่ภายในขอบเขตของกลุ่มตัวอย่างที่เลือกมาเท่านั้น

๑. การจัดลำดับความสำคัญของคุณธรรมแห่งพลเมืองที่ต่างกันต่าง ๆ ของเด็กที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ปีการศึกษา ๒๕๐๕ ได้จัดลำดับความสำคัญไว้ดังนี้คือ คุณธรรมด้านความซื่อสัตย์มีความสำคัญ

- มากที่สุด รองลงมาคือคุณธรรมที่เกี่ยวกับการเรียน คุณธรรมที่มีต่อศาสนา คุณธรรมค่านิยมคุณธรรม คุณธรรมที่มีต่อชุมชน และคุณธรรมที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ คุณธรรมที่เกี่ยวกับครอบครัวและคุณธรรมที่มีต่อผู้อื่น คุณธรรมที่มีต่อประเทศชาติและชนมประเทศ และคุณธรรมที่มีต่อตนเองตามลำดับ

ส่วนนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๕๕ ซึ่งสถาบันระหว่างชาติ สำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็กได้ทำการศึกษาไว้ ว่าลำดับความสำคัญของคุณธรรมแห่งพล เมืองคือค่ายต่าง ๆ ไว้มากที่สุด คุณธรรมค่านิยมหรือค่านิยมสำคัญมากที่สุด รองลงมาคือคุณธรรมที่เกี่ยวกับการเรียน คุณธรรมที่มีต่อศาสนา คุณธรรมที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ คุณธรรมที่มีต่อประเทศชาติและชนมประเทศ คุณธรรมที่มีต่อชุมชน คุณธรรมค่านิยมคุณธรรม คุณธรรมที่มีต่อครอบครัว คุณธรรมที่มีต่อผู้อื่นและคุณธรรมที่มีต่อตนเองตามลำดับ

แสดงว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่สำเร็จชั้นประถมศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๕๕ กับนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่สำเร็จชั้นประถมศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๕๕ มีความคิดเห็นในการจัดลำดับความสำคัญของคุณธรรมแห่งพล เมืองก็ในบางด้านแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๔ คุณธรรมที่แตกต่างอย่างเห็นได้ชัดคั่นระหว่างเด็กที่จบชั้นประถมศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๕๕ กับเด็กที่จบชั้นประถมศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๕๕ คือคุณธรรมที่มีต่อประเทศชาติและชนมประเทศ คุณธรรมค่านิยมคุณธรรม คุณธรรมที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ และคุณธรรมที่มีต่อชุมชน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าปัจจุบันรัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญของการศึกษา ได้พยายามเร่งรัดและปรับปรุงหลักสูตรเพื่อให้ทันสมัยสอดคล้องกับสภาพความเจริญของบ้านเมือง และเหมาะสมกับสภาพของสังคมในปัจจุบัน นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการยังมีโครงการที่จะส่งเสริมในค่านิยมคุณธรรม จริยธรรมมากขึ้น ดังที่ เกียรติกร (สยามรัฐ, ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ : ๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้แจ้งว่ากระทรวงศึกษาธิการจะจัดให้มีการอบรมค่านิยมคุณธรรมและจริยธรรมตามโรงเรียนให้มากขึ้น โดยมอบให้เจ้าหน้าที่ของกระทรวงไปหารือกับทางคณะสงฆ์ เช่น อาวาสให้พระสงฆ์ไปบรรยายธรรม หรืออบรมทางศีลธรรมเป็นประจำหรือตามแต่ละวัด นอกจากนี้ จะให้มีการฟื้นฟูกิจกรรมทางค่านิยมคุณธรรม โรงเรียนให้มากขึ้น ทั้งนี้เพื่อยุติส่งเสริมอบรมและปลูกฝังจิตใจของนักเรียน ให้มีศีลธรรมประจำใจ เพื่อจะได้เป็นพลเมืองที่ดีในอนาคต

- เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน และเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบ

(สรุป)

ประเทศไทย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณธรรมแห่งพลเมืองดีกันต่าง ๆ กัน อย่างชัดเจนในแง่คิดที่ก่อให้เกิดความคิดว่ามีความสำคัญของคุณธรรมคล้ายคลึงกัน อาจแบ่งมาจากสาเหตุ ๒ ประการ ประการที่ ๑ เกิดจากการยอมรับซึ่งสอนมาจากครูเพิ่มขึ้น ๆ กัน เรียกว่าหลักสุตรเดียวกัน ซึ่งมีจุดมุ่งหมายใหญ่ ๆ ก็ตามการได้เกิดอยู่ในสังคมที่ความสงบสุข จึงได้ปลูกฝังคุณธรรมแห่งพลเมืองดีกันต่าง ๆ ให้เกิดกับเด็กเพิ่มขึ้น ๆ กับ ประการที่ ๒ บิดามารดาที่เลี้ยงดูเด็กแบบเข้มงวดกวดขันย่อมจะคอยตักเตือนอบรมให้เด็กมีความประพฤติดี สุภาพเรียบร้อย อยู่ในโอวาท ประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง ซึ่งสังคมยอมรับ ส่วนบิดามารดาที่เลี้ยงดูเด็กแบบประชาธิปไตย ก็ย่อมจะส่งเสริมให้เด็กมีความรับผิดชอบ รู้จักเหตุผลและเข้าใจการกระทำสิ่งต่าง ๆ มีการไตร่ตรอง และปฏิบัติตนไปในทางที่สังคมยอมรับเช่นกัน จึงเป็นเหตุให้เด็กมีความคิดเห็นในคุณธรรมกันต่าง ๆ กันคล้ายคลึงกัน

๓. เด็กที่มีความเฉลียวฉลาดสูง และเด็กที่มีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำ มีคุณธรรมแห่งพลเมืองดีไม่แตกต่างกัน ซึ่ง ค้านกับสมมติฐานข้อที่ ๕ แต่สอดคล้องกับผลการพิจารณาของ ทูตานุทูตโลกสูง (๒๕๖๖) ที่พบว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่มีส่วนสัมพันธ์กับคุณธรรมแห่งพลเมืองดี ($r = -0.0025$ ไม่มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕) ดังนั้นไม่ว่าบุคคลจะมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงหรือต่ำก็ตาม ย่อมไม่มีผลต่อคุณธรรมแห่งพลเมืองดี ✓

๔. เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน ซึ่งตรงกับสมมติฐานข้อที่ ๑ และสนับสนุนผลการวิจัยของ เข็มพรและคณะ (อ้างจาก ประพนธ์ เล็กสาวิณี, ๒๕๖๗ : ๑๑) ที่ว่า พ่อแม่ที่อบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันหรือควบคุม จะทำให้เด็กมีการพึ่งตนเองน้อยลงและทำให้ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง กิริพร หลิมกิริวงศ์ (๒๕๖๖ : ๑๔๔, ๒๐๘) ทำการศึกษาพบว่าบิดามารดาของเด็กที่มีฐานะยากจนชอบทะเลาะกันบ่อย ๆ มีความเห็นไม่ตรงกัน ไม่พยายามเข้าใจกัน และเข้มงวดกวดขันบุตรมากกว่า บิดามารดาของเด็กที่มีฐานะปานกลาง ทำให้บุตรเกิดความรู้สึกว่าหวาดวิตกกังวลมีความรู้สึกไม่ปลอดภัย จึงเป็นเหตุให้ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง มารดา (อ้างจาก กิริพร หลิมกิริวงศ์, ๒๕๖๖ : ๒๖) ศึกษาพบว่า ถ้าบิดามารดาเข้มงวดกวดขันเด็กมากเกินไป เด็กจะไม่มีโอกาสเป็นตัวของตัวเองโดยพยายามที่จะปรับตัวให้เป็นที่พอใจของบิดามารดา ทำให้เกิดความวุ่นใจ กระวนกระวาย หวัหวัสย หลงลอย ขาดอิสระภาพ ผลก็คือทำให้เป็นกบเขียดกลัว ระวัง อ่อนแอ อ่อนแอ ไม่มีความเชื่อมั่น

ในตนเอง นอกจากนี้ยังไปสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บอดด์วิน (Baldwin, ๑๙๔๕) พบว่า
ถ้ามีการร่ายอรรถเด็กแบบประชาธิปไตย จะทำให้เด็กมีความรู้สึกอบอุ่น กล้าแสดงความคิดเห็น
มีความรู้สึกเป็นประชาธิปไตย และจะมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง

๕. จากสมมติฐานข้อที่ ๕ ที่ว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิง น่าจะมีคุณธรรมแห่ง
พลเมืองดี ไม่แตกต่างกัน ปรากฏจากการวิเคราะห์ในตาราง ๔๔ และ ๕๐ แสดงว่าเด็กชาย
และเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเซมวอดกวดซ์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณธรรมในด้านต่าง ๆ
คล้ายคลึงกันมาก และผลจากการวาง ๕๑ และ ๕๒ ก็แสดงว่า เด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการ
การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณธรรมในด้านต่าง ๆ คล้ายคลึงกัน
ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าทั้งเด็กชายและเด็กหญิงได้รับการอบรมสั่งสอนจาก
ครูเหมือน ๆ กัน เรียนจากหลักสูตรเดียวกัน ซึ่งมีจุดมุ่งหมายใหญ่ ๆ ต้องการให้เด็กอยู่ในสังคม
ได้ด้วยความสุข จึงได้ปลูกฝังคุณธรรมแห่งพลเมืองดีด้านต่าง ๆ ให้เกิดกับเด็กเหมือน ๆ กัน
อีกประการหนึ่งผู้ปกครองยอมอบรมสั่งสอนเด็กให้เป็นคนที่มีคุณธรรมเหมือน ๆ กันทั้งเด็กชายและเด็ก
หญิง

๖. เด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเซมวอดกวดซ์ จะมีความเชื่อมั่น
ในตนเองแตกต่างกัน ซึ่งตรงข้ามสมมติฐานข้อที่ ๖ ทั้งนี้เนื่องจากมาจากชนบทนิยมระเบียบประเพณี
และวัฒนธรรมไทยที่เน้นถึงความแตกต่างกันระหว่างเพศ เด็กชายและเด็กหญิงจะได้รับการดูแลเอา
ใจใส่ไม่เท่าเทียมกัน ส่วนมากบิดาจะรักและห่วงใย เอาใจ ปลูกฝังรัก และควบคุมเด็กหญิงมาก
กว่าเด็กชาย มีการศึกษาวิจัยที่สนับสนุนคือของ ทองหล่อ วิภาวดี (๒๕๑๖) ศึกษาพบว่าเด็กชายไทย
ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความอบอุ่นน้อยกว่าเด็กหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ และ
พบต่อไปว่าเด็กชายจีนก็ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความอบอุ่นน้อยกว่าเด็กหญิงจีน อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ และพบต่อไปว่าเด็กชายจีนก็ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความอบอุ่นน้อยกว่า
เด็กหญิงจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ อีกด้วย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ
วารินทร์ ม่วงสุวรรณ (๒๕๑๓) ซึ่งพบว่า เด็กชายได้รับความรักน้อยกว่าเด็กหญิงอย่างมีนัยสำคัญ
และเด็กหญิงจะถูกควบคุมมากกว่าเด็กชาย การศึกษาของ กาญจนา ควรสุภา (๒๕๑๖) ทำให้ทราบว่า

๕. เด็กหญิงมีความรู้สึกรักนิยมนอกเหนือจากเด็กชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และ วรณี รักธรรม (๒๕๐๕) ทำการศึกษา ก็ได้ผลเช่นเดียวกันว่า เด็กหญิงมีความรู้สึกรักนิยมนอกเหนือจากเด็กชาย

($P < .๐๐$) ผลการวิจัยจึงมีความเห็นสอดคล้องตรงกัน และสอดคล้องกับหลักของสังคมเกือบจะทุกแห่งทั่ว ที่มีการยอมรับเลี้ยงดูเด็กหญิงและเด็กชายแตกต่างกัน ถึงแม้จะเป็นการยอมรับเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันเช่นกัน แต่อัตราของความเข้มงวดที่มีต่อเด็กหญิงและเด็กชายย่อมไม่เท่ากัน ซึ่งมีผลทำให้เด็กหญิงและเด็กชายมีความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกัน

๖. เด็กที่ได้รับการยอมรับเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ทั้งเด็กหญิงและเด็กชายจะมีความเชื่อมั่นในตนเองไม่แตกต่างกัน ซึ่งตรงกับสมมติฐานข้อที่ ๓ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการยอมรับเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ยึดหลักสิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาคเท่าเทียมกัน โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างเพศ ถือว่าทั้งหญิงและชายต่างมีความสามารถ มีความเสมอภาคเป็นที่ยอมรับของสังคมเท่า ๆ กัน ดังนั้นการปฏิบัติเลี้ยงดูเด็กแบบนี้จะปฏิบัติต่อกันเท่าเทียมกัน เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความสามารถ ความคิดเห็น ยอมรับฟังเหตุผล ให้ความรัก ความอบอุ่น ฯลฯ แก่เด็กหญิงและเด็กชายอย่างเสมอภาคกัน จึงเป็นผลทำให้เด็กชายและเด็กหญิงที่ได้รับการยอมรับเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความเชื่อมั่นในตนเองไม่แตกต่างกัน

๗. ผลจากการตรวจสอบคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามวัดลักษณะการยอมรับเลี้ยงดู ปรากฏว่ามีเด็กที่ได้รับการยอมรับเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ๕๓ คน ได้รับการยอมรับเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน ๑๐๗ คน ได้รับการยอมรับเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยเพียง ๔ คน ซึ่งมีจำนวนน้อยเกินไปจึงตัดทิ้ง และไปทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๓ และข้อที่ ๔ สาเหตุที่มีเด็กได้รับการยอมรับเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยน้อยมากจนต้องตัดทิ้งนี้อาจจะเนื่องมาจากสาเหตุต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ประการที่ ๑ ประชาชนในเมืองได้รับการศึกษาสูงขึ้น มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการอบรมเลี้ยงดูลูกอย่างถูกต้อง ไม่บังคับขู่เข็ญเอาแต่อารมณ์ของตน ไปทอดทิ้ง รู้จักการประนีประนอม ให้อิสระภาพแก่ลูกตามสมควร ให้ความรักความอบอุ่น ไร้อุทู่ผลในการปกครอง ซึ่งเป็นวิธีการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ผลจากการศึกษารั้วนี้ เด็กที่ได้รับการยอมรับเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมากกว่าแบบอื่น ๆ เมื่อผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงดูลูก มีความรักความห่วงใย ปล่อยปละละเลยลูก ทำให้ปรากฏว่าเด็กที่ได้รับการยอมรับเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมีน้อยมาก

ประการที่ ๒ กลุ่มตัวอย่างอาจน้อยเกินไป และเป็นคนจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งส่วนใหญ่
 แล้วพื้นฐานความเป็นอยู่ปานกลาง ไม่ยากจน ไม่จนเป็นอันควั่นรอนชวายเป็นการดำรงชีวิตยากนัก
 ส่วนมากจะดำเนินชีวิตอยู่อย่างสงบสุข ดังนั้นนิคการตาหรือผู้ปกครองจึง ไม่ถูกภาวะทางเศรษฐกิจ
 บีบคั้นให้กรรประกอบอาชีพ จึงมีเวลาที่จะอบรมดูแลลูก ให้ความรักความอบอุ่น ไม่ถูกทอดทิ้งปล่อยปละ
 ละเลยลูก

ประการที่ ๓ เกี่ยวข้องกับแบบทดสอบที่นำไปใช้ โดยเฉพาะแบบสอบถามวัดการยอมรับ
เจียงดูแบบปล่อยปละละเลย ได้เจ้ากรรตาคา ๕ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ขึ้นไป ซึ่งถือว่า
 นี้อ่านจากจำแนกสูง ส่วนการความเชื่อมั่นของแบบสอบถามได้ค่าความเชื่อมั่นเป็น .๘๓๐๕ ซึ่งถือว่า
 ค่าความเชื่อมั่นสูงของแบบสอบถาม แต่อาจเนื่องมาจากเด็กในกลุ่มตัวอย่างเกิดความวิตก หวั่นกลัว อาจ
 หรือไปกลัวความจริง ไปตามความจริง กรว่าหากผู้ปกครองทราบ ตนจะถูกทวงโทษ หรืออาจต้องการ
 ปลีกไปให้ผู้อื่นทวง

ข้อเสนอแนะ

๑. สำหรับการวิจัย

ก. ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับเจียงดูแบบอื่น ๆ เช่นแบบคาดหวัง
 แบบหล่อนอบปรักกรักษา แบบเกียจคร้าน แบบควบคุม แบบให้วามรัก และแบบอื่น ๆ อีก กับความ
 เชื่อมั่นในตนเอง และคุณธรรมแห่งพหุเมืองดี

ข. ควรมีการศึกษาภาพความเป็นอยู่ทางบ้านของเด็กในกลุ่มตัวอย่างด้วย จะได้
 ความเข้าใจเรื่องความเชื่อมั่นในตนเอง และคุณธรรมแห่งพหุเมืองดีแจ่มแจ้งยิ่งขึ้น

ค. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ซ้ำอีก โดยกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบ
 กับผลการศึกษารุ่นนี้

ง. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณธรรมแห่งพหุเมืองดี กับตัวแปรทางจิตวิทยานอื่น ๆ
 เพื่อจะได้ทราบว่าบุคคลที่มีคุณธรรมแห่งพหุเมืองดี ควรจะมีบุคลิกภาพและลักษณะทางจิตวิทยาประการใด
 เพื่อประโยชน์ในการอบรมสั่ง อบรมเด็กให้เป็นพหุเมืองดีต่อไป

๒. สำหรับครูและผู้ปกครอง

ควรมีการอบรมเจียงดูและสั่งสอนเด็กตามแบบประวัติดิไทย ให้ความรัก ความอบอุ่น
 มีการเข้าใจเด็ก ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อตัวเด็กและวงศ์ภพโดยส่วนรวม

๓. สำหรับการปรับปรุงหลักสูตร

ควรจัดหลักสูตรให้เน้นหนักในกานความซื่อสัตย์สุจริต ค่านิยมคุณธรรม ความรัก
 ประเทศชาติ และการเสียสละเพื่อส่วนรวม เนื้อหาต่าง ๆ ที่จะบรรจุในหลักสูตร ควรคำนึงถึงความ
 เหมาะสมกับสภาพในสังคมปัจจุบัน วัยของเด็กและความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ โดยมุ่งให้เกิด
 คุณธรรมค่านิยมคุณธรรม คุณธรรมต่อชุมชน ต่อประเทศชาติ และต่อศาสนาเป็นสำคัญ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กาญจนา ทวัญญา, ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว - เก็บตัว ความรู้สึกรับผิดชอบ และ
คุณธรรมแห่งพ่อ เมืองดี ปริญญาพิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประจวบคีรีขันธ์ ๒๕๖๒,
๔๔ หน้า

เกตุภา ศาสิตี, การเฝ้าระวังเปรียบเทียบสังคมประเพณีและบุคลิกภาพของบุคคล จากครอบครัวที่ไปฐานะ
ทางเศรษฐกิจและสังคมต่างกัน ปริญญาพิพนธ์ กศ.ม. คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๒๕๖๔, ๑๔๓ หน้า

จรัส บุญงามันต์, นโยบายแห่งตน ความวิตกกังวล และความต้องการสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนที่
ประสบอุบัติเหตุและที่วัดกับสังคม ปริญญาพิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประจวบคีรีขันธ์ ด้วยความร่วมมือของสถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก ๒๕๖๕
๑๑๕ หน้า

ชาลิ จัทธิ, การศึกษาเรื่องคุณธรรมแห่งความเป็นพลเมืองดีบางประการของ เด็กที่จบชั้นประถม
ปีที่ ๔ ปริญญาพิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประจวบคีรีขันธ์ ด้วยความร่วมมือของ
สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก ๒๕๖๗, ๑๑๑ หน้า

ฐิติภา อ่อนโลกสูง, ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว ความวิตกกังวล ความเชื่อมั่นในตนเอง
กับคุณธรรมแห่งพ่อ เมืองดี ปริญญาพิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประจวบคีรีขันธ์ ๒๕๖๒,
๑๐๔ หน้า

เทโช สวรรณมัต, จิตวิทยาทั่วไป โอเคียนเสโตร์, ๒๕๖๐, ๒๔๔ หน้า

✓ ดวงเดือน ศาสตร์ภักดิ์, "การก่อโทษแก่เป็นการเพิ่มหรือลดปัญหา" วารสารจิตวิทยา ๒๕๖๔
วารสารจิตวิทยาแห่งประเทศไทย ๒๕๖๕, ๘๒ หน้า

ทองหล่อ วิภาวีน, การศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างสังคมประเพณี และความเกรงใจของ
ครอบครัวไทยกับครอบครัวจีน ปรินญาภิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร
๒๕๐๖, ๑๑๐ หน้า

บรรพต วีระชัย, สังคมวิทยา - มานุษยวิทยา โรงพิมพ์คุรุสภา ๒๕๑๔, ๒๔๔ หน้า

ประกอง กรรณสูตร, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู ไทยวัฒนาพานิช ๒๕๑๓, ๑๕๕ หน้า

X ประณต เว็กสวาสดี, ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูเด็ก การพึ่งพาอาศัย พฤติกรรมด้านความ
เป็นผู้นำ และความรับรู้สรีรวิทยาคอ ปรินญาภิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร
๒๕๑๓, ๑๑๓ หน้า

- เพราภรณ์ ประพิตรภา, การศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจให้สมัครใจเข้ารับการอบรมสั่งสอนของ
นิสิตมารคา ศาสนาพุทธและศาสนาคริสต์ในประเทศไทยและเวียดนาม ปรินญาภิพนธ์ คม. คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๐, ๕๔ หน้า

✓ ภรณ์ ขรรฆาภรณ์พิลาภ, การศึกษาสาเหตุการที่โรงเรียนของนักเรียนบางคน พร้อมทั้งวิธีการ
ปรึกษาเพื่อช่วยเหลือ ปรินญาภิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๑๓,
๑๔๖ หน้า

มหาดไทย, กระทรวง รายงานของคณะกรรมการวิเคราะห์ปัญหาเยาวชน โรงพิมพ์สำนักทำเนียบ
นายกรัฐมนตรี ๒๕๐๔, ๓๓ หน้า

ละนัยมณี ศรีหัตถ์ และคณะ, อิทธิพลของสังคมต่อพัฒนาการของเด็กที่ ตำบลนาป่า อ. เมือง
จ. ชลบุรี รายงานวิจัยฉบับที่ ๕ ของสถาบันระหว่างชาติ สำหรับการค้นคว้าวิจัยเด็ก
โรงพิมพ์คุรุสภา ๒๕๑๐, ๑๔๔ หน้า

✓ วารินทร์ ม่วงสุวรรณ, ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก และแบบควบคุม
ความเอื้อใจ และวินัยทางสังคม ปรินญาทิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร
๒๕๑๗, ๑๘๘ หน้า

วรวรรณ รักธรรม, การศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวล ความต้องการ ผลสัมฤทธิ์ และความรู้สึก
รับนิเทศของ เด็กไทยเชื้อชาติไทย และเด็กไทยเชื้อชาติจีน ปรินญาทิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๑๕, ๗๐ หน้า

✓ วันเพ็ญ อายุการ, การศึกษาลักษณะ และความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่แสดงออกถึงบุคลิกภาพ
เก็บตัว (Introvert Personality) หรือแสดงตัว (Extrovert Personality)
กับการยอมรับตนเอง (Self Acceptance) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
มัธยม ในโรงเรียนรัฐบาล ใน จ.ชลบุรี ปรินญาทิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร ๒๕๑๒, ๑๖๓ หน้า

วิรุพ พวิเชียรโชติ, "แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาตลอดชีพ และการพัฒนาสังคมอารยธรรม"
สังคมศาสตร์ปริทัศน์ ๒๕๑๖, หน้า ๖๔

✓ ~~ศิริพร เหลืองศิริวงศ์, ปัญหาทางครอบครัวที่ทำให้เด็กต้องมาอยู่ในสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กทาง~~
ปรินญาทิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๑๑, ๒๕๐ หน้า

กีณาภิการ, กระทรวง กองแผนแพรงการศึกษา เอกสารแนะแนวการศึกษาและอาชีพ เรื่อง การรู้จัก
ปัญหานักเรียน ฉบับที่ ๒ ๒๕๐๙, ๑๓๖ หน้า

สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าวิจัยเรื่องเด็ก การวิจัยหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้น โครงการวิจัย
หลักสูตรประถมศึกษา ๒๕๐๖, ๒๕๐๘, ๓๕๕ หน้า

สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าวิจัยเรื่องเด็ก อิทธิพลของสังคมต่อการพัฒนาการของเด็ก ๒๕๑๓,
๒๕๖ หน้า

สถาพร มาลีเวชรพงศ์, การวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนการสอนสื่อธรรมชั้นประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษาระดับสูง ปีการศึกษา ๒๕๑๖ ปรินญาพิมพ์ กทม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร ๒๕๑๗, ๑๐๕ หน้า

สนั่น สุมิตร, วินัยเป็นปัจจัยสำคัญที่จะก่อให้เกิดความมั่นคง ๒๕๐๕, ๖๐ หน้า

สัญญา ชรรณศักดิ์, "พุทธศาสนาว่ามาหาสำคัญในการพัฒนาสังคม" บันทึกการสัมมนา เรื่อง พุทธศาสนา
กับสังคมไทย ทางหุ้นส่วนจำกัด ศิวพร ๒๕๑๓, ๓๓๗ หน้า

✓ สุสินี อิมสว่าง, การศึกษาเปรียบเทียบคุณภาพของเด็กวัยรุ่นในสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กกลาง
กับเด็กวัยรุ่นในโรงเรียน ๒๕๑๖, ๘๘ หน้า

สุคใจ เหล่าสุนทร, การศึกษาเพื่ออาชีพในโรงเรียนมัธยม เอกสารวิจัยส่วนบุคคล 'ไฉ่ลักษณะ
วิชาสังคมจิตวิทยา วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร ๒๕๑๐, ๑๕๒ หน้า

เคอีย์ วาวิณ, "สาเหตุที่เด็กทำผิด" รายงานการประชุมสัมมนาของศาลคดีเด็กและเยาวชน ๒๕๑๘
๒๔๖ หน้า

อัจฉรา ศักดิ์งาม, การศึกษาเปรียบเทียบคุณภาพแม่เลี้ยงเดี่ยวว่าเราเป็นไทย ระหว่างปีค.ม.ร.ค.
และบุตร ปรินญาพิมพ์ กทม. คณะกรรมาธิการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๒, ๕๕ หน้า

อัมพิกา นัทธมาเขตต์, ศึกษาเปรียบเทียบและหาความสัมพันธ์ของผลการสัมฤทธิ์และความสำเร็จ
เกรงใจ ระหว่างเด็กไทยพุทธกับเด็กไทยมุสลิม ปรินญาพิมพ์ กทม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร ๒๕๑๖

Adorno, T.W., Frenkel-Brunswik, Else; Levinson, D.J., and Sanford R.N.,
The Authoritarian Personality, New York, Harper, 1950

Blanchard, Wendell, Thailand : its People, its Society, its Culture,
 Connecticut, Hraf Press, 1957, 432 p.p.

Byre, Donn, Parental Antecedent of Authoritarianism, Journal of Personality
and Social Psychology, 1965, 1(4), p.p. 369 - 469

Coville, Walter J., Costello, Timothy W. and Rouke, Fabial L., Abnormal
Psychology, Barmes & Noble, Inc., New York, 1960, 298 p.p.

Francis J. Crowley "Children's Perceptions of Parental Authority and -
 love, School Achievement and Personality" Dissertation Abstract,
 29 : 3863 - A 1969.

✓ Freud Sigmund, An Outline of Psychoanalysis, W.W. Norton & Company, Inc.,
 New York, 1949. 127 p.p.

Guilford, J.P., Fundamental Statistic in Psychology and Education,
 Mc Graw - Hill, Inc., New York, 1965, 605 p.p.

Hurlock, E.B., Child Development, Mc Graw - Hill Book Company, Inc.,
 New York, 1964, 776 p.p.

Kagan, J., and Moss, H.A., The Stability of Passive and Development
Behavior from Childhood Through Adulthood, Child Development, 1960,
 31 : 566 - 591.

Lasswell, H.D., Psychopathology and Politics, University of Chicago Press,
 Chicago, 1930

Mc Candless, Boyd R., Children Behavior and Development, Winston Inc.,
 New York, 1967, 671 p.p.

Medinnus, Gene R., Readings in Psychology of Parent - Child Relationship,

John Wiley & Sons, Inc., 1967, 371 pp.

Monroe, Walter E., Encyclopedia of Educational Research, The MacMillan

Co., New York, 1962, 155 pp.

Sears, R.R., Maccoby, Eleanor E., and Levin, H., Patterns of Child Rearing
low, Peterson and Company, New York, 1957, 549 p.p.

Theodore, John Cote "Between Parents' Awareness of their Adolescent

Children's Problems and the Affective Adjustment of those

children" Dissertation Abstract, 21 : 1703 - A 1961.

Titus, Walter F., "Relationship of Need For Achievement, Dependency and

Locus of Control in Boys of Middle and Low Socioeconomic Status"

Dissertation Abstract, 25 : 1674 - A 1965.

•

การคำนวณ

•

✓

สูตรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$$\begin{aligned}
 ๑. \quad Z &= \frac{P_1 - P_2}{S.D} \\
 &= \frac{P_1 - P_2}{\sqrt{\bar{P}_c \bar{q}_c \left[\frac{N_1 + N_2}{N_1 N_2} \right]}}
 \end{aligned}$$

เมื่อ P_1, P_2 = อัตราส่วนที่ มาเปรียบเทียบกับ

$$\bar{P}_c = \frac{N_1 P_1 + N_2 P_2}{N_1 + N_2}$$

$$\bar{q}_c = 1 - \bar{P}_c$$

N_1 และ N_2 = จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ ๑ และ ๒ ตามลำดับ

๒. ค่า r_s

$$r_s = 1 - \frac{6 \sum D^2}{N(N^2 - 1)}$$

r_s = Rank - difference coefficient of correlation

D = ค่าความแตกต่างของตำแหน่ง

N = จำนวนลำดับทั้งหมด

แบบสอบถามเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่

แบบสอบถามเกี่ยวกับการยอมรับเลี้ยงดูของพ่อแม่

ธธิพร พลิกมรส

คำชี้แจงการตอบแบบสอบถาม

๑. แบบสอบถามทั้งหมดมี ๒๐ ข้อ ตามเกี่ยวกับความรู้สึที่นักเรียนมีต่อการยอมรับเลี้ยงดูของพ่อแม่
๒. พ่อแม่ที่กล่าวถึงในแบบสอบถาม หมายถึง บุคคลที่ได้ยอมรับเลี้ยงดูนักเรียนมาเป็นเวลานานที่สุด อาจเป็นพ่อแม่ ลุง ป้า น้า อา พระภิกษุ หรือบุคคลอื่นก็ได้
๓. วิธีตอบแบบสอบถาม ให้นักเรียนระคิดถึงเหตุการณ์ที่กล่าวมาแล้วว่า พ่อแม่ได้ปฏิบัติต่อเราในลักษณะใด โดยการกาเครื่องหมายถูก (/) ลงในช่อง **จริงที่สุด** ส่วนมากจริง จริงครึ่งเดียว วริงบ้าง หรือ ไม่จริงเลย เพียงข้อละ ๑ ช่องเท่านั้น ดังตัวอย่าง

	จริงที่สุด	ส่วนมากจริง	จริงครึ่งเดียว	จริงบ้าง	ไม่จริงเลย
(๑) นักเรียนร่วมรับประทานอาหารกับพ่อแม่ทุกวัน	✓				
(๑๐) นักเรียนถูกพ่อแม่คว่ำให้เสียหายน				✓	

จากข้อ (๑) ที่กาเครื่องหมายถูกในช่องจริงที่สุด แสดงว่านักเรียนร่วมรับประทานอาหารกับพ่อแม่ทุกวัน หากนักเรียนเห็นว่าร่วมรับประทานอาหารบ่อยกว่านี้ ก็ให้กาเครื่องหมายถูกในช่องส่วนมากจริง จริงครึ่งเดียว วริงบ้าง หรือไม่จริงเลยตามคำคับ

จากข้อ (๑๐) ที่กาเครื่องหมายถูกในช่องจริงบ้าง แสดงว่านักเรียนเคยถูกคว่ำบ้าง หากนักเรียนเคยถูกคว่ำมากกว่านี้ ก็กาเครื่องหมายในช่อง จริงครึ่งเดียว ส่วนมากจริง หรือจริงที่สุดตามคำคับ ถ้านักเรียนไม่เคยถูกคว่ำเลย ก็กาเครื่องหมายงในช่องไม่จริงเลย เป็นต้น

๔. แบบสอบถามนี้ไม่จำกัดเวลา แต่ก็อย่าเสียเวลาในการตอบนานนักถ้าตั้งใจไม่ทราบว่าจะกาเครื่องหมายลงในช่องใดก็ ขอเสนอให้เธอเลือกตอบตามความคิดครั้งแรกที่เธอรู้สึกว่พ่อแม่

๑๔. พ่อแม่คอยบรื้อมั่งสอนให้เธออยู่ในระเบียบที่พ่อแม่ตั้งไว้
๑๕. บางครั้งพ่อแม่ตำหนิที่เธอตัดสินใจทำอะไรที่เธออยาก
๑๖. เมื่อพ่อแม่ใช้ให้เธอไปซื้อของอะไรบางอย่าง เธอทำเงินหาย
จะถูกทวงโทษ
๑๗. บางครั้งพ่อแม่เขียนตำหนิเธออย่างไม่เป็นเหตุ โดยความผิด
นั้นการจะอธิบายให้ได
๑๘. คอยบอกให้เธอทำตามเวลา
๑๙. พ่อแม่จะคอยไต่ถามเกี่ยวกับเรื่องการเรียนของเธอ
อยู่เสมอ
๒๐. พ่อแม่จะคอยไต่ถามเกี่ยวกับเพื่อน ๆ ที่เธอคบ
๒๑. พ่อแม่บอกให้เธอไปเที่ยวได้ตามสบายใจ โดยไม่ต้อง
ขอขออนุญาต
๒๒. พ่อแม่ไม่สนใจไต่ถามเกี่ยวกับเรื่องการเรียนของเธอ
๒๓. เมื่อเวลาที่เธอได้ขาดอะไรสักอย่าง แต่พ่อแม่ก็ไปสนใจเคย
๒๔. พ่อแม่ไม่ค่อยถามเวลาเธอเจ็บป่วย
๒๕. เธอไม่กล้าบอก พ่อแม่ก็ไม่สนใจจะถามเอาเหตุผล
๒๖. พ่อแม่คอยให้เธออยู่บ้านตามลำพังกับพี่ ๆ น้อง ๆ เป็น
ประจำ
๒๗. พ่อแม่ช่วยให้เธอต้องเลี้ยงน้อง โดยที่พ่อแม่ไม่อยู่บ้าน
๒๘. เมื่อเธอพูดหยาบคาย แต่พ่อแม่ไม่ห้ามปรามหรือตักเตือน
๒๙. เธอกับพ่อแม่ไม่ค่อยมีเวลาพูดคุยกัน

จริง ที่สุด	ส่วน มาก จริง	จริง ครึ่ง เดียว	จริง บ้าง	ไม่ จริง เลย

๔๕. เมื่อเขว่ทำการผลิตผล พ่อแม่จะดักเตือนและให้อภัย
๔๖. เมื่อเกิดการโต้เถียงทะเลาะกับระหว่างพี่น้อง พ่อแม่จะรักดีอย่างยุติธรรม
๔๗. จะชมเชยและให้กำลังใจขณะที่เขทำงาน
๔๘. พ่อแม่คอยติดตามเกี่ยวกับเรื่องการเรียนของเขา
๔๙. เมื่อเขได้คะแนนไม่ดี พ่อแม่จะคอยให้กำลังใจ และสนับสนุน
๕๐. เมื่อเขขอความช่วยเหลือ พ่อแม่จะให้ความร่วมมืออย่างดีที่สุด
๕๑. พ่อแม่คอยอบรมเกี่ยวกับกิริยาบรรณภาพ และความประพฤติอยู่เสมอ
๕๒. ถ้าพ่อแม่จะลงโทษเขา ท่านจะชี้แจงให้เขทราบถึงความผิดทุกครั้งที่
๕๓. จัดหาเสื้อผ้า เครื่องแต่งตัวให้เขาตามสมควร
๕๔. เขกับพี่ ๆ น้อง ๆ มีความสนิทสนมกันดี
๕๕. พ่อแม่ไม่ละเลยสิทธิในการใช้สิ่งของ ของครอบครัวทุกอย่าง
๕๖. พ่อแม่คอยแนะนำในเรื่องการแต่งกายของเขา
๕๗. พ่อแม่ไม่ลงโทษเขาโดยใช้อารมณ์
๕๘. เวลาโรงเรียนเลิก พ่อแม่ยินดีให้เขมีส่วนร่วมในงานที่โรงเรียนจัด

จริง ที่สุด	ส่วน มาก จริง	จริง ครึ่ง เดียว	จริง ๒ บาง	ไม่ จริง เลย

13

ข้าพเจ้าจำแนกของแบบสอบถาม เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่

แสดงจำแนกจำแนกของแบบสอบถาม เกี่ยวกับการยอมรับสิ่งของของพ่อแม่

อันดับ	ค่า	อันดับ	ค่า	อันดับ	ค่า
.	๑.๖๖๖*	๒๑.	๓.๕๕๖**	๔๑.	๔.๕๐๐**
๒.	๔.๐๓๔**	๒๒.	๕.๔๐๐**	๔๒.	๓.๐๔๘**
๓.	๓.๘๘๘**	๒๓.	๔.๒๓๔**	๔๓.	๕.๕๖๖**
๔.	๔.๐๒๓**	๒๔.	๔.๘๘๔**	๔๔.	๔.๗๑๖**
๕.	๓.๕๕๕**	๒๕.	๔.๐๐๐**	๔๕.	๔.๓๓๓**
๖.	๓.๒๕๖**	๒๖.	๕.๑๕๕**	๔๖.	๖.๗๖๗**
๗.	๕.๕๓๔**	๒๗.	๔.๑๕๕**	๔๗.	๕.๕๖๖**
๘.	๔.๐๔๕**	๒๘.	๗.๕๓๔**	๔๘.	๔.๑๐๖**
๙.	๓.๐๔๕**	๒๙.	๓.๖๖๖**	๔๙.	๓.๗๖๗**
๑๐.	๔.๖๖๖**	๓๐.	๗.๕๐๐**	๕๐.	๖.๕๖๗**
๑๑.	๒.๖๖๖**	๓๑.	๖.๒๕๐**	๕๑.	๕.๖๖๖**
๑๒.	๔.๑๕๐**	๓๒.	๔.๕๕๕**	๕๒.	๔.๑๕๐**
๑๓.	๔.๐๐๐**	๓๓.	๔.๖๖๖**	๕๓.	๔.๕๖๗**
๑๔.	๔.๖๖๖**	๓๔.	๗.๖๖๖**	๕๔.	๔.๘๖๖**
๑๕.	๖.๗๖๗**	๓๕.	๓.๗๖๗**	๕๕.	๓.๑๖๖**
๑๖.	๓.๐๐๐**	๓๖.	๖.๓๐๗**	๕๖.	๓.๖๖๖**
๑๗.	๒.๘๕๕**	๓๗.	๔.๖๖๗**	๕๗.	๓.๕๕๕**
๑๘.	๒.๕๕๕**	๓๘.	๔.๑๕๐**	๕๘.	๔.๕๖๖**
๑๙.	๓.๕๖๖**	๓๙.	๔.๓๕๓**	๕๙.	๗.๓๖๖**
๒๐.	๔.๐๐๐**	๔๐.	๕.๗๖๖**	๖๐.	๓.๕๖๖**

*P < .๐๕

**P < .๐๑

แบบทดสอบความเชื่อมั่นในตนเอง

คำชี้แจงในการทำแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้ ตามความรู้สึคนักเรียนถึงสถานการณ์ หรือเรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นได้ในชีวิตประจำวันของนักเรียน ถ้านักเรียนประสบกับสถานการณ์ หรือเรื่องราวต่าง ๆ เหล่านั้น นักเรียนจะมีความรู้สึกอย่างไรในสถานการณ์นั้น ๆ

วิธีทำแบบสอบถาม

แบบสอบถามจะมีคำถามเป็นข้อ ๆ แต่ละข้อมีคำตอบให้เลือกหลายคำตอบ คือ ก. ข. และ ค. ให้นักเรียนเลือกเอาเพียงข้อเดียวเท่านั้นที่ตรงกับความเป็นจริงที่นักเรียนเคยกระทำอยู่เสมอ ๆ หรือที่นักเรียนคิดว่าจะกระทำจริง ๆ เมื่อนักเรียนประสบเหตุการณ์นั้น เมื่อเลือกข้อใดข้อหนึ่งนำไปเขียนลงในกระดาษคำตอบที่แจกให้ทางหาก

ตัวอย่าง

๑) เวลาชมภาพยนตร์ เมื่อถึงบทโศกนักเรียนเคยร้องไห้ตามนางเอกหรือไม่

ก. เคยร้องไห้ตาม ข. ถ้าโศกมาก ๆ จึงจะร้องไห้ ค. ไม่เคย

ถ้านักเรียนเลือกข้อ ก. คือร้องไห้ตาม ก็ขีดเครื่องหมาย $\times$ ลงไปที่ข้อ ก. ในกระดาษคำตอบของนักเรียนดังนี้

$\times$	ข	ค
----------	---	---

ถ้าต้องการเปลี่ยนคำตอบให้เขียน ~~ข~~ ทับข้อที่ไม่ต้องการ แล้วขีด $\times$ ลงในข้อที่ต้องการ เช่น ถ้าต้องการเปลี่ยนจากข้อ ก. เป็นข้อ ค. ก็ทำดังนี้

~~ก~~	ข	$\times$
--------------	---	----------

คำตอบของนักเรียนไม่มีผลกระทบกระเทือนถึงการสอบวิชาอื่น และจะไม่นำไปเปิดเผยในที่ใด ๆ เป็นรายบุคคล จึงขอให้นักเรียนตอบอย่างสบายใจ และให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ขอขอบใจในความร่วมมือของนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง

๑. นักเรียนเคยคิดทำของเล่นด้วยตัวของนักเรียนเองบ้างหรือไม่ ?

- ก. เคยบ่อย ๆ
- ข. บางครั้งก็เคย
- ค. ไม่เคยคิดเลย

๒. ขณะทำงานนักเรียนรู้สึกอย่างไร ?

- ก. รู้สึกเหนื่อยไม่อยากทำ
- ข. บางครั้งก็เหนื่อย
- ค. อยากทำต่อไปไม่รู้สึกเหนื่อย

๓. ถ้านักเรียนกำลังเลี้ยงน้องอยู่และมีเพื่อนมาชวนไปเที่ยวเล่น นักเรียนจะทำอย่างไร ?

- ก. ไปเที่ยวกับเพื่อน
- ข. บางทีอาจจะไป
- ค. ไม่ไป

๔. ถ้านักเรียนมาโรงเรียนไม่ทัน เพราะมีเหตุเล่นกับเพื่อน ถ้าครูถามนักเรียนจะบอกว่าอย่างไร ?

- ก. บอกว่าแม่ไม่ปลุก
- ข. ให้ครูคิดเอง
- ค. บอกว่ามีแ้วะเล่นกับเพื่อน

๕. ขณะอยู่กับเพื่อนหรือกับคนอื่น นักเรียนมองเห็นเขาหรือไม่ ?

- ก. ไม่กล้ามอง
- ข. ไม่อยากมอง
- ค. มองด้วยสายตา

๖. ถ้าเพื่อนเลิกให้เป็นหัวหน้าชั้น นักเรียนจะเป็นได้หรือไม่ ?

- ก. เป็นไม่ได้
- ข. จะพยายามเป็นให้ได้
- ค. เป็นได้อย่างดี

๗. ถ้านักเรียนพบพาน้า นักเรียนจะทำอย่างไร ?

- ก. ยืนเฉย ๆ
- ข. ร้องไห้คนช่วย
- ค. วิ่งหนี

๘. นักเรียนชอบทำงานคนเดียวหรือไม่ ?

- ก. ชอบทำงานคนเดียว
- ข. บางครั้งก็ชอบ
- ค. ชอบทำงานกับเพื่อน

๙. นักเรียนเคยช่วยเหลือคนอื่นทำงานบ้างหรือไม่ ?

- ก. ช่วยทำบ่อย ๆ
- ข. ไม่ค่อยได้ช่วย
- ค. ไม่ช่วย

๑๐. นักเรียนอยากกลับไปเป็นเด็กเล็ก ๆ อีกหรือไม่ ?

- ก. อยากเป็นเด็กอีก
- ข. บางครั้งก็อยาก
- ค. ไม่อยากเป็นเด็กอีก

๑๑. ตามปกตินักเรียนชอบคิดเรื่องราวต่าง ๆ
อยู่ตลอดเวลาหรือไม่ ?

ก. คิดอยู่เสมอ

ข. ไม่ค่อยได้คิด

ค. นาน ๆ จึงจะคิดสักครั้ง

๑๒. เวลามีปัญหาเกิดขึ้นกับนักเรียน นักเรียน
เคยคิดแก้ปัญหาที่นั้น ๆ ไหมบ้างหรือไม่ ?

ก. เคยคิดไต่บ่อย ๆ

ข. คิดได้เป็นบางครั้ง

ค. ไม่เคยคิดได้เลย

๑๓. นักเรียนคิดว่าควรช่วยกันทำความสะอาด
ห้องเรียนหรือไม่ ?

ก. ควรให้การโรงทำ

ข. นาน ๆ จึงค่อยช่วยสักครั้ง

ค. ช่วยทำทุกครั้งที่มีโอกาส

๑๔. นักเรียนชอบทำงานด้วยตนเอง หรือชอบ
ให้คนอื่นทำให้ ?

ก. ชอบทำเอง

ข. บางครั้งก็ให้คนอื่นทำให้

ค. ชอบให้คนอื่นทำให้

๑๕. เวลาที่นักเรียนคุยกับเพื่อน ๆ นักเรียนมี
ความรู้สึกอย่างไร ?

ก. ไม่สนุกเลย

ข. ถ้าอายุเพื่อนก็ไม่สนุก

ค. สนุกดี

๑๖. เมื่อครูให้การบ้านมานักเรียนทำอย่างไร ?

ก. ทำทันทีเมื่อกลับถึงบ้าน

ข. ไว้รอเพื่อนที่โรงเรียน

ค. ไม่ค่อยทำเลย

๑๗. นักเรียนอยากเลิกเรียน (ออกจาก
โรงเรียน) หรือไม่ ?

ก. อยากเลิก

ข. บางครั้งอยากเลิก

ค. ไม่อยากเลิก

๑๘. ขณะที่อยู่ในห้องเรียน นักเรียนปฏิบัติ
อย่างไร ?

ก. ตามครูทุกครั้งที่ไม่เข้าใจ

ข. ไม่ค่อยทำตามครู

ค. ไม่ทำตามครู

๑๙. เวลากระทำสิ่งต่าง ๆ นักเรียนคิดว่า
อย่างไร ?

ก. คิดว่าต้องทำให้สำเร็จ

ข. บางครั้งคิดว่าจะทำให้เสร็จ

ค. ไม่คิดอะไร

๒๐. ตามปกตินักเรียนเป็นกันอย่างไร ?

ก. เปิดเผยไม่ฉวยฉก

ข. บางครั้งก็เปิดเผย

ค. ไม่อยากให้ใครรู้ว่าเป็นอย่างไร

๒๑. เวลาเดินที่พานักเรียนคิดอย่างไร ?

- ก. คิดแกล้งเพื่อนเพื่อไห้ชนะ
- ข. อาจจะแกล้งเพื่อนบ้างบางครั้ง
- ค. ไม่พยายามเอาเปรียบเพื่อน

๒๒. นักเรียนรู้สึกว่าคุณแม่ที่เฝ้าหน้าใจ

นักเรียนดีหรือไม่ ?

- ก. รู้สึกว่าเขาใจดี
- ข. รู้สึกว่าไม่ค่อยเข้าใจนัก
- ค. รู้สึกว่าไม่เข้าใจนักเรียนเลย

๒๓. เวลาทำเลข นักเรียนชอบคิดเอง หรือ
ทำตามที่คุณทำใหญ่ ?

- ก. ทำตามครูคนที่ดูดี
- ข. บางครั้งก็คิดเอง
- ค. มักคิดวิธีทำเอาเอง

๒๔. เมื่อักเรียนเล่าเรื่องอะไรให้เพื่อน ๆ

ฟัง พวกเพื่อน ๆ เชื่อหรือไม่ ?

- ก. เชื่อ
- ข. ไม่ค่อยเชื่อ
- ค. ไม่เชื่อ

๒๕. นักเรียนชอบวิ่งแข่งกันหรือไม่ ?

- ก. ชอบ
- ข. ไม่ค่อยชอบ
- ค. ไม่ชอบเลย

๒๖. นักเรียนชอบสร้างสิ่งใหม่ ๆ เช่น
เครื่องมือเครื่องใช้ ของเล่น ฯลฯ ใช่ไหม
เพื่อความสะดวกสบายหรือไม่ ?

- ก. ไม่คิดมีอยู่ก็ดีแล้ว
- ข. บางครั้งก็คิด
- ค. คิดอยากทำสิ่งใหม่ ๆ ขึ้นใช้

๒๗. ก่อนไปโรงเรียนตอนเช้า นักเรียนเคยคิด
บ้างไหมว่าจะไปอย่างไร ?

- ก. คิด
- ข. บางครั้งก็คิด
- ค. ไม่เคยคิดเพราะไปทุกวัน

๒๘. หมายความว่าฉันเห็นผี นักเรียนว่าจริง
หรือไม่ ?

- ก. จริง
- ข. ไม่ทราบ
- ค. ไม่จริง

๒๙. ขณะที่นักเรียนกำลังร้องไห้ ถ้ามีคนมาบอก
ว่าหยุดร้องเสียเพราะเดี๋ยวตุ๊กแกจะมากินกับ
นักเรียนจะหยุดหรือไม่ ?

- ก. หยุด
- ข. รอให้ตุ๊กแกมาก่อนจึงหยุด
- ค. ไม่หยุด

๓๐. นักเรียนเคยลงมือทำตามความคิดเห็น
ของนักเรียนหรือไม่ ?

- ก. ทำตามที่คิดไว้ทุกครั้ง
- ข. บางครั้งก็ทำ
- ค. ไม่ค่อยได้ทำบ่อย ๆ

๓๑. นักเรียนเชื่อฟังครูหรือไม่ ?

- ก. ไม่เชื่อ
- ข. บางครั้งก็เชื่อ
- ค. เชื่อ

๓๒. นักเรียนทำของเหลวหายบ่อย ๆ หรือไม่ ?

- ก. ไม่เคยหาย
- ข. หายเป็นบางครั้ง
- ค. หายบ่อย ๆ

๓๓. เวลาทำสิ่งที่ยาก ๆ นักเรียนรู้สึก
อย่างไร ?

- ก. ไม่อยากทำ
- ข. บางครั้งก็อยากทำ
- ค. อยากทำให้เสร็จ

๓๔. เวลาอยู่กับเพื่อนนักเรียนปฏิบัติอย่างไร ?

- ก. ถ้าเพื่อนพูดไม่เข้าใจก็ตาม
- ข. บางครั้งก็ตาม บางครั้งก็ไม่ตาม
- ค. ไม่ตามกลัวเพื่อนโกรธ

๓๕. นักเรียนชอบนอนคนเดียวหรือไม่ ?

- ก. ไม่ชอบ กลัวผี
- ข. บางครั้งอยากนอนคนเดียว
- ค. ชอบนอนคนเดียว

๓๖. เวลาทำเลขผิด นักเรียนรู้สึกอย่างไร ?

- ก. คงทำใหม่จนกว่าจะถูก
- ข. คงทำใหม่อีกหนึ่งครั้ง
- ค. เลิกทำ

๓๗. นักเรียนรู้สึกว่าการประสบความสำเร็จ
ในด้านการเรียนบ้างหรือไม่ ?

- ก. ไม่เคยได้รับผลสำเร็จเลย
- ข. เคยได้รับผลสำเร็จมาบ้าง
- ค. ได้รับผลสำเร็จเกือบทุกครั้ง

๓๘. เวลาออกไปพูดหน้าชั้น นักเรียนรู้สึก
อย่างไร ?

- ก. ใจสั่น ขาสั่น
- ข. บางทีใจสั่น แต่ไม่ทุกครั้ง
- ค. เฉย ๆ

๓๙. นักเรียนรู้สึกพอใจในผลการเรียนของ
นักเรียนเองหรือไม่ ?

- ก. พอใจ
- ข. บางครั้งพอใจได้คะแนนดี
- ค. ไม่พอใจ

๔๐. เมื่อเห็นห้องดูบ้าน นักเรียนจะทำ
อย่างไร ?

- ก. ยืนดูเฉย ๆ
- ข. ถานองบอกก็ช่วย
- ค. ไปช่วยดูทันทีไม่ต้องให้คนอื่นบอก

แบบทดสอบคุณธรรมแห่งพล เมืองสี

คำแนะนำ

เรื่องต่อไปนี้ เป็นเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่สมมติว่าเกิดขึ้นกับใครคนใดคนหนึ่ง หรือสองคน และในตอนท้ายของเหตุการณ์แต่ละเรื่อง จะมีการกระทำของคนคนนั้น หรือของสองคนเป็นสองแบบด้วยกัน ขอให้ทุกคนอ่านเหตุการณ์แต่ละเรื่อง - พร้อมด้วยการกระทำของคนที่เกี่ยวข้องไปเหตุการณ์นั้น อย่างละเอียดถี่ถ้วน แล้วจึงคิดอย่างรอบคอบว่า การกระทำแต่ละอย่างนั้น สมควรหรือไม่สมควร อย่างไร และแสดงความคิดเห็นโดยใส่เครื่องหมาย ✓/ ✗/ คบคง ในช่อง ☐ ที่อยู่ข้างคำนั้น ๆ

ตัวอย่าง

คำและแคงชวนกันไปบ้านเพื่อน เพื่อชวนเพื่อนไปรับประทานอาหารข้างนอกด้วยกัน เมื่อไปถึงบ้านเพื่อน คำและแคงไม่พบเพื่อน พบแต่พ่อแม่มือของเพื่อนกำลังนั่งรับประทานอาหารอยู่ พ่อแม่ของเพื่อนคนนั้นจึงบอกให้คำและแคงนั่งคอยก้น พร้อมกับชวนให้รับประทานอาหารด้วย เธอคิดอย่างไร ถ้า

๑. คำ ตอบว่า "ไม่ครับ เหมรับประทานมาแล้ว"

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

๒. แคง ตอบว่า "ขอบคุณครับ" แล้วเข้าไปนั่งรับประทานอาหารด้วยบิดาของตนเพื่อติด

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๑

แคงอยากได้เสื้อสวย ๆ สักตัวหนึ่ง แต่ไม่มีเงินซื้อ บังเอิญวันหนึ่งแคงเดินไปพบกระเป๋าสตางค์ก้อยู่วิมตม ในกระเป๋ามีเงินอยู่ ๕๐ บาท และไม่มีหลักฐานแสดงว่าเป็นกระเป๋าสตางค์ของใคร แคงจึงเก็บกระเป๋านั้นไว้และไปปรึกษาเพื่อน ๆ ว่าควรทำอย่างไร

เพื่อนคนที่ ๑ แนะนำให้เอาไปมอบไว้ที่สถานีตำรวจ ให้ตำรวจประกาศหาเจ้าของต่อไป

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เพื่อนคนที่ ๒ แนะนำว่า ควรเก็บไว้ซื้อเสื้อใส่ดีกว่า เพราะไม่มีอะไรแสดงว่าเป็นกระเป๋าสตางค์ของใคร ตำรวจก็คงหาเจ้าของไม่ได้

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๒

ในตอนบ่ายวันหนึ่ง ครูมีธุระต้องออกไปติดต่องานนอกโรงเรียน จึงบอกให้นักเรียนทุกคนเอาหนังสือขึ้นมาอ่าน และอยู่กับเงียบ ๆ เมื่อครูไปแล้วสักครู เด็กหลายคนก็คุยกัน และบางคนก็สนุกสนาน และขอร้องคำซึ่งไม่รวมสนุกด้วยมิให้บอกครู บังเอิญเมื่อครูกลับจากธุระ ครูถามคำว่าทุกคนปฏิบัติตามคำสั่งของครูหรือไม่ คำอาจตอบครูได้ ๒ อย่าง

๑. บอกครูว่าทุกคนปฏิบัติตามคำสั่งของครู ทั้งนี้เพราะถ้าบอกความจริง เพื่อน ๆ อาจถูกลงโทษ

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

๒. บอกครูตามตรงว่า เพื่อน ๆ มิได้ปฏิบัติตามคำสั่งของครูทั้งนี้เพราะคำว่าการผูกปดเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็น

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๓

บ่ายวันหนึ่งแคงกับคำก้าง เรียนบทเรียนที่สำคัญ แต่ทั้งสองคนกระหายน้ำมากเพราะวิ่งเล่นสนุกสนานไปเพื่อตอนพักกลางวัน จึงขออนุญาตครูออกไปดื่มน้ำ แต่ที่คั้นน้ำของโรงเรียนมีนักเรียนคนอื่น ๆ ยืนเรียงลำดับคอยคั้นอยู่หลายคน เธอคิดอย่างไร ถ้า

แคง เบื่อใจไม่ดื่ม กลับเข้าห้องเรียนหนึ่งที่กระหายมาก

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

คำรับเข้าไปเป็นต่อท้ายคนอื่น ๆ ที่ยืนเรียงคอยอยู่

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๔

ขณะที่เขี้ยวกำลังนั่งเรียนหนังสืออยู่ เพื่อนที่นั่งใกล้สักค้ำก็กวอดจากปากกา บังเอิญกระเด็นมาเปื้อนเสื้อเขียว มีทางที่เขี้ยวอาจทำได้ คือ

๑. สักค้ำก็ให้เปื้อนเสื้อเพื่อนคนนั้นบ้าง

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

๒. พูกว่า "ไม่เป็นไร นิดหน่อยเท่านั้น"

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๕

ถ้าหลังบ้านเรามีที่ดินว่างอยู่แปลงหนึ่ง เพื่อนฝูงแนะนำให้แดงจัดการกับที่ดินแปลงนี้ต่าง ๆ กัน เธอคิดอย่างไรในคำแนะนำต่อไปนี้

คนที่ ๑ แนะนำให้ปลูกผัก ทำสวนครัว เพื่อช่วยประหยัดรายจ่ายของครอบครัว

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

คนที่ ๒ แนะนำให้ทำสนามเล่นสำหรับเด็ก ๆ ในหมู่บ้าน

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๖

เด็ก ๒ คนสนใจในการเรียนอย่างมาก ทั้งสองเอาใจใส่ในการเรียน และทบทวนวิชาที่ครูสอนทุกวันตลอดเทอม พอถึงเวลาโรงเรียนปิดเทอม เด็กทั้งสองคิดจะใช้เวลาว่างไม่เหมือนกัน

คนที่ ๑ คิดว่าจะช่วยพ่อแม่ประกอบอาชีพ

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

คนที่ ๒ คิดว่าจะเล่นและเที่ยวเตร่ให้สนุกสนาน เพราะเรียนหนักมาตลอดเทอม

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๗

ชาย ๒ คนฐานะค่อนข้างดี ต่างก็ได้รับรางวัลในการชิงโชคคนละสองพันบาท เขาใช้เงินที่ได้มาต่างกัน เธอคิดอย่างไรกับการจ่ายเงินของชาย ๒ คนนี้

คนที่ ๑ จ่ายเงินนั้นสมทบทุนซ่อมแซมวัด

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

คนที่ ๒ จ่ายเงินนั้นสมทบทุนซ่อมแซมโรงเรียน

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๘

จิตรเลียงไก่ตัวผู้ไว้ตัวหนึ่ง สวยงามและแข็งแรงมากเขาจึงรักมันมาก วันหนึ่งพ่อของเขาเอ่ยปากขอไก่ตัวนี้ไปชนไก่แทนไก่ชนของพ่อตัวที่ตายไป มีทางที่จิตรอาจทำได้ คือ

๑. บอกพ่อว่า ให้ไม่ได้เพราะการชนไก่เป็นบาป

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

๒. บอมนให้พ่อเอาไก่ไป เพราะลูกไม่ควรซัดใจพ่อ

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๔

เชียวและขาวได้รับกำอาหารกลางวันคนละ ๑ บาท ซึ่งพอซื้อกล้วยเคี้ยวกินได้สามเคี้ยว บังเอิญวันหนึ่งมีคนมาเรียกเงินไปทำบุญที่วัดข้างโรงเรียน เชียวและขาวรู้ว่าถ้าตนบริจาคเงิน ก็จะมีสตางค์เหลือไม่พอซื้ออาหารกลางวัน เธอคิดอย่างไรกับการกระทำของสองคนนี้

๑. เชียวบริจาคสตางค์ ๑ บาทนั้น และยอมอดอาหารกลางวันนั้น ๑ วัน

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

๒. ขาวไม่ยอมบริจาค เก็บสตางค์ไว้ซื้ออาหารกลางวัน เพราะกลัวจะหิวในตอนบ่าย

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๑๐

วันหนึ่งขาวกำลังเรียนหนังสืออยู่ แต่ขาวรู้สึกวุ่นวายใจไม่สนใจ ในขณะที่เธอเห็นพ่อและแม่ซึ่งอยู่ต่างจังหวัดเห็นเข้าประหลาดใจ เธอคิดอย่างไร ถ้า

๑. ขาวขออนุญาตครูออกไปหาทันที

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

๒. ขาวรอไว้ให้ครูสอนจบค่อยออกไปหา

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๑๑

ชาย ๒ คนโตเถียงกันว่าผู้ชายควรบวชหรือไม่ และบวชเพื่ออะไร เธอเห็นอย่างไรกับความเห็นของชายสองคนนี้

คนที่ ๑ ผู้ชายทุกคนควรบวช เพื่อให้เป็นที่ถูกตองตามประเพณีนิยม

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

คนที่ ๒ ผู้ชายทุกคนควรบวช เพื่อเป็นการตอบแทนบุญคุณพ่อแม่

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๑๒

จู่รีเป็นผู้ที่มีความสามารถถึงสองประการ เธอมีความรู้ในทางพยาบาลอย่างดี และขณะที่เธอได้ใช้ความรู้เป็นประโยชน์แก่คนในหมู่บ้านของเธออย่างมาก นอกจากความรู้ในการพยาบาลแล้ว จู่รียังสามารถรำไทยได้ก็เป็นพิเศษอีกด้วย วันหนึ่งจู่รีได้รับจดหมายเชิญชวนจากกรมศึกษาธิการให้ไปเป็นครูสอนรำไทย เพื่อรักษานมธรรมเนียมดั้งเดิมของไทยไว้มิให้สูญหายไป จู่รีกำลังมีความยุ่งยากใจว่าการรับเชิญหรือไม่ หากจู่รีตัดสินใจกระทำอย่างหนึ่งใดต่อไปนี้จะเป็นการสมควรหรือไม่สมควรอย่างไร

๑. จู่รีตัดสินใจรับค่าเชิญ เพื่อต้องการรักษานมธรรมเนียมของไทยไว้ให้สูญหายไป โดยเหตุนี้เธอจึงไม่อาจใช้ความรู้ทางพยาบาลให้เป็นประโยชน์แก่หมู่บ้านของเธออีกต่อไป
สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐
๒. จู่รีตัดสินใจปฏิเสธค่าเชิญ โดยคิดว่าการใช้ความรู้ในทางพยาบาลให้เป็นประโยชน์แก่หมู่บ้านของเธอ สำคัญกว่าขนบธรรมเนียมของไทย
สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๑๓

เข่าวันหนึ่งคำหมาหาแดงที่บ้านแต่เข่ามีคอร้องไห้แดงช่วยไปรับดูของ เขาไปส่งที่โรงเรียน เพราะคำคิดชั่วร้าย แดงรับปากกับคำแล้วรีบออกเดินห่างจากบ้านไปเพื่อรับดูคำไปโรงเรียน เมื่อแดงเดินผ่านที่ว่าการอำเภอแห่งหนึ่ง เขาเห็นธงชาติกำลังชักขึ้นพอดี ขณะนั้นก็จนถึงเวลาที่โรงเรียนใกล้จะเข้าเรียนที่ เธอเห็นอย่างไร ถ้า

๑. แดงหยุดยืนตรงแสดงความเคารพธงชาติ และรับดูของคำไปโรงเรียนไม่ทัน
สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐
๒. แดงรีบเดินผ่านที่ว่าการอำเภออย่างรวดเร็ว และรับดูของคำไปส่งที่โรงเรียนทันเวลาพอดี
สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๑๔

วันนี้ที่วัดข้างบ้านของแกงจัดงานประจำปี และจัดภาพยนต์มาฉายใหญ่ด้วย แสงชอบดูภาพยนต์มาก แต่วันนี้พอโซ่แกงให้ทำงานบ้านให้เสร็จเสียก่อน จึงอนุญาตให้ไปเที่ยวงานได้ แกงทำงานบ้านจนถึงค่ำจึงเสร็จเรียบร้อย ภาพยนต์เริ่มฉายแล้ว จึงรีบวิ่งไปที่ไหนที่ ขณะที่แกงกำลังรีบวิ่งเพื่อไปดูภาพยนต์นี้ มีคนแปลกหน้าคนหนึ่งเรียกแกงให้หยุด เพื่อขอให้ช่วยพาเขาไปหาผู้ใหญ่บ้าน เนื่องจากมีธุระสำคัญมาก

๑. แกงพาชายคนนั้นไปหาผู้ใหญ่บ้านตามคำขอจริง และเสียเวลาดูหนังไปหนึ่งชั่วโมง
สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐
๒. แกงไม่พาไป เพราะไม่รู้จักคนแปลกหน้า และเห็นว่าคนแปลกหน้าอาจตามคนอื่น ๆ แลวนั่นได้
สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๑๕

ลุงจอนยากจนมากและต้องเลี้ยงดูลูกซึ่งกำลังเติบโตหลายคน วันหนึ่งลุงจอนกลับจากรับจ้างทำงานได้เงินมาพอซื้ออาหารเลี้ยงครอบครัวได้หลายวัน ระหว่างทางพบชายแก่คนหนึ่งนั่งอยู่ริมทาง ชายแก่เรียกให้ลุงจอนหยุด พร้อมกับบอกว่า แกอก้าวมาหลายวันแล้ว ขอให้ลุงจอนสงสารทำทานให้บ้างเถอะ เขาคิดอย่างไร ถ้า

๑. ลุงจอนไม่ยอมให้ทาน เพราะตนก็ยากจนและมีหน้าที่รับผิดชอบครอบครัว และลูกอีกหลายคน
สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐
๒. ลุงจอนแบ่งเงินที่ได้ให้ทานไปบ้าง เพราะสงสารเห็นใจคนยากจนด้วยกัน
สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๑๖

มาลีปลูกกุหลาบพันธุ์ดีไว้ที่หนึ่ง วันหนึ่งกุหลาบออกดอก ๓ ดอกใหญ่ สวยงามมาก แม่ของกุหลาบจากมาลีเอาไปขาย เพื่อเอาเงินมาซื้อข้าว บังเอิญเช้าวันนั้นครูประจำชั้นของมาลี ซึ่งมาลีรักเคารพมาก เดินทางมาเห็นกุหลาบและชอบใจกุหลาบทั้ง ๓ ดอกมาก จึงเอ่ยปากขอจากมาลี

๑. มาลีเกรงใจครูมาก จึงตัดให้ไปทั้ง ๓ ดอก

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

๒. มาลีปฏิเสธ เพราะรู้ว่าถ้าให้ครูไปก็ไม่ได้เงินซื้อข้าว

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๑๗

ก่าตัวข้างบ้านของคำเกาและหุตุโหม่มาก ทางวัดจึงบอกบุญมายังชาวบ้าน ให้ช่วยบริจาคเงินธอนแรม ถ้ามีจิตศรัทธาแก้แกลว อยากจะทำบุญมาก แต่คำไม่มีสตางค์เลย ถ้าไม่ถวายธอน เพราะรู้ว่าแม่ยากจน ขอแม่ก็คงไปให้ หากคำต้องการจะทำบุญจริงก็ต้องใช้วิธีแอบเอาสตางค์ของแม่ไปบ้างโดยไม่ให้แม่รู้ คำรู้ว่าการทำอย่างนั้นเป็นของไม่ดี เธอคิดอย่างไร ถ้า

๑. ค่ายธอนประพฤติไม่ดีสักครั้งหนึ่ง โดยแอบเอาเงินแม่ไป ๑ บาท เพื่อบริจาคทำบุญ

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

๒. คำตกลงใจไม่ทำบุญ เพราะการแอบเอาเงินของแม่ไปโดยไม่บอกกล่าว เป็นการกระทำที่ไม่ดี

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๑๘

แคงไปซื้อของที่ร้านขายของแห่งหนึ่ง ขณะที่แคงกำลังยืนดูของที่คงการนั้น แคงเห็นหญิง ยากจนคนหนึ่งอุ้มลูกเล็ก ๆ เข้ามายืนลับ ๆ ล่อ ๆ อยู่บางชั้นวางขนม พ่อเจ้าของร้านเฝ้าหญิง คนนั้นก็แอบหยิบขนมหวานไป ๒ ชิ้น และรีบเดินหนีไป บังเอิญเจ้าของร้านสังเกตเห็นว่าขนมที่วางไว้ หายไป จึงถามแคงว่าเห็นใครเข้ามาลักขนไปหรือเปล่า แคงอาจตอบเจ้าของร้านได้สองทาง คือ

๑. แคงบอกเจ้าของร้านตามตรงว่ามีหญิงคนหนึ่งเข้ามาขโมยไป แะบอกทางที่หญิงคนนั้น เดินหนีไปค่าย เพราะแคงถือว่าการพูดความจริงเป็นสิ่งที่ดี ควรแก่การสรรเสริญ
สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐
๒. แคงบอกเจ้าของร้านว่าตนไม่รู้ไม่เห็น เพราะสงสัยว่าหญิงยากจนคนนั้น ถู้ออกความจริง เจ้าของร้านอาจตามไปพบหญิงคนนั้นและคงบอกให้ตำรวจจับ
สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๑๙

วันหนึ่งผู้ใหญ่นานในหมู่บ้านที่เขียวตั้งบ้านเรือนอยู่ บำพร้าประกาศให้ชาวบ้านไปช่วยกันทำถนน เพื่อพัฒนาหมู่บ้านของตน เขียวตกลงใจไปร่วมช่วยทำถนนด้วย เพราะเห็นเป็นการทำประโยชน์ให้แก่ หมู่บ้านของตน ระหว่างทางเขียวแะไปชวนชาวซึ่ง เป็นเพื่อนกันให้ไปช่วยทำถนนด้วยกัน แต่เขียว พบชาวหนึ่งหน้าเศร้าทำทางเป็นทุกข์มาก ไ้ถามไ้ความว่า พ่อของเขียวกำลังไม่สบายมาก เธอคิด อย่างไร ถ้า

๑. เขียวเลิ่บนใจไม่ไปช่วยทำถนน แต่อยู่เป็นเพื่อนเขาเพื่อคอยโยนให้เขาสบายใจขึ้น
สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐
๒. เขียวไปช่วยทำถนนตามความตั้งใจเดิม เพราะเห็นว่าการทำประโยชน์แก่คนหมู่มาก สำคัญกว่าเพื่อนเพียงคนเดียว
สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๒๐

แดงเป็นเด็กดี ซื่อสัตย์ เป็นที่ไว้วางใจของพ่อแม่ วันหนึ่งพ่อและแม่อดกไปธุระ แแดงอยู่บ้านกับน้องเล็กคนหนึ่ง บังเอิญลุงแดงทำงานราคาแพงไปหนึ่งแท่ง แแดงรู้ว่าแม่รักงานใบนี้มาก ถ้าแม่รู้วานองทำแท่ง แม่คงลงโทษน้องแน่ ๆ แต่ถาแดงไม่บอกแม่ตามตรง แแดงก็กลายเป็นเด็กที่ถูกปิดไปเชอคิดอย่างไร ถ้าแดงตอบคำถามของแม่ดังนี้

๑. แแดงบอกแม่ว่าแม่ทำงานตกแตก เพื่อป้องกันเองมิให้ถูกลงโทษ

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

๒. แแดงบอกแม่ตามตรง เพื่อรักษาความเป็นคนดีและซื่อสัตย์ต่อไป และน้องของแดงถูกทำโทษ

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๒๑

เมื่อแดงเรียนจบชั้นประถม ๔ แล้ว อยากเรียนต่อมาก แต่ในการเข้าเรียนชั้นประถม ๕ ต้องไปขึ้นต้องมีการสอบคัดเลือกเข้า แแดงรู้ว่าตนเรียนอ่อน คงไม่ผ่านการคัดเลือก มีทางเดียวที่แดงอาจจะสอบผ่านได้ คือแอบเอาสมุดไปเปิดดูในเวาสอบ แต่แดงเป็นเด็กดี ใคร ๆ ก็รักนับถือว่าเป็นคนซื่อตรงตลอดมา เชอคิดอย่างไรถ้าแดง

๑. แอบเอาสมุดไปเปิดดูในขณะสอบ และสอบคัดเลือกได้ ได้เข้าเรียนต่อตามต้องการ

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

๒. เข้าสอบคัดเลือกและพยายามทำด้วยตนเอง สอบตก ไม่ได้เข้าเรียนตามที่ต้องการ

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๒๒

เช้าวันหนึ่งคำตันขึ้นมาเห็นนกเขาที่คำเลี้ยงนอนตายอยู่ในกรง โดยไม่ทราบสาเหตุ คำเสียใจมาก เพราะคำรักนกเขาคำนับมากและเล่นกับมันเสมอ ขณะนั้นแดงซึ่งเป็นเพื่อนของคำเต็งมาที่บ้านของคำ เพื่อไปโรงเรียนพร้อมกัน คำบอกว่านี่จะหยุดโรงเรียน เพราะนกเขาที่คำรักตายเสียแล้วและคำเสียใจมาก เธอคิดอย่างไร ถ้า

๑. แดงหยุดโรงเรียนอยู่เป็นเพื่อนคำด้วย

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

๒. แดงไปโรงเรียนตามปกติ เพราะใกล้เวลาสอบเต็มทีแล้ว

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๒๓

มีเด็ก ๒ คนเป็นเพื่อนสนิทกับแดงมาก แต่แดงเรียนต่อมหาวิทยาลัยไกล ๆ คาดว่าจะต้องตกชั้น วันสอบไล่เด็กทั้ง ๒ นั่งใกล้กับแดง แดงเห็นแดงแอบเปิดสมุดดู เธอคิดอย่างไร ถ้า

เด็กคนที่ ๑ บอกครูหรือกรรมการ เพราะถือว่าการกระทำของแดงเป็นการฝ่าฝืนกฎข้อบังคับ

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เด็กคนที่ ๒ ช่วยแดง โดยคอยให้สัญญาณเวลาครูมองมาทางแดง เพราะรู้ว่าถ้าครูจับได้

แดงจะต้องถูกตงโทษ และสอบตก

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๒๔

คืนวันหนึ่งขโมยขึ้นบ้านเพื่อนบ้านของแดง แต่เจ้าของบ้านรู้ตัวจึงยิงขโมยบาดเจ็บ แต่ขโมยหลบหนีไปได้ สองวันต่อมา แแดงพบชายคนหนึ่งนอนเจ็บอยู่ในพุ่มไม้หลังบ้านของแดง แแดงไม่ทราบว่าชายคนนี้เป็นขโมยคนที่ถูกยิงหรือไม่ แต่ชายคนนั้นเจ็บมากและอ่อนวอนขอน้ำดื่ม เขาคิดอย่างไร ๓

๑. แแดงให้ชายคนนั้นดื่มและหาอาหารมาให้กินควย เพราะชายคนนั้นกำลังเจ็บหนักจึงควรช่วยเหลือ

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

๒. แแดงไม่ยอมช่วยเหลือ กลับวิ่งไปตามผู้ใหญ่บ้านมา เพราะคิดว่าชายคนนี้อาจเป็นขโมย

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๒๕

โรงเรียนแห่งหนึ่งออกกฎบังคับให้นักเรียนออกนอกบริเวณโรงเรียน โดยมีได้รับอนุญาตจากครู ในระหว่างพักกลางวันวันหนึ่ง เกิดไฟไหม้ที่บ้านหลังหนึ่งในหมู่บ้านใกล้ ๆ โรงเรียน บ้านต่าง ๆ ในหมู่บ้านนี้ตั้งอยู่ติดกันมาก ถ้าหากไม่รีบดับไฟโดยด่วนไฟจะลุกลามไหม้บ้านหลังอื่น ๆ หมดไปควย เพราะขณะนั้นกำลังมีพายุแรง เขาคิดว่าการกระทำของชาวและเขี้ยวควรหรือไม่ควรอย่างไร ?

๑. ชาวรีบวิ่งไปช่วยดับไฟทันที เพราะถ้าสิ้นรัชก็อาจไม่ทันการ

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

๒. เขี้ยวรีบวิ่งไปขออนุญาตครูออกนอกบริเวณโรงเรียน และไปช่วยดับไฟไม่ทัน

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๒๖

ชาวเป็นกนรักการเรียนมาก แคพ่อแม่เป็นคนจน เมื่อชาวเรียนจบชั้นประถม ๔ แล้ว เขา
ทราบว่าเขาจะไม่มีโอกาสเรียนต่อไปอีก วันหนึ่งผู้ใหญ่นายของหมู่บ้านที่ชาวอยู่ ประกาศว่ามีคนชโยม
พระพุทธรูปเก่าแก่ของผู้ใหญ่นายไป ถ้าใครสามารถบอกตัวคนชโยมได้ จะมอบรางวัลให้เป็นเงิน
จำนวนใหญ่ก้อนหนึ่งถึง ๕,๐๐๐ บาท ชาวรู้วาคคนชโยมคือเพื่อนของชาวเอง เขาคิดอย่างไรถ้าชาว

๑. บอกตัวคนชโยม เพื่อเอาเงินรางวัลไปเรียนต่อ

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

๒. ไม่บอกและไม่ได้เงินรางวัลมาเรียนต่อ เพราะคนชโยมเป็นเพื่อนของคน

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๒๗

เมื่อเร็ว ๆ นี้หวัดกโรกระบาดเข้ามาในประเทศไทย แต่ยังไม่ถึงจังหวัดที่แดงอยู่ ทาง
หน่วยอนามัยแนะนำให้ทุกคนไปฉีดยาที่หน่วยอนามัยของอำเภอ แดงเตรียมตัวจะไปฉีดยา แต่พอบอกว่า
ไม่จำเป็นต้องไป โดยอ้างว่าตัวพ่อไม่เคยฉีดยาและไม่เคยเป็นอะไรด้วย เขาคิดอย่างไร ถ้าแดง

๑. ไม่เชื่อพ่อ ไปฉีดยาตามที่หน่วยอนามัยแนะนำ

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

๒. เชื่อพ่อ เเคียนใจไม่ไปฉีดยา

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๒๘

ริมถนนแห่งหนึ่งมีคนไม่เด็ก ๆ ปลูกไ้วเป็นแถว เพื่อว่าเมื่อคนไม่เหล่านั้นโตขึ้นจะให้ขาย
สวยงามและความร่มเย็นแก่ผู้ที่ใช้ถนนนั้น

ชายคนหนึ่งช่วยรดน้ำต้นไม้ที่ปลูกอยู่ตรงหน้าบ้านของตน เพื่อต้นไม้เหล่านั้นจะโตงงามเร็วและ
เมื่อออกดอก คนทั้งหลายที่ผ่านไปมาก็จะชื่นชม

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

ชายอีกคนหนึ่งช่วยรดน้ำ และเมื่อต้นไม้เหล่านั้นออกดอก ก็เก็บดอกไม้นั้นมาปักแจกันในบ้านของ
ตนบ้าง เพราะเห็นเขาว่ามีส่วนในการบำรุงรักษาต้นไม้ด้วย ฉะนั้นเขามีสิทธิที่จะเก็บ
ดอกไม้นี้ได้

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๒๕

เราว่าหนึ่งขณะนักเรียนกำลังเข้าแถวเคารพธงชาติอยู่นั้น นักเรียนคนหนึ่งซึ่งยืนอยู่ใกล้แถวเกิดเป็นลมล้มลงในขณะที่เพลงชาติกำลังบรรเลงอยู่ เธอคิดอย่างไร ถ้า

๑. แถวบินตรงต่อไป จนเพลงชาติบรรเลงจบลง

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

๒. แถวล้มลงช่วยเหลือเพื่อนนักเรียนคนนั้นทันที แม้ว่าเพลงชาติยังคงบรรเลงอยู่

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๓๐

หญิงแก่ยากจนคนหนึ่งมาขออาศัยอยู่กับเขี้ยวที่บ้าน เขี้ยวสงสารจึงยอมให้อาศัยอยู่ด้วย หญิงแก่คนนั้นชอบฟังวิทยุมาก ขออนุญาตเขี้ยวเปิดวิทยุฟังเสมอ แต่หญิงคนนั้นดูเหมือนจะต้องเปิดวิทยุให้ดังมาก ๆ จึงจะได้ยิน เขี้ยวภูมิใจมากเพราะใจหนึ่งก็เกรงว่าเสียงวิทยุจะรบกวนเพื่อนบ้าน แต่ใจหนึ่งก็สงสารคนแก่ เธอคิดอย่างไร ถ้า

๑. เขี้ยวตั้งห้ามมิให้หญิงแก่ดูหนวกเปิดวิทยุอีกต่อไป เพราะเกรงใจเพื่อนบ้าน

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

๒. เขี้ยวยอมให้หญิงแก่ดูหนวกเปิดวิทยุต่อไป เพราะสงสารคนแก่

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๓๑

เขี้ยวมีวัวอยู่ตัวหนึ่ง วันหนึ่งวัวตัวนั้นเจ็บ เขี้ยวไปตามหมอรักษา เมื่อหมอตรวจอาการจึงพบว่าวัวของเขี้ยวเป็นโรคระบาดในชั้นร้ายแรง ไม่มีทางรักษาให้หายได้ หมอแนะนำให้เขี้ยวฆ่าวัวเสีย เพราะถ้าหากปล่อยไว้จะทำให้วัวของชาวบ้านใกล้ๆ เกือบติดโรคล้มตายลงได้ เธอคิดอย่างไร ถ้าเขี้ยวทำดังนี้

๑. เขี้ยวฆ่าวัวให้ตายตามคำแนะนำของหมอเพื่อป้องกันมิให้วัวของชาวบ้านติดโรคล้มตายลงด้วย

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

๒. เขี้ยวปล่อยวัวให้ตายเอง เพราะยึดถือคำสอนของศาสนาว่า ไม่ควรฆ่าสัตว์

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๗๒

ในตอนใกล้เปิดเทอมครั้งหนึ่ง โรงเรียนที่แดงเรียนอยู่ประกาศว่า เหนอหน้านักเรียนทุกคนจะต้องใส่เสื้อขาวมาโรงเรียน ถ้าใครฝ่าฝืนกฎนี้จะถูกลงโทษ แแดงเป็นเด็กที่หัดแย่มากจน เมื่อถึงเวลาโรงเรียนเปิดเทอมใหม่ แแดงก็ยังไม่ใส่เสื้อขาวไปโรงเรียน เธอคิดอย่างไร ถ้า

๑. แแดงฝ่าฝืนกฎของโรงเรียน โดยใส่เสื้อสีอื่นไปโรงเรียนแทนเลย

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

๒. แแดงแอบหยิบเอาเสื้อขาวของพี่ไปใส่ ทั้งนี้เพราะแดงคิดว่านักเรียนควรจะทำตามกฎของโรงเรียน

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๗๓

ในหมู่บ้านที่แดงอยู่กำลังขาดแคลนน้ำ เพราะน้ำในบ่อที่ขุดไว้กำลังงวดลงทุกที วันหนึ่งชาวบ้านตกลงพร้อมใจกันจะขุดบ่อน้ำใหม่แต่นั่นมีทางโรงเรียนที่แดง เรียนซึ่งอยู่ในหมู่บ้านอีกแห่งหนึ่งจะพานักเรียนทั้งหมดไปดูวิธีต่อเรือที่โรงงานในเมืองซึ่งเป็นการเพิ่มพูนความรู้ เธอคิดอย่างไร ถ้า

๑. แแดงตกลงไปโรงเรียน เพื่อจะได้มีโอกาสหาความรู้เพิ่มเติม และเห็นของแปลก ๆ ใหม่ ๆ

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

๒. แแดงตกลงอยู่ช่วยชาวบ้านขุดบ่อน้ำขึ้นใหม่

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๗๔

วันหนึ่งครูประจำชั้นของชาวทำบุญขึ้นบ้านใหม่ และขอให้ชาวไปช่วยงานด้วย แต่บังเอิญในวันเดียวกันนั้นในหมู่บ้านที่ชาวอยู่ตกลงจะขุดสระน้ำ เพื่อชาวบ้านในหมู่บ้านนั้นจะได้มีน้ำกินและใช้ ผู้ใหญ่มาว่าประกาศให้ทุกคนในหมู่บ้านร่วมมือกันขุดสระทุกคน เธอคิดว่าอย่างไร ถ้า

๑. ชาวไปช่วยงานทำบุญขึ้นบ้านใหม่ของครูประจำชั้น

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

๒. ชาวไม่ไปช่วยงานครู แต่กลับไปช่วยขุดสระน้ำในหมู่บ้านของตน

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๓๕

ชาวปีเงาจำนวนหนึ่งซึ่งเก็บสะสมไว้โดยตั้งใจว่าจะนำเงินนั้นไปทำบุญที่วัดข้างบ้าน วันหนึ่งมีชายยากจนมาหาหาชาวที่บ้าน บอกว่าลูกของตนกำลัง เว้นหนักและไม่มีเงินรักษา และขอความช่วยเหลือจากชาว เธอคิดอย่างไร ถ้า

๑. ชาวมอบเงินจำนวนที่เก็บไว้ทำบุญให้ชายคนนั้นไปรักษาคนที่กำลังป่วย
สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐
๒. ยังคงนำเงินไปบริจาคทำบุญที่วัด ดังที่ได้ตั้งใจไว้
สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๓๖

วันหนึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถเสด็จไปที่วัดแห่งหนึ่ง สองข้างทาง ชาววัดมีประชาชนนั่ง เรียงรายคอยเฝ้าชมพระบารมีอยู่อย่างคับคั่ง

๑. นักเรียนกลุ่มหนึ่งตรงเข้าไปกราบที่ฝ่าพระบาท และทูลขอพระองค์ แสดงความขำขันยินดี จนทั้งสองพระองค์เสด็จพระราชดำเนินต่อไปไม่ได้
สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐
๒. นักเรียนอีกกลุ่มหนึ่งกราบลงเฉย ๆ เมื่อทั้งสองพระองค์เสด็จพระราชดำเนินผ่าน
สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๓๗

ในโรงเรียนหนึ่งมีกฎว่า ในตอนพักกลางวันเด็กทุกคนจะออกจากบริเวณโรงเรียนไม่ได้ ถ้าใครมีความจำเป็นจะต้องออกจากบริเวณโรงเรียน ต้องมาขออนุญาตจากครูใหญ่ก่อน วันหนึ่งเชียวหยาก กิธเมหวาน ซึ่งมีขายที่ร้านขายขนมห่างจากบริเวณโรงเรียนเพียงเล็กน้อย เชียวรู้ว่าถ้าแอบวิ่งไปซื้อ ก็จะกลับมาทันโรงเรียนเช้า โดยไม่มีใครเห็น เธอคิดอย่างไร ถ้า

๑. เชียวแอบวิ่งไปซื้อขนมหวานในร้านขนมนั้นและกลับเข้าโรงเรียนโดยไม่มีใครเห็นเลย
สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐
๒. เชียวขออนุญาต ไม่ยอมไปซื้อขนมทั้ง ๆ ที่รู้ว่าถ้าไปก็ไม่มีใครเห็น
สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๓๘

วันหนึ่งเชียวถูกคอตเตอร์ ไค้เงินก้อนหนึ่ง เขียวคิดว่าเขาไม่มีความจำเป็นจะต้องเก็บเงินนี้ไว้ กวรวินทำบุญดีกว่า ขณะนี้วัดข้างบ้านก็กำลังเรียกเงินไปซ่อมแซมกุฏิอยู่ แต่ก่อนที่จะเขียวจะนำเงินไปขอมให้วัดเพื่อสมทบทุนซ่อมแซมกุฏิระ เพื่อนสนิทของ เขียวมาหา และขอมยืมเงินเขียวเป็นจำนวนเท่า ๆ กับที่เขียวตั้งใจจะทำบุญ เขียวคิดอย่างไรในการกระทำของเขียวดังนี้

๑. ขอมเพื่อนว่าให้ไม่ได้ เพราะขณะนี้ทางวัดกำลังต้องการเงินไปซ่อมแซมกุฏิอย่างยิ่ง
สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐
๒. ให้เพื่อนไปก่อนแล้วกลับมาได้รับนำมาคืน เพื่อตนจะได้นำไปทำบุญให้วัด
สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๓๙

เมื่อการแสดงจบลงแล้ว คนตรีก็เริ่มบรรเลงเพลงสรรเสริญพระบารมี

๑. ชายคนหนึ่งรีบเดินออกมาจากที่นั่ง เพราะคิดว่าถ้ารอนเพลงสรรเสริญพระบารมีจนกว่าจะกลับมานได้ก็คงอาจจะค่ามีค่ามาก เพราะผู้คนยังเยี่ยมาก
สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐
๒. ชายอีกคนหนึ่งยืนตรงจนเพลงสรรเสริญพระบารมีจบแล้ว จึงเดินจากที่นั่ง และจะออกมาได้ก็ค่าแล้ว
สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๔๐

คำและแง่คิดจนถึง เรื่องการใช้ เวลาของตนในระหว่าง เทศกาลสงกรานต์ครั้งหนึ่ง เขียวคิดอย่างไรในความผิดของคนทั้งสองนี้

๑. คำพูดว่า "การใช้เวลาไปทำงานสงกรานต์เป็นการใช้เวลาที่ไม่มีประโยชน์ กวรวินเอาเวลานี้มาทบทวนบทเรียนอ่านหนังสือหาความรู้เพิ่มเติมดีกว่า"
สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐
๒. แดงพูดว่า " งานสงกรานต์เป็นขนบธรรมเนียมของไทย คนไทยควรรำลึกในธรรมเนียมของตน ฉะนั้นจึงควรไปร่วมงานสงกรานต์ด้วย"
สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๔๑

วิชัยอยากเป็นครูมาก เพราะคิดว่าการเป็นครู เป็นการช่วยเหลือประเทศชาติได้ดีที่สุด และมีโอกาสส่งสอนเด็กให้ไปพบ เมืองที่สวยงามต่อไป แต่การจะเป็นครูได้ วิชัยต้องสอบคัดเลือกร่วมกับคนอื่น วิชัยรู้ว่าตนเองเรียนอ่อนมากถ้าสอบคัดเลือกร่วมคนอื่น คงไม่ผ่าน ถ้าต้องการเป็นครูเพื่อช่วยชาติจริงแล้ว วิชัยต้องทุจริตในการสอบ เขาคิดอย่างไร ถ้า

๑. วิชัยทุจริตในการสอบคัดเลือกร่วม และได้เป็นครูช่วยชาติดังตั้งใจไว้

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

๒. วิชัยไม่ยอมทุจริต เพราะเป็นการแสดงความไม่ซื่อสัตย์ และเขาสอบตกไม่ได้เป็นครูช่วยชาติ

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๔๒

ในวันหยุดวันหนึ่งแดงมีงานทำ ๒ อย่าง อย่างแรกคือเอาถุงความที่นายอำเภอขอไว้มาแล้วไปให้นายอำเภอที่บ้าน อีกอย่างหนึ่งแดงจะต้องดูบททวนวิชาที่เรียนมา เมื่ออาทิตย์ที่แล้ว เขาคิดอย่างไร ถ้า

๑. แแดงทวนวิชาความรู้ที่เรียนมาก่อน แล้วจึงเอาถุงความไปให้นายอำเภอเพราะคิดว่าการเรียนยอมสำคัญกว่า

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

๒. แแดงเอาถุงความไปให้นายอำเภอก่อน แล้วจึงกลับมาทวนความรู้ ทั้งนี้เพราะแดงคิดว่าฐานะของนายอำเภอสำคัญกว่า

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๔๓

สายสุรีย์มีใจเสียดใจที่เธอรักรักมากเท่า ๆ กับ ๒ คน วันหนึ่งเพื่อนคนหนึ่งชวนสายสุรีย์ไปร่วมทำบุญที่วัดแห่งหนึ่ง ส่วนเพื่อนอีกคนหนึ่งชวนไปดูรำไทยในงานแสดงแห่งหนึ่ง สายสุรีย์รู้สึกว้าวุ่นใจมาก เพราะไม่รู้จะตัดสินใจไปกับใครดี เธอคิดอย่างไร ถ้า

๑. สายสุรีย์ตัดสินใจไปทำบุญกับเพื่อนคนแรก เพราะได้ว่าการทำบุญสำคัญกว่าการไปดูรำไทย

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

๒. สายสุรีย์ตัดสินใจไปดูการเต้นรำไทย เพราะคิดว่าควรสืบหาความรู้สึกภายในใจ

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๔๔

อาภากร หญิงเคยเป็นโจรสลัดจะคบกับตัวเป็นตนดี ที่ทำร่วมมาดาก็อยู่ในหมู่บ้านที่แสนดี บ้านเรือนอยู่ ชายคนนี้ได้ดูงานบ้านในหมู่บ้านนี้ เขาจะปฏิบัติตนเป็นคนดีและจะทำประโยชน์ให้แก่หมู่บ้านจริง ๆ โภภจะสร้างบ้าน สร้างสวนเด็กเล่นให้ รอดแต่เพียงชาวบ้านช่วยกันคิดขังอย่าให้ทำร้ายว่าเขาคือโจรสลัดที่โหดร้ายแล้ว แต่ชายคนนี้ได้ลงมือทำจริงอย่างที่สัญญา คือจ้างคนมาขุดถนนน้ำดื่มที่ แต่ยังไม่ทันเสร็จก็เห็นว่าร่วมมาและยังเดือดร้อนมาตามแก้ว่ามีคนปลูกพันธุ์ปรางค์ก้อยเหมือนเขาขายเข้ามาอีกคนหรือเปล่า เขาคิดว่า การกระทำของเขาคือสมควรหรือไม่ควรอย่างไร ถ้าแก้ไข

๑. บอกทำร้ายว่าไม่มีคนปลูกพันธุ์ก้อยอย่างนั้น เพราะแก้แค้นเห็นว่า ชายคนนี้ได้ทำประโยชน์ให้แก่หมู่บ้านของตน

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

๒. บอกทำร้ายว่าคนปลูกพันธุ์ก้อยนั้นอยู่ เพราะแก้แค้นว่าการปลูกจริงเป็นสิ่งที่ควรนิยม

สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมควร ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐

เรื่องที่ ๔๕

วันหนึ่งนายฉะเออนพาเมียมาถึงลุงกว่า สั่งให้ไปหาที่ที่ว่าการอำเภอในวันศุกร์ที่จะถึงนี้
แก้มึง เอ๊ยในวันศุกร์นั้นสมภารที่วัดขอรองให้ลุงกว่าช่วยเรียไร เงินจากผู้จิตศรัทธา เพื่อนำมาสมทบ
ซ่อมแซมศาลา ลุงกว่าว่า"วาว"ใจ เพราะใจหนึ่งเกรงอำนาจของนายฉะเออน อีกใจหนึ่งก็อยากจะ
ช่วยหารวัด เขาก็คิดอย่างไร ถ้า

๑. ลุงกว่าคิดว่าไปช่วยทางวัดเรียไร เงินจากผู้จิตศรัทธามาซ่อมแซมศาลา
สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมการ ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐
๒. ลุงกว่าตัดสินใจปฏิเสธคำขอรองทางวัด แต่ไปหานายฉะเออนตามคำสั่ง
สมควรอย่างยิ่ง ☐ สมการ ☐ ไม่สมควร ☐ ไม่สมควรอย่างยิ่ง ☐